

อนสรณ์

ม.ร.ว.พนธ์ปรีชา ทวีวงศ์

เนื่องในพิธีพระราชทานเพลิงศพ

ม.ร.ว.พนธ์ปรีชา ทวีวงศ์

923.18
WG

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

วันที่ 24 พฤศจิกายน 2513

ชาติะ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2465

มรณะ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2513

ประวัติย่อ

ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์

ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ เป็นโอรส ม.จ. พงศ์ภูวนารถ ทวีวงศ์ และ
ม.ล. หญิงนักตวง ทวีวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2465 ที่วังถนนรองเมืองซอย 3
อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร

มีพี่น้องร่วมบิดามารดา

1. ม.ร.ว. หญิงพันธุ์ปรีดี ทวีวงศ์
2. ม.ร.ว. พันธุ์ชม ทวีวงศ์
3. ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์

เมื่อเยาว์วัย เริ่มเรียนหนังสือที่โรงเรียนโพธิ์ตัด หลังจากสอบได้ชั้นประถม
บริบูรณ์ ได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ จังหวัดพระนคร จนจบชั้นมัธยม
บริบูรณ์ ได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเพาะช่าง เมื่อสำเร็จจากโรงเรียนเพาะช่าง ได้เข้าเป็น
ครูที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ และลาออกจากอาชีพครู เข้าทำงานในกรมไปรษณีย์
โทรเลข

ในระหว่างปฏิบัติราชการได้รับพระราชทานยศ ดังนี้

นายไปรษณีย์โทรเลขตรี	ประจำส่วนการสื่อสารกรมไปรษณีย์โทรเลข	เมื่อ 1 ม.ค. 2496
.. ..	โท	.. 20 ม.ค. 2502
.. ..	เอก หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ราชบุรี	.. 1 ต.ค. 2507
.. ..	เอก	.. หัวลำโพง
.. ..	เอก	.. 4 ก.พ. 2513

๗
ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ดังนี้

ตริตาภรณ์มงกุฎไทย

จตุรตาภรณ์มงกุฎไทย

เบญจมาภรณ์ช้างเผือก

เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย

เหรียญบรมราชาภิเษกรัชกาลที่ 9

ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ ได้สมรสกับ น.ส. มณีศิริ มงคลละสิริ มีบุตร
ธิดา 2 คน

1. ม.ล. พงศ์เอก ทวีวงศ์

2. ม.ล. หญิง ทวงมณี ทวีวงศ์

ปกติ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ เป็นคนมีสภาพแข็งแรง และมีอนามัยดี ต่อมา
ในระยะหลัง บัวยเป็นโรคหัวใจ แต่เพราะมีความอดทนเข้มแข็งต่อสู้กับอุปสรรค
นานาประการ ได้ใกล้ชิดกับนายแพทย์อยู่เสมอ อาการของโรคหัวใจจึงค่อย
ทุเลาขึ้น ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา บัวยและได้พักรักษาตัวที่โรงพยาบาลพระมงกุฎ
เกล้า เป็นครั้งที่ 2 บัวยอยู่ 22 วัน ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2512 แพทย์
ตรวจพบว่าปอดชื้นและโรคหัวใจ เมื่อหายบัวย แข็งแรงดี จึงได้กลับบ้าน แต่
ตลอดเวลาต้องอยู่ในความดูแลของนายแพทย์ที่เคयरรักษาเป็นประจำ ส่วนที่เสีย
ก็เพราะพักผ่อนไม่เพียงพอ มีอุปนิสัยรักงานเป็นชีวิตจิตใจ โดยมีได้คำนึง
ถึงสุขภาพ เมื่อเช้าตรู่ วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2513 ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา
ได้จาก ญาติสนิท มิตรรัก และผู้ใกล้ชิด โดยมีได้วางวายสังหรณ์มาก่อนเลย
ด้วยความอาลัยอาวรณ์อย่างยิ่ง ที่บ้านซอยสวัสดิ์ ถนนสุขุมวิท สิริรวมอายุได้

48 ปีบริบูรณ์

18/04/2565

ในอดีต

ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทววงศ์ เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ เมื่อจบชั้นมัธยมบริบูรณ์ จึงได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเพาะช่าง ต่อจากนั้นเข้ารับราชการเป็นครูที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ พร้อมกับเป็นนักศึกษาวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง และสอบได้ธรรมศาสตร์บัณฑิต ปี พ.ศ. 2496 ในระหว่างที่รับราชการแผนกสารบรรณ กองสื่อสารกรมไปรษณีย์โทรเลข เมื่อยามว่าง ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชาสนใจแต่งเร่องนักสืบสั้น ๆ เพื่อลงพิมพ์ในหนังสือรายสัปดาห์ และมีเพื่อนฝูงเป็นนักหนังสือพิมพ์มากอยรบต้นฉบับอยู่เสมอ แต่งเรื่องเพราะใจรักที่จะเป็นนักประพันธ์

คำไว้อาลัย

เนื่องในโอกาสงานพระราชทานเพลิงศพ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ ท่าน
เจ้าภาพได้มาขอคำไว้อาลัยจากข้าพเจ้า เพื่อนำลงพิมพ์ในหนังสือเป็นอนุสรณ์ ข้าพเจ้า
รับเขียนให้ด้วยความเต็มใจและยินดี

ประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๖ ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกสารบรรณกอง-
สื่อสาร และ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ รับราชการในแผนกนี้ร่วมกับข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิด
ข้าพเจ้าเรียกชื่อว่า หม่อม งานในแผนกนี้มีมากมาย เพราะเป็นแผนกกลาง ต้องควบคุม
ทะเบียนต่าง ๆ ร่างหนังสือโต้ตอบทั่วไป ตลอดจนควบคุมการเงินต่าง ๆ ให้เป็นไปโดยเรียบ
ร้อยข้าพเจ้าส่งเรื่องให้หม่อมร่างหนังสือ หม่อมก็ร่างหนังสือได้ดี และใช้ถ้อยคำได้สละสลวย
ไม่ต้องแก้ไข งานทะเบียนหม่อมทำเป็นระเบียบเรียบร้อย หม่อมจำเรื่องเก่า ๆ ได้ว่าเรื่อง
นี้อยู่ที่ใด หม่อมจะเล่าเรื่องย่อ ๆ ให้ฟังและไปเอาเรื่องมาให้ดูทันที ทำให้ข้าพเจ้าเบาใจ
ในเรื่องการงานไปเป็นอันมาก หม่อมมาทำงานเข้าก่อน ๘.๓๐ น. แทบทุกวัน และจะนั่ง
ทำงานที่ค้างค้างให้หมดไปกว่าจะกลับบ้านร่วม ๑๗.๓๐ น. เป็นประจำ มีความสามารถ ชยัน
ขันแข็งและรักงานเป็นชีวิตจิตใจ และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง อุปนิสัยใจคอสุภาพ
เรียบร้อย อารมณ์เย็น โกรธใครไม่เป็น มีความโอบอ้อมอารีต่อข้าราชการทั่วไป ทำให้
ข้าราชการกองสื่อสารรักใคร่หม่อมทุกคน จึงให้นายหม่อมว่าเป็นสุภาพบุรุษ

หม่อมมีโรคประจำตัว เป็นหืด หายใจไม่ค่อยสะดวก ถ้าไม่เป็นหน้าหนาว
หม่อมจะไม่ยอมลาป่วยเลย ออกสำหมาปฏิบัติงาน ตอนระยะหลัง ๆ นี้ หม่อมได้ย้ายไปเป็น
นายไปรษณีย์โทรเลขเอก หัวหน้าที่ทำการ ปท. ราชบุรี และได้ติดต่อการงานกับข้าพเจ้า
อยู่เสมอ การงานเรียบร้อยดี ผู้ใต้บังคับบัญชารักใคร่ นับถือหม่อม เพราะปกครองให้ความ
เป็นธรรมแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาโดยทั่วไป เมื่อหม่อมย้ายมารับราชการที่ ปท. รongเมือง
และ ปท. วัดเลียบ ได้ติดต่อการงานกับข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ในระยะหลังนี้ ทราบว่าหม่อมป้วยกระเสาะกระแสะ ต้องไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลหลายวัน และเมื่อค่อยยังชั่ว ก็รีบไปปฏิบัติงานที่ ปท. โดยทันทีด้วยใจรักงานและหน่วยงาน ต่อมาได้ทราบว่า หม่อมได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจวาย ข้าพเจ้ามีความเศร้าสลดและเสียใจด้วยความอาลัยในตัวหม่อมมาก

บัดนี้ หม่อมได้จากพวกเราไปแล้วตามกฎหมายของโลก ซึ่งไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงได้ แต่หม่อมก็จากไปแต่เพียงกายเท่านั้น ทั้งคุณงามความดีในอดีตไว้ในความทรงจำของเรา

จึงขออำนาจเดชบุญบารมีแห่งกุศลผลบุญที่หม่อมได้ประกอบไว้ กอปรทั้งคุณพระศรีรัตนตรัยจงเป็นปัจจัยอำนวยผลให้ดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ จงสัมฤทธิ์ผลอันควรแก่สุคติวิสัยในสัมปรายภพชั่วนิรันดร์.

(นายสอาด อัมพุประภา)

คำนำ

หนังสือปัญหาออกนักษิป์ ได้รวบรวมจากเพิ่มช่วยความจำของ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ ซึ่งประพันธ์ไว้หลายร้อยเรื่อง เนื่องจากการเตรียมงานมีเวลาจำกัด จึงช่วยกันคัดลอกจัดพิมพ์ขึ้นเป็นบางเรื่อง เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่เจ้าของ ซึ่งชอบประพันธ์บทกลอน และแต่งเรื่องลงหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลานาน

หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงเกิดประโยชน์ ขอขอบพระคุณท่านผู้มีอุปการะคุณ ในงานพระราชทานเพลิงศพ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ทวีวงศ์ ได้มีท่านผู้มีอุปการะคุณ ช่วยเหลือด้วยกำลังทรัพย์ และกำลังกาย จำนวนมาก งานจึงสำเร็จลุล่วงตลอดมา หากมีสิ่งบกพร่องข้าพเจ้าขออภัยแต่เพียงผู้เดียว หากมีญาณวิдіใด ๆ ขอให้ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา ได้ทราบ และข้าพเจ้าได้ทำตามความประสงค์นั้นแล้วทุกประการ ขอให้วิญญาณของ ม.ร.ว. พันธุ์ปรีชา จงไปสู่สุคติในสรวงสวรรค์ นั้นเทอญ

มนตรี ทวีวงศ์

24 พ.ย. 2513

281 ขอยสวัสดิ์ ถ. สุขุมวิท 31

พระโขนง พระนคร

๔ ๕ ๖ ๗
เรื่องสั้นที่ส่งเขาประกวด

ชิงรางวัล ของ พลเอก ประภาส จารุเสถียร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เรื่องที่ ได้รับรางวัลที่ ๑ (เรื่องที่ ๑)

หมื่นมัจจุราช

□ โศก “แม่เข็น”

เหมือนม้าป่าคนองไพร กำแหงควบเจ้ามาสแดงสี่แดงเพลิง ซึ่งเพิ่งซื้อจากคู่มือ
ใหม่ๆ ออกจากบ้านของเขาในซอยลวสกี มุ่งหน้าสู่ปากซอยอย่างรวดเร็วกว่าน โทยมิ
ดวงมณี ภรรยาสาวสวยของเขา นั่งอกสนชวัญแขวนเคียงข้างมาด้วย

ที่หัวเดียวหักเป็นมุมฉากไปมาสอง-สามแห่งท้ายซอย ซึ่งจนด้วยเกล้าไม่ทราบ
ว่าทำไมเขาจึงตัดถนนกันเช่นนั้น กำแหงมิได้ชลอความเร็ว และกตเศตรสัญญาณแต่อย่าง
ใด ทำให้เกือบปะทะเข้ากับรถยนต์ที่สวนทางมาจนดวงมณีต้องร้องเสียงหลง

“เบาๆ หน่อยเถิดคะคุณ! คนเดินถนนเขาจะค่าเอา ถ้าขับเร็วอย่างนั้นจะลง
ไม่ไปท้ายละ” ดวงมณีตะโกนบอกแข่งกับเสียงกระหึ่มของเครื่องยนต์ขณะที่ล้อรถกระแทก
ลงในหลุมบ่ออันตรายคาชอยู่เต็มถนน และมีน้ำแข็งเพราะฝนตกเมื่อคืนทำให้น้ำโคลนกระฉูด
ถูกคนเดินถนน ซึ่งยืนแอบตัวลึบอยู่ข้างทาง

“ช่างปะไร! ช่วยไม่ได้” อยากเดินไม่ระวังตัวก็ต้องเบียดเลอะเทอะบ้างเป็น
ธรรมดา” กำแหงกล่าวอย่างขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น “ว่าก็เถอะ! คนเดินถนนนั่นแหละ

ร่ายนัก เวลาได้ช่องข้ามถนนเมื่อตำรวจจราจรยืนดูอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หน้ากองตำรวจจราจรละก็ แกล้งเดินช้า ๆ ราวกับเดินกรีดเล็บเก็บบุปผาในสวนเสียนี้อายเราหรือจะรีบไปทำงานให้ทัน เสียเวลาซมัต!

“ก่อนขอตกคนเก่งนัก! ว่าแต่คนอื่นเขา คุณเองนั่นแหละใจร้อน ขับรถเร็วจี้ตกคนองราวกับกระหิงเป็ลิว กดแตรไล่รถคันข้างหน้า แชนงซ้ายแชนงขวาอุตุลุดตลอดทางไป ขับซี้ก็ยังไม่ไค้ทำ สักวันหนึ่งเดีตจะต้งเข้าชะวาง หรือไม่ก็โรงพยาบาล”

“จะให้ผมขับช้า ๆ เป็นเท่ากลานอย่างไรไค้ ชายหน้าผู้คนเขาแย้” กำแหงแก้ตัวพลางเหยียบคันเร่งเพิ่มความเร็ว แชนงรถบรรทุกันหน้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งพอตมีเต็กนักเรียนตัวเปี้ยกเงินข้ามถนนมา และบังเอิญกำแหงหักหลบพ้นไปไค้เพียงนึคเดียว

“เกือบชนเต็กเข้าแล้วใหม่ละ! ไม่เอาละ! จอดให้มันลงกลางซอยนี้แหละมันจะกลับเข้าบ้านไม่ไปกับคุณละ จอดซี้กะ! คุณจอด”

“ลงก็ลง! ผมไปคนเดียวสบายใจกว่า เอ้า! จอดแล้วลงไค้ แม่คนซี้ปอด” กำแหงว่าพร้อมกับชลอรถลงจอดนึ่ง พอดวงมณ็ล็งจากรถเรียบร้อย เขาก็สตาร์ทรถพุงปรั้าตออกไปอย่างเบ่ง ๆ ทำให้ผู้คนแถวนั้นมองดูอย่างหมั่นไส้

ออกจากซอยสวัสดิ์ เลี้ยวขวาสู่ถนนสุขุมวิท กำแหงแชนงซ้ายแชนงขวาอุตุลุดยังกับริดแท็กซึช่นเลว เพียงอึคใจเดียวก็ถึงซอยยอโคก เขาเลี้ยวขวาเข้าจอดควับตรงร้านกาแฟเลยหัวมุมถนนไปหน่อยหนึ่ง เกือบชนตาเป๊ะคนหนึ่งซึ่งผลึผลตามกัวลงจากบาทวิถีจะข้ามถนนมาทางร้านชายยา

จากนั้นกำแหงก็เข้าไปนึ่งร้านกาแฟสั่งเบียร์เย็นเจี๊ยบมาตมี พลางทอคอารมณ์คึคอะไรต่อมิอะไรเรื่อยเปื่อยไปตามเพลง จนเบียร์ขวดที่สามใกล้จะหมดลง จึงเกิดความคิดอย่างแผลง ๆ ว่า ถ้าไค้โทรศัพท์ไปหลอกภรรยาของเขาเล่นว่าเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนกัน และเขาถึงแก่ความตายแล้ว คงจะสนุกตมีใช่น้อย

มือไวเท่าความคิด เขาก็คักของธนบัตรออกจ่ายค่าเบียร์ แล้วก้าวเข้ามาเปิดประตูรถสตาร์ทขับมาแวะที่ปั้มน้ำมันฮอโศก หมุนโทรศัพท์ไปพูดกับดวงมณี—ภรรยาของเขาที่บ้าน

เขาคัดเสียงโดยดิ่งพระที่ห้อยคอขึ้นอมใส่ปากพูดกับ ดวงมณี “คุณดวงมณีหรือครับ? นี่ผมร่อยตำรวจหรือตัวินพูด คุณกำแหงสามีของคุณ ขับรถชนกับรถบรรทุกถึงแก่ความตายที่หน้าสนามกีฬาห้วยหมาก ขอให้คุณรีบไปยังที่เกิดเหตุโดยด่วนด้วย”

ดวงมณีตกใจแทบสิ้นสติ แข็งใจรีบแต่งตัวออกจากบ้าน จับแท็กซี่มุ่งออกจากซอยวิ่งรถไปทางพระโขนง เลี้ยวซ้ายตัดตรงไปสู่ห้วยหมากด้วยหัวใจอันเต้นไม่เป็นจังหวะ

ข้างฝ่ายกำแหงนั่งร่อยอยู่ที่ปั้มน้ำมันฮอโศกเพื่อดูวงจังหวะ ให้ไปพบกับดวงมณีที่หน้าสนามกีฬาห้วยหมากพอดี พอได้เวลาเขาก็ควบเจ้ามาสแตงคันโปรดออกเลี้ยวขวาไปตามถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เลี้ยวซ้ายเข้าบริเวณห้วยหมากผ่านหน้าสนามกีฬา แล้วพุ่งเลยไปยังหมู่บ้านนักกีฬา ซึ่งขณะนี้เป็นอาคารเข้าชื่อ จากนั้นเขาเลยวกกลับมาทางเดิมเพื่อกลับไปให้สวนทางกับภรรยาของเขาตรงหน้าสนามกีฬาห้วยหมาก ตามที่เขาได้โทรศัพท์หุดอกเธอไว้

พอวิ่งรถมาใกล้สนามกีฬา เขาเห็นภรรยาของเขา นั่งเฝ้าซีจากทางค้ำนพระโขนง ชะเง้อมองมาแต่ไกลอีกฟากหนึ่งของถนน

กำแหงทำหน้าที่ภรรยาของเขา ซึ่งมีหน้าตาดีอย่างเห็นสนุก ทำให้เขาการระมัดระวังในการขับรถ พอขับรถบรรทุกคันใหญ่คันหนึ่งแล่นตะบึงออกมาจากค้ำนในสนามกีฬาอย่างรวดเร็ว และชนเสยเต็มแรงเข้ากลางคันรถมาสแตง เสียงกึ่งสนั่นหวั่นไหวตรงหน้าสนามกีฬาห้วยหมากพอดีกับพอดี

ก่อนสิ้นใจในอ้อมแขนของดวงมณี กำแหงกรวดูแผ่วเบาอย่างสำนึกกับภรรยาของเขา “โธ่เอ๊ย! ผมไม่ควรขับรถประมาทและลบหลู่คุณหมิ่นมัจจุราชเล่นเช่นนี้เลย”

ยอด นักสืบ

โดย.... นักสืบสมัครเล่น

เชิญครับ ประกาศคุณ ๆ นักสืบทั้งหลาย คุณนั่นแหละอย่ามัวเหี้ยมหน้าเหี้ยมหลังให้ล่อแลก อยู่กับบ้านว่าง ๆ ลองใช้สมองให้มันเฉียบแหลมขึ้นมาบ้างซีครับด้วยการเฉลยปัญหาของ “นักสืบสมัครเล่น” ซึ่งเราเปิดคอลัมน์ขึ้นเพื่อให้คุณ ๆ ได้เป็นยอดนักสืบเผื่อบางทีพ่อเจ้าประคุณ เจมส์ บอนต์ อาจจะนำปัญหามาหาคุณที่บ้านเพื่อให้ช่วยขบคิดก็ได้ นะครับ

โปรดอ่านปัญหาข้างล่างนี้ ให้ละเอียด และส่งคำตอบของคุณพร้อมด้วยเหตุผลตามกำหนดเวลาที่เราได้บอกไว้แล้ว คำเฉลยของผู้ใดตรงกับคำเฉลยของเรา ทางบริษัท ฯ จะได้ส่งหนังสือฉบับที่มีรายชื่อคุณผู้เฉลยได้ถูกต้องไปให้ถึงหัวกะโหลกบ้านทันที....เชิญครับ....เชิญ.....

□ สังหารเสี้ยเฮโรอิน

ปัญหานักสืบครั้งนี้ผู้ตายคือเสี้ยเฮเยนต์จำหน่ายเฮโรอินรายใหญ่ ซึ่งตำรวจจึงกาเป็นมันเพื่อหาโอกาสระครบตัวเอามาเข้าข้าย ม. ๑๗ เสียตามระเบียบ....

สารวัตรคำรนไม่สบายใจมากที่สุด เมื่อผู้แทนจากสมาคมหญิงไทยบริภายเขาและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ล้มเหลวในการยับยั้งการค้าเฮโรอิน ซึ่งระบาคอยู่ที่หัวพระมหานครหลวง สารวัตรตกลงใจว่าจะต้องสืบสวนดูให้เข้ม้งวคกวดคช้นยั้งชั้น

สามวันต่อมาสารวัตรตระเวนเจอแห่ส่งจำหน่ายเฮโรอีน “ยกมือขึ้น นายโปลิต!” หญิงสาวผู้กำปั่นพกขูตะคอกขณะที่สารวัตรเปิดประตู “นวลหัวเลย พี่” หญิงสาวส่งซากคำสารวัตรก็ทรุดร่างลงสลบแน่นิ่งไปเพราะถูกตีที่ศีรษะ

ความเจ็บใจเจ็บกว่าที่ศีรษะของเขา สารวัตรก้นกู่เอกสารเก็บภาพถ่ายและประวัติอาชญากร ภาพถ่ายหญิงซึ่งลួบลมเขาเสียอย่างสิ้นท่า อ้า! หล่อนอยู่นี่เอง น.ส. จิรา ทีละ! หล่อนอีกในไม่ช้า

สองสามคืนต่อมา หญิงสาวผู้หนึ่งในครอบครัวชั้นดี ซึ่งติดเฮโรอีนขนาดหนักกระโดดจากหน้าต่างห้องในโรงแรมเพื่อฆ่าตัวตาย ทำให้สารวัตรคำรณตั้งใจแน่วแน่งขึ้น ในอันที่จะทำลายวงการค้าเฮโรอีนเสียให้สิ้นทรากร และคว่าหนุ่มสาวสองคนผู้ลួบลมเขาเข้ามาห้องขังเสียให้จงได้!

คืนต่อมา ขณะที่สารวัตรคำรณในสภาพปลอมแปลงตัวเป็นกรรมกร กำลังนั่งพู่ชาวมัธยม ๆ อยู่ที่ตลาดใต้รุ่งประตุน้ำ สายลับที่ซื่อที่สุดของเขาได้ทำมา “ขาย” หนังสือพิมพ์ซึ่งมีชื่อและที่อยู่เขียนมากไว้ในหน้า ๕ ให้เขา.... แจ้งว่าเสียบรรลือ คือหัวหน้าใหญ่ของวงการค้าเฮโรอีน สารวัตรจึงลอบเข้าไปในบ้านบรรลือ แถวบางกะปิ

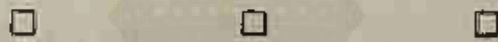
เวลา ๒๒.๐๐ น. ห้องสมุดของเสียบรรลือมีคนอยู่ ๓ คน บรรลือกำลังโต้เถียงจิรา และชายคนรักของหล่อนคือ ทวี สารวัตรเห็นจิราออกไปเมื่อ ๒๒.๑๕ น. ขณะที่ทวีโต้เถียงต่อไป สารวัตรแอบไปที่ประตู แลเห็นทวีเดินตามจิราออกไปเมื่อเวลา ๒๒.๒๐ น.

เมื่อทวีออกไปแล้ว โสภิตาสาวส่งคมช้อดงัดเงินเข้ามา สารวัตรคำรณตามไปพบหล่อนนั่งอยู่ข้างเสียบรรลือผู้กำลังจะสิ้นใจ หล่อนกำลังถึงมีตักกระตาะเล่ใหญ่ของบรรลือซึ่งในบัดดลก็ได้ปลิดชีวิตเขา.....

จิราและทวีถูกเรียกตัวมาสอบปากคำ แต่รอยนิ้วมือของโสภิตาเท่านั้นที่พบบนมีด “ดิฉันพบเขาถูกแทง” โสภิตาคร่ำครวญ “ดิฉันมาเอาเฮโรอีน ดิฉันต้องการมันค่ะ! ดิฉันเริ่มถึงมีตออก คิดว่า...

คำเฉลย

รอยนิ้วมือของโสภิตาเท่านั้นที่พบมีคของเสียบรรลือ! นั่นบอกสารวัตรคำรณว่า ใครฆ่าบรรลือ บรรลือมีชีวิตอยู่เมื่อจิราออกจากห้องสมุด แต่ภายหลังนั้น สารวัตรไม่เห็น ว่าเกิดอะไรขึ้นในห้อง เขาได้เห็นทวิออกไปและโสภิตาเข้ามา เมื่อ ๒๒.๒๐ น. เพราะฉะนั้น สารวัตรทราบว่า ไม่ทวิกี่โสภิตาเป็นผู้กระทำ เมื่อสารวัตรรับทราบว่า รอยนิ้วมือของโสภิตา เท่านั้นที่พบบนรอยมีค สารวัตรทราบทันทีว่า ทวิเป็นฆาตกร ถ้าโสภิตาเป็นผู้กระทำผิด หล่อนจะไม่เช็ดรอยนิ้วมือของบรรลือและห้องของเธอเองไว้ ทวิฆ่าบรรลือเพราะบรรลือไป สนใจจิราเกินขอบเขต

◎ มาตกรลึกลับ

ฆาตกรรมซึ่งอุบัติขึ้นเสมือนจะต้อนรับลมฝนรายนี้ เหตุเกิดที่ธนาคารสหไทย ถนนราชดำเนิน.....

นายอุทัยผู้จัดการธนาคาร สายตาสนั่นขนาดหนักมองอะไรไม่เห็น ถ้าไม่ได้สวม แว่นตา จะเง้อมองอย่างไรกรธ ๗ ไปที่นายโอฬาร ประธานกรรมการธนาคาร ผู้ถือรายงาน บกหนึ่งจัดทำโดยอุทัย นายมงคล ผู้ช่วยผู้จัดการธนาคารได้ถูกเชิญตัวให้มาพิจารณารายงาน ซึ่งนายโอฬารเชื่อว่าไม่ถูกต้อง ยิ่งกว่านั้นนายโอฬารยังได้ส่งเลขานุการนี้สาวสรวดีให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในรายงานของอุทัยกับเรื่องราวในแฟ้ม

ครึ่งชั่วโมงต่อมา สารวัตรคำรณได้ถูกตามตัวมายังที่เกิดเหตุโดยสรวดี สารวัตร พบว่า มงคลตายเพราะรูกกระสุนเป็นรอยคืบปืนใหม่ที่ถันคอของเขา “ไม่นานหลังจากสรวดี ออกไป โอฬารได้ขอตัวและไปยังที่ทำงานของเขาด้วย” อุทัยกล่าว “มงคลและผมนั่งอยู่ที่นี้ อ่านรายงานอยู่ประมาณ ๑๐ นาที แล้วผมได้ไปที่ห้องแต่งตัวซึ่งอยู่ถัดไป”

อุทัยกล่าวต่อไป “ผมไปที่ห้องแต่งตัวเพราะผมต้องการเปลี่ยนผ้าปิดแผลที่หน้าของผมใหม่ ขณะที่ผมกำลังเอาผ้าปิดแผลอันเก่าออก ในกระจกเงาผมมองเห็นโอพาร์เข้ามาในห้อง เขายังมกคลผู้ซึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้กำลังอ่านรายงาน โยนปืนทิ้งแล้ววิ่งไป “สารวัตร คำนรณให้อุทัยนั่งที่มกคลเคยนั่ง แล้วสารวัตรเห็นทั้งโอพาร์และอุทัยในกระจกเงา

สารวัตรบอกสารวัตรว่า เธออยู่แต่ลำพัง เมื่อเธอได้ยินเสียงปืน สารวัตรคำนรณ จึงซักว่า “และคุณเล่า? โอพาร์” “ผมอยู่ในห้องทำงานของอุทัยเพื่อพิสูจน์ว่า เขาได้ทำ รายงานปลอม แล้วผมก็มาที่นี่” สารวัตรคำนรณพยักหน้า “คนหนึ่งในพวกคุณเป็นฆาตกร เป็นจอมโกหกที่โง่และชั่วช้า ผมขอควบคุมตัวคุณในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรม!”

ใครคือผู้ที่สารวัตรจับกุมตัว? และร่องรอยอันใดที่ชี้ตัวฆาตกร?

คำเฉลย

สารวัตรคำนรณจับกุมตัวนายอุทัย เพราะสารวัตรทราบว่าคนที่สายตาสั้นย่อมไม่สามารถเห็นการฆ่ากันได้ ถ้าปราศจากแว่นตา อุทัยผู้ซึ่ง “มองอะไรไม่เห็นถ้ามิได้สวมแว่นตา” ให้การว่า เขากำลังเปลี่ยนผ้าปิดแผลที่หน้าของเขา เมื่อเขาเห็นเงาของโอพาร์ในกระจกเงา อย่างไรก็ตาม สารวัตรคำนรณได้สังเกตว่า ผ้าปิดแผลอยู่ใต้กรอบแว่นตาของอุทัย สารวัตรจึงสันนิษฐานได้ว่า อุทัยจะต้องถอดแว่นตาของเขาเพื่อเอาผ้าปิดแผลออก เพราะเหตุนี้ สารวัตรจึงเชื่อแน่ว่า อุทัยไม่ได้เห็นโอพาร์เข้ามาในห้อง ดังนั้นเขาจึงกล่าวเท็จ

เมื่อข้อนี้ถูกนำขึ้นถามในการสอบปากคำ อุทัยโกรธจัด และในที่สุดยอมรับสารภาพ เขากล่าวว่า มกคลทราบถึงการปลอมแปลงในรายงานของเขา (ของอุทัย) และขู่เข็ญจะเปิดเผยความจริง ด้วยความโกรธผสมกับความตกใจกลัว อุทัยสังหารผู้ช่วยของเขาเพื่อปิดปาก และพยายามจะบ้ายความผิดไปให้ โอพาร์ผู้ซึ่งเขาไม่ชอบหน้า เพราะโอพาร์ไปหมั้นกับสรวาด—เลขานุการณีสาวที่เขาหมายปอง.

คดีนี้กระทำความผิดซึ่งฆ่าตัวตายเสียก่อนที่คดีจะขึ้นศาล

■ มาตกรรมสองศพ

ความตายของถึงสองศพซ้อนเป็นปมปัญหาอันยุ่งเหยิงให้ประจักษ์แก่ผู้
ช่อมสมองคลี่คลายในปัญหา “ยอดนักสืบ” ครึ่งนี้

เขาได้ประสบความสำเร็จอย่างงดงามในอาชีพของเขาอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการชกถาม
พยานจำเลยอย่างฉลาดมีไหวพริบหน้าซม เมื่อบรรหาร—อัยการหนุ่มได้ส่งจำเลยอีกคนหนึ่ง
เข้าคุกไป! “บรรหาร—นักต่อสู้” จะต้องก้าวหน้าไปอีกไกล

สำหรับ มาลี—ภรรยาของบรรหาร เห็นว่าการมีชื่อเสียงของสามี ไม่เป็นสิ่งสลัก
สำคัญอันใด ทั้งสองพยานก็อยู่ที่ไร่ของมาลีชานกรุง บรรหารสาปแช่งการขาดความสะดวก
ต่างๆ—ไม่มีแม้แต่ไฟฟ้า ในขณะที่อยู่อย่างเงิบๆเขาเป็นทุกข์ในการขาดความเข้าใจของ
มาลีต่อความทะเยอทะยานอันรุ่มร้อนรุนแรงของเขา

แต่วิลัยวรรณ ผู้สวยชวนตา ธิดาสาวคนเดียวของอดีตนักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่เข้าใจ
เขาคือ ทั้งสองตกอยู่ในห้วงแห่งความรัก วิลัยวรรณสำหรับสมองอันฉลาดล้ำ บุคลิก
ลักษณะอันเจิดจ้าของบรรหาร บรรหารสำหรับความงามและความร่าเริงมหาศาลของเธอ

วิลัยวรรณผู้มั่นใจชอบตามใจตัวเอง ไร้ใจบิดาของเธอ นายมังกรให้จัดการเรื่อง
ความรักของเธอ คุณพ่อผู้ใจสปอร์ตชี้แจงให้บรรหารทราบว่า การสมรสผิดฝาผิดตัว เป็น
การแพ้เปรียบทางการเมืองอย่างร้ายแรง (บรรหารมีแผนการจะลาออกจากราชการ และ
กระโดดเข้าเล่นการเมือง เมื่อมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญ) บรร
หารควรจะต้องหาทางหย่าร้างกับภรรยาของเขาเสีย...

สารวัตรคำรณพยักหน้าเป็นครีครวขณะฟังบรรหารให้การ เสียงของบรรหาร
แตกพร่า ^{18/04/2565} เมื่อเวลา ๐๓.๐๐ น.—บางสิ่งบางอย่างปลุกให้ผมตื่นขึ้น ผมคิดว่านี่เป็นพักของผม
มาลีลงไปในห้องโถงพร้อมด้วยตะเกียง เธอชวนเซแล้วล้มลงตายกระสุนปืนยิงผ่านหน้าต่าง

กระจก ผมจึงยิงสวนไป แล้ววิ่งออกไปข้างนอก ยิ่งไปอีกนั้ที่ร้างชายผู้หนึ่ง ซึ่งวิ่งออกไปจากบ้านผม โชคดีผมฆ่าผู้ที่สังหารเธอได้แต่ผมประสงค์ที่จะเห็นเขาถูกยิงเป้าตามคำพิพากษาของศาลมากกว่า...

ขณะที่นายแพทย์กรมตำรวจผ่าตัดกระสุนปืน ออกจากรอยตุงที่หลัง ของซากศพ สารวัตรคำรณจตบันทึก บรรหารกล่าวต่อ "...แล้วผมโทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ มิได้ครับ! ผมไม่ได้แตะต้องสิ่งใดเลย"

สารวัตรชี้มือ "คุณแบ่งใช้ห้องนอน—ข้างหลังนี้กับภรรยาของคุณใช้ไหม?"
บรรหารพยักหน้าพลางกล่าว "มาลีน่าต้องสวมเสื้อคลุมอาบน้้าของผมนิดเพราะความมืด"

สารวัตรสูดลมหายใจลึก แล้วเดินเข้าไปลดอาวรุฆาตกรฆ่าภรรยาซึ่งบัดนี้ ได้วิกลจริตเสียแล้ว สารวัตรจำได้ถึงร่องรอยซึ่งบ่งว่าเป็นการฆาตกรรมสองศพ แต่ร่องรอยอันปรากฏชัดอันใดที่พิสูจน์ว่า บรรหารกล่าวเท็จโดยได้สังหารมาลี—ภรรยาของเขา?

คุณๆ นักสืบพอจะทราบไหมครับ? ถ้าทราบโปรดเร่งส่งคำตอบพร้อมเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเรา ยัง "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

เป็นที่น่าเสียดายมาก

ครับ สำหรับคุณ ๆ บางคนทีรู้ตัวฆาตกรแล้ว ยกเหตุผลไม่ตรงเป้าหมายของเรา ประเด็นสำคัญที่สุดในปัญหาครั้งนี้อยู่ที่ "ตะเกียง" ครับ ซึ่งบรรหารบอกว่า มาลีกำลังถือตะเกียงอยู่เมื่อถูกยิง ซึ่งแสดงว่าเขากล่าวเท็จ ตะเกียงดวงนั้นตามภาพตั้งอยู่ทางขวามือของศพ และยังคงสว่างอยู่แสดงให้เห็นว่าเขาวางมันลงไว้ข้างกายเธอจึงทำให้เขาพลาดท่า ส่วนร่องรอยอื่นซึ่งเป็นสวนประกอบก็คือบรรหารบอกว่าเขายังผู้ร้ายที่วิ่งออกไปจากบ้านแต่บาดแผลมีกระสุนอยู่ที่หลัง แสดงว่ายิงทางข้างหน้าสารวัตรจึงจับเท็จได้

ความวิกลจริตของเขาทำให้บรรหารกระทำไปอย่างโหดเหี้ยม ขณะนี้เขาอยู่ใน

โรงพยาบาลผู้วิกลจริตไปแล้วครับ

ส่วนผู้ตอบปัญหาครั้งนี้ถูกมีน้อยรายมากทีเดียวครับ แต่ปรากฏว่าคราวนี้เราได้

ยกนักสืบคนหนึ่งที่เป็นสตรีเสียด้วย (แต่จะใช่หรือเปล่านั้นผมเองก็ยังไม่ทราบแน่ครับ) ผู้ตอบ

ถูกตรงตามเหตุผลมีอยู่

■ เสี่ยงมาตกรรม

ปริศนาในคอลัมน์ยกหน้าสืบครั้งนี้ ผู้ตายคือระบือเศรฐฐีโสศ (ชานานแท้และคง

เต็ม) วัย ๖๒ ขวบ ผู้ไม่เคยมีลูกเมียเช่นคนอื่นเขาเลยจริงๆ...

ระบือผู้มั่งคั่งอำนาพินัยกรรมของเขา: “แกทั้งสามคนจะได้รับส่วนแบ่ง—อย่าเชื่อ

ที่ว่าให้เก็บพินัยกรรมไว้เป็นความลับ” แต่ผู้ได้รับประโยชน์ทั้งสามคน คือ มานิตา—ลูกพี่

ลูกน้องของเขา เวทย์น้องบุญธรรมของเขา และคนใช้เก่าแก่—เปล่ง ทั้งหมดต้องการเงิน

เดี๋ยวนี้

มานิตารักอย่างสุดซึ้งอยู่กับทง “ทงจะมีวงดนตรีของตัวเอง ถ้าฉันเห็นคือ

พระบอดด้วยมือของตนเอง” หลอนพูดที่เล่นที่จริงกับทงอย่างร้ายแรง ขณะทงซ้อมดนตรี

อยู่กันตามลำพังสองต่อสอง

ข้างฝ่ายลูกสาวของเปล่ง คือ มาลี ผู้เพิ่งแต่งงานก็กำลังตกอยู่ในความลำบาก

“พ่อคะ! เราจะต้องหาเงินมาเพื่อต่อสู้คดีพินัยกรรมไม่ได้มาผู้หญิงคนนั้น” เธอพูดกับ

เปล่งเมื่อเขามาเยี่ยมเธอที่บ้านของพิน—สามีเธอ

ส่วนที่เฟลชตองตาริน—สาวสังคมชื่อดัง ตารินใส่จิตพร้อมกันยื่นคำขาด “ไม่

ค่ะ! เวทย์ที่รัก ฉันจะไม่แต่งงานกับคุณ จนกว่าคุณจะมีเงินเรือนล้านเสียก่อน” เหนือ

ทุกสิ่งทุกอย่างบนพณพิภพเวทย์ต้องการตาริณอย่างสุดหัวใจ....

เวทย์ : “ผมไปดูที่ดินจัดสรรชานกรุงมา ถูกฝนขณะเดินตัด เมื่อเข้ามาทางประตูหน้า ผมได้ยินเสียงโครมใหญ่ ไม่ทราบว่าจะมาจากห้องไหน ผมตรวจดูห้องทั้งสามที่ชนบน แต่ไม่มีอะไรผิดปกติ แล้วผมวิ่งลงไปห้องสมุด และพบพระบิณฑุกิ่งตาย รูปภาพสีน้ำมันอันมีค่าของพระบิณฑุกิ่งติดออกจากกรอบของมัน ซึ่งแขวนอยู่เหนือตู้หนังสือ ผมร้องตะโกนมองไปรอบ ๆ เพื่อหาตัวฆาตกร - ไม่มีบนในห้อง - และแล้ว....”

เปล่งลวดชั้น : “ผมได้ยินเสียงดังโครมด้วยครับ ผมอยู่ในห้องครัวชั้นล่าง คุณเวทย์ตื่นตื่นมากทีเดียวครับ ผมปลดกระดูกคอเสื้อของคุณระบือออก แต่ท่านสันลมหายใจเสียแล้วครับ”

“ดิฉัน....ดิฉันอยู่ในห้องโถง เมื่อดิฉันได้ยินเสียงดังในห้องสมุด” มานิดากล่าว “ดูสิคะ ! รูปภาพสีน้ำมันหายไปแล้ว !” สารวัตรคำรณ เห็นเปล่งท่าเลื่องมองไปยังมานิดาด้วยสายตาอันคมกริบ

สารวัตรมองออกไปที่ห้องโถงอันกว้างใหญ่ และกลับมาองดูที่เกาะอศมควาแล้วถาม : “คุณได้ยินเสียงดังโครมหรือเปล่านั้น ?” มานิดา “ทำไมหรือคะ - มิได้คะ ! มิได้....ดิฉันไม่ได้ยิน”

ใครเป็นฆาตกรใจโหด ? และร่องรอยอันใดที่ฆาตกร ? คุณผู้ใดทราบโปรดส่งคำไขไปที่ “นักสืบสมัครเล่น

คำเฉลย

สารวัตรคำรณจับกุมเวทย์ ในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรม เวทย์กล่าวว่า เขาเข้าไปชนบนตรวจดูห้องทั้งสามห้องแล้วลงมาที่ห้องสมุด ถ้าคำให้การนี้เป็นความจริง รอยเท้าเปื้อนโคลนย่อมจะไม่ปรากฏที่บนพรมของห้องนั่งเล่น แต่ย่อมจะพบบนพรมของห้องชนบน

เวทย์ยอมรับสารภาพว่า เขาได้เข้ามาในห้องสมุดทางหน้าต่างและยิงระเบิด ต่อมาเขาได้จับแก้อุ้มคว่ำลง โดยประสงค์จะให้ใคร ๆ ได้ยิน ซึ่งคนไข้ก็ได้ยิน เขาขโมยรูปภาพสีนามอนอนมคาเพื่อเป็นการลวงให้คิดว่า มูลเหตุเกิดจากการโจรกรรม

สารวัตร “เจมส์บอนด์”

ฆาตกรรมลึกลับร้ายแรงแทบจะมีดমনโดยสิ้นเชิง ถ้าไม่ได้ความสามารถอันยิ่งใหญ่ของสารวัตร คาร์ล ผู้มีสมญานามว่า สารวัตร “เจมส์บอนด์” แห่งเมืองไทย

สองพี่น้อง... อีนาจ และ ชจร อาศัยอยู่ที่บ้านพักชายกรุง อีนาจผู้พี่เป็นคนมีเงิน ชจรทำหน้าที่เลขานุการของเขาเป็นการตอบแทนค่าอาหารและเงินเดือนอันน้อยของชจร เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่า ชจรเกลียดความไม่เป็นอิสระที่ต้องขึ้นอยู่กับพี่ชายของเขาเช่นนี้ แต่เขาเป็นคนประเภทเปลี่ยนแปลงตนเองไม่ได้ จึงไม่สามารถจ้างงานภายนอกทำได้นานเกินกว่าหนึ่งสัปดาห์ ดังนั้น เขาจึงตัดใจอยู่กับพี่ชาย

สำหรับสารวัตรคาร์ลทราบคดีนี้ เมื่อชจรโทรศัพท์มาที่สถานีตำรวจในตอนเช้าวันหนึ่ง ด้วยอาการตระหนกตกใจโดยบอกว่า อีนาจได้หายไป ชจรจึงถูกตามตัวให้มาพบสารวัตร

“เมื่อวานนี้ตอนบ่าย” ชจรบอก “ประกอบ... ผู้ซึ่งมีนาติดกับที่ของเรา... พบสุนัขของพี่อีนาจกำลังไล่กัดไก่ เขาควานยิงสุนัข พี่อีนาจทราบเรื่องเมื่อคนยกอิมทรานเหล้า เขากลับมาบ้านภายหลังเวลาบ่ายสาม คิวไฟฉายออกไปและบอกว่าไปหาประกอบ พี่อีนาจไม่ได้กลับมาอีกเลย”

ผู้ที่สารวัตรคาร์ลไปหาเป็นคนแรก คือ ประกอบ “เปล้า” ประกอบกล่าวทำทางซึ่งซึ่ง “เขาไม่ได้มาที่นี่ และก็ชัดเจนที่เขาไม่ได้มา ผมมีบางสิ่งบางอย่างที่จะบอกเขาถ้าหากเขามาละก็ ผมบอกสารวัตรได้ว่า ไอ้หมากรอกสี่เป็ดของเขาแน่แหละ”

18/04/2555

สารวัตรออกจากบ้านประกอบตั้งใจจะตัดข้ามทุ่งนาไปยังหมู่บ้าน เพื่อสืบสวนคดีของอีนาจให้กระจ่าง แต่ขณะผ่านบ่อน้ำ ซึ่งขณะนั้นแห้งไม่มีน้ำในที่ดินของประกอบ เขาได้พบกบสอง

ยาสูบกลองหนึ่งตกอยู่ข้างบ่อ... มขธอานาจสลักติดอยู่ที่แถบเงินคาดกลองยาสูบ สรวัดตรคำรณ
มองดูทกกลอง (ภาพเล็ก) และแถวทบอานาจสงสัยว่าจะมีความลับแฝงอยู่ ซึ่งถ้ามีเขาก็คงจะทราบ
ในไม่ช้า

ครึ่งชั่วโมงต่อมา ส.ต.ต. แจ่ม ได้ลงไปใต้น้ำ (ภายหลังที่จุดเทียนไขหย่อนลงไป
เพื่อดูว่าอากาศหายใจหรือไม่) ในไม่ช้า ส.ต.ต. แจ่ม ก็ถูกกวานชนมาพร้อมด้วยร่างของนาย
อานาจ ซึ่งมลุกบั้นนั่งอยู่ข้างในชมองของเขา

นายแพทย์กรมตำรวจให้สรวัดตรคำรณสนใจในรอยขาดอันประหลาด ที่เสื้อของชาย
ผู้ตาย สรวัดตรสนใจในความไม่เข้ากันอย่างผิดสังเกต เขาใช้ความคิดอย่างรวดเร็ว...พูดเบา ๆ
อย่างสั้น ๆ กับ ส.ต.ต. แจ่ม

ทั้งสองตำรวจออกเดินข้ามทุ่งนามายังหมู่บ้านด้วย มาถึงได้เวลาขจรกำลังยดสังข์ของ
บางอย่างได้ในถึงเผ่าชยะ "หมู่บ้านเขาเร็ว" สรวัดตรคำรณตะโกน ขจรหมุนตัวคว่ำบั้นพัก ส.ต.ต.
แจ่ม โดดเข้าตะปบทันท่วงที ในขณะที่สรวัดตรตะถั่งเผ่าชยะล้มกระจ่าย และลวงเสื้อสำหรับได้
นอนขึ้นมา "รอยเลือด" เขาพิมพ์ "คงใช่แน่"

"เก่งมากครับสรวัดตร" ผู้บัญชาการตำรวจกล่าวกับสรวัดตรคำรณในเย็นวันนั้น ขณะที่
ที่เขาพิจารณาเสื้อสำหรับได้นอนตัวนั้น "ถ้าสรวัดตรมาเข้าไปสองสามนาที ร่องรอยน้คงจะถูก
ทำลาย"

"ทำไมสรวัดตรสงสัยว่า ขจรเป็นฆาตกร"

ถ้าคุณทราบบทช่วยตอบเกิดครับ โดยส่งคำเฉลยพร้อมทั้งเหตุผลไปที่ "นักสืบสมัคร
เล่น"

คดีพิศวาสมาตกรรม

มรณะกรรมลักลับของสาวสวย... เพญโฉมได้ขมวดเป็นปมปริศนาครั้งนชน
ให้คุณ ๆ ขบคิดรับสมองลองเป็นนักสืบร่วมสนุกกันกับเราเช่นเคย...

เมื่อศพเพ็ญโฉมถูกตรวจดูโดยสารวัตรตำรวจ สารวัตรก็พบว่า เธอถูกยิงที่ขมับข้าง
ขวาด้วยปืนพกขนาดเล็ก คงจะเป็นปืนกระบอกที่เธอยังกำอยู่ในมือข้างขวาของเธอ

หลังจากใช้แว่นขยายตรวจดูอาชญากรรมอย่างละเอียดถึงวันสารวัตรตำรวจไม่พบรอยนิ้วมือ
บนโกป็น ถึงแม้จะพบรอยนิ้วมือน้อยตามบน

จากการสอบถามวนิดา...น้องสะใภ้ของหญิงสาวผู้ตาย สารวัตรตำรวจได้ทราบเพียงว่า
เพ็ญโฉมฆ่าตัวตาย เพราะว่าจำรัสสามีของเพ็ญโฉมไปติดพันผู้หญิงอื่น

แต่จำรัสผู้เป็นสามีได้ให้ความตบปัญหาในเรื่องนี้โดยปฏิเสธว่า เขาไม่รักใคร่นอก
จากภรรยาของเขาเขากล่าว "น้องวนิดาและผมยืนอยู่กันกำลังพูดอยู่กับเพ็ญโฉม เมื่อเธอขึ้น
กระบอกปืนมาโดยเราไม่ทราบเลยว่าเธอแอบซ่อนไว้ที่ใดและยิงตัวเธอเอง เธอ ล้ม ลง ตรงที่ ท่าน
ท่านสารวัตรเห็นเธออยู่ที่นั่นแหละครับ"

"คะ เป็นเช่นนั้นจริง ๆ" วนิดากล่าวยืนยันอย่างหนักแน่น

สารวัตรตำรวจกระทำการจับกุมตัวฆาตกรทันที

ปัญหาอยู่ว่า ใครคือผู้ ที่สารวัตรตำรวจจับกุมตัว? และด้วยเหตุผลอย่างไร
ในการจับกุมตัวคนนั้น ๆ

ถ้าคุณทราบดีโปรดอย่าชักช้า ส่งค่าเฉลี่ยของคุณไปพร้อมทั้งเหตุผลอันเหมาะสมมาร่วม
สนุกกับเราที่ "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

สารวัตรจับกุมตัวนายจำรัสในข้อหาฐานกระทำฆาตกรรมเพ็ญโฉม ภรรยาของเขา
สำหรับวนิดานั้นในชั้นแรกเข้าใจว่า พี่สะใภ้ของเธอฆ่าตัวตายเอง แต่ภายหลังเห็นพี่ชายให้การ
เท็จกับสารวัตรเช่นนี้ จึงพอคาดการได้ว่าพี่ชายของเธอเป็นผู้ฆ่าเลยประสมโรงช่วยปิดบังความ
จริง

จำรัสใช้ปืนพกยิงกรรยาของเขาด้วยความโมโห เนื่องจากการมีปากเสียงกันอย่างรุนแรงเรื่องเขาไปติดพันกับผู้หญิงอื่น ต่อมาเกิดความคิดที่จะบีบบังคับความผิด โดยใช้ตรอยนิ้วมือของตนที่บนพกออกจนหมดแล้วจับมือของเพญ โฉมให้กำปืนแต่โชคไม่เข้ากับคนผิด เขาฉีกตรอยนิ้วมือของเพญโฉมที่กำปืนเลยต้องเสียท่าแก่สารวัตร....

สังกรรมมาตกรรม

แม้ในวงศ์ตระกูลชนชั้นระหว่างเพื่อนฝูงในงานปาร์ตี้สุดสปีดของบรรลือ สารวัตรคำ-
รณก็ยววิธกตงหวรณถึงอาชญากรรม ตามวิสัยตำรวจนักสืบเมื่อ ทนงศักดิ์ หนุ่มเจ้าสำราญกล่าว
ชมว่า นโปเลียนผลสมคนทศรอยทศิตเทาทเขาเคยลมวิธ องคธิร กรรยาของบรรลือก็เขานงชิต
ตมกบทนงศักดิ์ อย่างมทาทขยวณขงชน บรรลือทำเป็นไม่รู้ไม่ชตอการกระทำของเชอ

“เคล็ดลอบอยู่ทถวยแควแซเย็นจิด และเหยาะเหล้าวอดกานคหนอย” เขามอกกับทนง
ศักดิ์อย่างไรก็ตาม มานี อดิตคนรักของทนงศักดิ์ ไม่สู้สนุกสนานนักเชยชนหนาบงอยู่เบองหลัง
จองมองดูทองคอรและทนงศักดิ์กลับไม่ยอมพูดคุยกับใครเลย

สารวัตรคำรณพยายามตั้งมานี กลับเข้ามาในกลุ่มได้ในที่สุด ในการที่จะคลายความ
รูสึกตงเครยตระหว่างเชอและทนงศักดิ์กับเพื่อนทำให้บรรยากาศของงานปาร์ตีเรวัง เขากาวอดอก
ทำหน้าทผู้ขยเจ้าภาพ

“ฉนนอากาศรอนมาก ทำไมเราไมตมกนออกฉละ ?” เขากล่าว “ฉมจะเป็นบรกรเอง
คราวฉ” เขาจับเหยอภนาสมขกชนพลางถาม “ยงง ทนงศักดิ์ออกแควหนงไหม ?”

ทนงศักดิ์ขยแควของเขใหอย่างกระตอรรอนเพื่อใหสารวัตรรินใหออก สารวัตรบรกร
คนอื่น ๆ แลวกนงลงตามเตม

ที่านาที่ ภายหลังกการตมเป็นรอบทสอง ในทันใดทนงศักดิ์เลอนไกลเกาอดลมลงกบพน
โดยมิไดพูดอะไรแมแต่คำเตยอ สารวัตรเม็นเขาตรวจพบวา เขาฉนชพแลว” โดยเหตุที่เรารขย

เหลืออะไรเขาไม่ได้ ผมแนะนำว่าเราควรรีบไปตามหมอมารวดเร็วที่สุด แม้จะบางทีอาจจะเป็นโรคหัวใจ แต่จะเป็นประการใดก็ตาม เราพิสูจน์ดูให้แน่ดีกว่า”

บรรลือต้องถรกราบว่า จะเป็นอันไปได้อย่างไร “ข้อสำคัญ” บรรลือบอก “เราทั้งหมดคมนาคมจากเหยือกเดียวกัน”

องค์อรกล่าวแสดงความเสียอกเสียใจ แต่มานี่ไม่ได้กล่าวอะไรเลย”

สารวัตรคำรณ ตมกดินถวยแก้วของทnungคักคตอย่างระมัดระวัง “ทnungคักคตถูกวางยาพิษ” มักลั่นไซยาไนต์ซด ๆ ทน มันเกิดขึ้นได้อย่างไร ? ไม่มีใครจะต้องเหยือกหรือถวยแก้วหรือเติมน้ำแข็งภายหลังการต้มครั้งแรก”

บรรลือกล่าว “ทnungคักคตฆ่าตัวตาย เขาเชื่อว่าจะทำเช่นนั้นมาก่อน” สารวัตรคำรณพยักหน้าพูดว่า “อาจจะเป็นการฆ่าตัวตาย...แต่ ประเดยวก่อน !

สารวัตรระลึกถึงเหตุการณ์ตามลำดับเขาจำได้ว่าบรรลือวางถวยแก้วแช่เย็นลงบนถาดเมื่อเพื่อนทั้งหมดลงมาถึงลานบ้านบรรลือจัดให้ตมกกันเป็นรอบแรก ไม่มีอะไรเกิดขึ้น สารวัตรนึกดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังเขาให้รอบสองกันอีก “ฆาตกรรมแน่นอน !” เขากล่าวโดยเร็ว

อะไรทำให้สารวัตรมั่นใจเช่นนั้น ?

“คุณ ๆ ทราบดังเช่นสารวัตรเหมือนกัน โปรดส่งค่าเฉลยพร้อมทั้งเหตุผลไปที่ “นักสืบสมัครเล่น

คำเฉลย

สารวัตรคำรณเชื่อว่าทnungคักคตรักชีวิตมากกว่าที่จะฆ่าตัวตาย ดังนั้นเขาจะถูกวางยาพิษโดยคนอื่น สารวัตรนึกย้อนหลังไปตามลำดับของเหตุการณ์....

การต้มครั้งแรกไม่เป็นอันตราย ครึ่งหลังถึงตาย... โดยที่สารวัตรเป็นนักอ่านอาชญาวิทยาต่างประเทศดวงคนทnungอยู่แล้ว จึงนึกได้ว่า เคยมีเรื่องฆาตกรรมทำนองนี้อยู่เรื่องหนึ่ง ฆาตกรได้นำเอาวิธีวางยาพิษในอาชญาวิทยามาให้ซึ่งย่อมจะพ้นความรอบรู้ของสารวัตรไปไม่ได้...

นายาพิษถูกแช่เย็นจนแข็งยกนถวยแก้วของทนางคัก แล้วเปิดขวอนควยนาธรรมตาอก
 ษนหนง ซึ่งสามารถบองกนมโหนาแรงชงยาพิษละลายไป ในการตมครงแรกจึงไมม่อาการ
 อยางใดเกิดขึ้น แต่ในการตมครงที่สอง นาแรงธรรมดาชนบนกนถวยแก้วเริ่มละลายเสียแล้วทำ
 ใหยาพิษละลายเขามสมกับเครื่องตม แต่ใครเล่าเป็นผู้ฆ่าทนางคัก และด้วยเหตุใด? ผู้เดียว
 เทานนที่สงถวยให้เพตณ ๆ ในตอนแรกก็คอบรรลือ เพราะว่าเป็นเจาบานแตมความชงอย่าง
 วยกาจ บรรลือยอมจำนนและสารภาพว่าเป็นผู้ฆ่าจริง

ลัพท์มรณะ

ภายในห้องรับแขกของบรรลือ เสาวณย์กล่าวกับสารวัตรคำรณ “เรากังวลใจ
 มากเกี่ยวกับคุณน้ำวารุณี เธอหายไปตั้งแต่เวลา ๑๔.๓๐ น. บ่ายวันเนอง”

ดิเรก...หลานชายรูปหล่อของวารุณีและเป็นคู่หมั้นของเสาวณย์พยักหน้า “เออไม่เคย
 พลาดอาหารเย็นเลย”

พัน...คนใช้เก่ามิได้กล่าวว่ใครเลย

สารวัตรสงเสาวณย์ ดิเรกและพัน ใหรืออยู่ในขณะที่เขาค้นบ้านเขาพบเส้นด้ายสีแดง
 หลายเส้นติดอยู่กับอรณหน้าตางของลัพท์ดแลงของทองบนชนทสี ภายหลงคนหาอยางถถวน
 เขากลับไปยังห้องรับแขกขอใหทงสามคนไปตมกนกับเขาที่ห้องชนกลางสุดเขามิได้กล่าวอะไรกับสิ่ง
 ที่เขาพบ

สารวัตรนำเสาวณย์ ดิเรกและพันไปตมลัพท์ดแลง และภายในตมลัพท์ดนั้นเอง คคือ
 รางของวารุณี เธอสรวมเสอสีแดงสด

“เป็นการฆ่าตัวตายที่พิสดารอะไรเชนน” พันสุดลมหายใจ

“คุณน้ำไม่ฆ่าตัวตายแน่” เสาวณย์ร้องไห้สะอึกสะอื้น

ดิเรกเห็นพ้องด้วย “คงจะต้องเป็นอุบัติเหตุ...แต่ว่าเธอไปทำอะไรอยู่บนชั้นสี่?”

“คุณก็ทราบดีว่า คุณนามักจะเที่ยวเดินไปทั่ว” เสาวณย์กล่าว

ด้วยการซักถามอันชาญฉลาดของสารวัตรทราบว่า วารุณีทะเลาะกับเสาวณย์เพราะ ความเจ้าอารมณ์ของเธอ กับดิเรกเรื่องหนี้สินอันเกิดจากการพนันและกับพันเรื่องเงินเดือนของเขา

“คุณน่าจะจะต้องพลาดตกลงมาในขณะที่เธอ....” เสาวณย์ออกความเห็น

“ไม่ใช่” สารวัตรร้องออกมา “เธอถูกฆ่าตาย” พุดพลางชมตไปยังหนึ่งในสามคน “ผมขอจับตัวคุณ”

ใครคือผู้ที่สารวัตรจับกุมตัว?... ร่องรอยอันใดที่พิสูจน์ว่าเป็นฆาตกรรม?

ถ้าคุณ ๆ ทราบ โปรดส่งคำเฉลยพร้อมทั้งเหตุผลไปร่วมสนุกกับเราที่ “นักสืบสมัคร

เล่น”

คำเฉลย

ดิเรกคือผู้ที่ถูกจับกุมตัวสารวัตรตัดสินใจประเด็นในการฆ่าตัวตายหรืออุบัติเหตุออก เสียเมื่อเขาพบร่างผู้ตาย ถ้าวารุณีกระโดดหรือตกลงมา ร่างของเธอจะไปอยู่ใต้ลิฟต์ ถ้าเสียงของทีคนปล่องลิฟต์ไม่ได้ ดังนั้นสารวัตรจึงทราบว่า เธอถูกฆ่าตาย โดยมั่นใจว่าดิเรกเป็นฆาตกร

เมื่อดิเรกถามว่า น้ำของเขาไปทำอะไรบนชั้นที่สี่ ถ้าดิเรกไม่เป็นผู้กระทำผิด เขาย่อม จะไม่ทราบว่า น้ำผู้หญิงของเขาตกมาจากชั้นนั้น เพราะสารวัตรไม่ได้เอ่ยถึงเส้นตายสีแดงกับ ผู้ใดเลย

ดิเรกสารภาพว่า วารุณีปฏิเสธไม่ยอมให้หนี้ให้แก่เขา เขาทราบว่าเขามียศในพันธ กรรมของเธอ เขาทุ่มเธอลงในปล่องลิฟต์ แล้วเพื่อให้แน่ใจว่าเธอตายแน่ บรรทุกของใส่ลิฟต์ และปล่อยลงบนศีรษะของเธอ ดิเรกถูกจำคุกตลอดชีวิต

สำหรับคุณ ๆ ผู้ตอบได้ถูกต้อง และเราได้ส่งหนังสือมาให้แล้วก็มี....

ข้างสาร, งเห่า

ณ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหัวลำโพงวารุณยมอย่างพอใจ ขณะที่เธอเอื้อมมือไปรับใบเสร็จธนาณัติ ซึ่งเธอส่งเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ไปให้วีระพี่ชายของเธอ ทราบบุรี เขาจะหักไว้ ๒,๐๐๐ บาท แล้วส่งเงินที่เหลือทางธนาณัติต่อไปยัง ดิเรก ชูรัก ของเธอที่เพชรบุรีอย่างเคยปล่อยให้สามของเธอสงสัยไปตามเรื่อง เขาไม่สามารถจะพิสูจน์อะไรได้

กลับถึงบ้านหลังจาก ๑๘.๐๐ น. เล็กน้อยวารุณกับแอดสาวใช้ของเธอเห็นการทะเลาะกันระหว่าง หริน สามของเธอกับ อร่าม ทนายความแปดเหลี่ยมแปดคม ทั้งสองเห็นอร่ามชู้หริน ดวบบนพัก แล้วเห็นหรินขอยอดบินจากอร่าม แอดหนีไปยังห้องของเธอ วารุณแฉ่งท่าเป็นหนีไปยังห้องของเธอด้วย

วอจนกระทั่ง เธอเห็นอร่ามผู้กลับเป็นฝ่ายถูกชู้ออกไปจากบ้าน วารุณเข้าไปในห้องทำงานเก็บเสีเยของเธอ แล้วบิดประตู จากนั้นอย่างเลือดเย็นเธอโยนใบเสร็จธนาณัติลงบนโต๊ะ ดวบบนพักของอร่ามขึ้นมาและยิงหริน เขาตกลงลุกขยบน มือของเขาถูกมอกแน่น รอยประหลาดใจและคืนตระหนกปรากฏชัดบนใบหน้าของเขา วารุณย่นตเหลือเมื่อเผาคูเขาดมลง บัดนี้หมายความว่าเธอและดิเรกคงจะได้แต่งงานกันได้อย่างเปิดเผย ความมั่งคั่งของหรินจะอยู่ในมือของเธอ และอร่ามผู้ โชคร้ายคงจะต้องเข้าป่าฐานฆ่าคนตาย วารุณหันหลังกลับวิ่งอย่างรวดเร็วลงบันไดไปและบิดประตูด้านหน้าตงบัง แล้วเธอรีบไปยังห้องของเธอ และเริ่มแต่งตัวเตรียมมารับประทานอาหารเย็น

เวลา ๒๐.๐๐ น. วารุณบอกสารวัตรคำรณว่า "เมื่อ ๒๐.๐๐ น. แอดพบพิหรินในห้องทำงานของพิหริน....เขาตายสนิทหลังจากเวลา ๑๘.๐๐ น. เล็กน้อย เธอและแอดเห็นนายอร่ามมาชู้เชิญพิหริน ทั้งสองคนได้ยินเสียงนายอร่ามออกไปหลังจากนั้นไม่นาน"

"คุณเข้าไปในห้องทำงานหรือเปล่า?" สารวัตรคำรณข้ถาม

“เปล่าค่ะ” วารุณีตอบ “ดิฉันไม่ได้อยู่ในนันทงแต่เพียงวัน ดิฉันออกไปข้างนอกจนกระทั่งถึง ๑๘.๐๐ น. แล้วกลับเข้ามาในห้องของดิฉันแต่งตัวเพื่อเตรียมออกไปรับประทานอาหารเย็น”

ต่อมาสารวัตรนำอร่าม วารุณีและแฉะเข้าไปยังห้องทำงานของทรินเป็นเวลาานห้า นาทีที่เขาไม่ได้ปริปากคำอย่างใดออกมา ได้แต่ตรวจดูสมุดบันทึกประจำวันของทรินผู้ตาย ทันใดนั้น อร่ามได้โวยวายขึ้น “ถูกแล้ว ผมพยายามจะฆ่าเขา เพราะเขาปฏิเสธที่จะจ่ายเงินให้ผมในการหาพยานหลักฐานมายันภรรยาของเขา แต่ผมยังไม่ได้ฆ่าเขา”

แฉะยืนยันเรื่องราวตามคำของวารุณีทุกประการ

สารวัตรหวาดหวิด จากบนโต๊ะของทริน เขาหยิบใบเสร็จจนวนัดจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นมาพลางถามวารุณีว่า “นี่ใช่ไหมเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทที่คุณทรินอ้างถึงในบันทึกประจำวันของเขานั่น”

คำเฉลย

วารุณีกล่าวว่า เธอไม่ได้เข้าไปในห้องทำงาน เมื่อได้ยินการทะเลาะวิวาทและเธอไม่ได้อยู่ในนันทงแต่เพียงวัน แต่เมื่อสารวัตรพบใบเสร็จจนวนัดบนโต๊ะในห้องทำงานสารวัตรก็ทราบว่า เธอได้อยู่ทนนั่นนอน และตามทหงวารุณีและแฉะ....สาวใช้บอกว่า ทั้งสองเห็นทรินแย่งปืนพกของอร่ามจากอร่ามสารวัตรจึงทราบด้วยว่าวารุณีแน่คือฆาตกร มีใช้อร่าม วารุณีถูกจำคุกตลอดชีวิต

สำหรับคุณ ๆ ที่ตอบถูกจะมีเหตุผล ซึ่งเราจะได้ส่งหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นมาให้แล้ว

กิม.....

คดีชายแชนดวัน

ปริศนา “ยอดนักสืบ” คราวนี้ เหตุการณ์ได้อุบัติขึ้นเมื่อประมาณครึ่งปี ๒๕๑๑
นี้ ที่อุทยานในซอยสวัสดิ์ ถนนสุขุมวิท ของสองสามภริยาผู้มั่งคั่งในวงสังคม
ซึ่งเมื่อเอ่ยชื่อ คุณ ๆ หลายคนกรงักเขาทั้งสองดี นนทคือเศรษฐี หฤทัย และ เอมอร....
อดีตนักร้องสาวชอกก้องแห่งในทกลับ “แมวเหมียว” อันลือชื่อ

เมื่อสารวัตรตำรวจรีบรุดมาถึงอุทยานที่เกิดเหตุของหฤทัยตามที่เอมอร.... ภริยาสาว
สวยของหฤทัย โทรศัพท์ด่วนจึงไปเรียก สารวัตรได้พบศพหายหนุ่มของสองสามภริยา คือ จริญญา
นั่งตายตัวแข็งทออยู่บนเก้าอี้หวม มีบาดแผลฉกรรจ์ถูกยิงที่ขมับเบื้องซ้าย สารวัตรตำรวจตรวจดู
ศพเพื่อหาร่องรอย เขม่าดินปืนรอบบริเวณบาดแผลก่อน

มองเห็นว่าหฤทัยเป็นคนพิการแชนดวันข้างหนึ่ง สารวัตรสนใจในการตรวจดูอาวุธปืน
พก ร่องรอยที่สารวัตรตรวจพบทำให้สารวัตรตกลงใจว่า จะวางแผนทางการสอบสวนของเขา
อย่างไร การสอบถามได้แต่คำตอบที่อำพรางความจริงจากคนทั้งสอง

เอมอรอ้างว่า เธอเป็นผู้ยิงจริญญา ข้างฝ่ายสามีของเธอก็อ้างว่า เขาเป็นผู้ยิงเอง

การปรากฏอยู่แนบชิดว่า ทั้งสองช่วยเหลือปิดบังความผิดให้กันและกัน สารวัตรตำรวจ
ตระหนักในใจว่า สาเหตุของการสังหารมีความสำคัญน้อยกว่าคำกล่าวเท็จของผู้ต้องสงสัยทั้งสองคน
ให้การ สารวัตรทราบว่า สารวัตรสามารถทำการจับกุมตัวฆาตกรได้ในทันที เพราะทั้งสองสามี
ภริยาเป็นผู้ที่ไม่สนใจในการกล่าวเท็จเอาเสียเลย แต่ก่อนอื่นสารวัตรได้ตรวจสอบร่องรอย ที่เขา
ค้นพบกับเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานอีกครั้งเพื่อความแน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์

ปัญหามือยว่า สารวัตรตำรวจจับกุมใครในสองคน ? และด้วยเหตุผลอย่าง
ใดในการจับกุมตัวบุคคลผู้นั้น ?

คำเฉลย

เป็นความจริงตามที่สารวัตรคำนวณคาดคิด รอยนิ้วมือแสดงให้เห็นว่า อาวุธปืนพกถูกยิง โดยมีข้างซ้ายของใครคนหนึ่ง...ซึ่งแน่นอนไม่ใช่ของहतภัย การปล่าจับกุมตัวเอมอร์ ภรรยาของहतภัยไม่ใช่ของงายนั้ก แต่กกระทำได้ในที่สุด และปรากฏตามที่เปิดเผยต่อมา เอมอร์ฆ่าจริงเพื่อป้องกันเกียรติของตนเอง เมื่อถูกहतภัยปล่าปล่ากระทำมตมร่าย

เป็นที่น่าเสียดายว่า ปริศนาคราถนไม่มผู้ตอบได้ถูกต้องและมีเหตุผลเลย

โศรกนาฏกรรมของแม่บัว

คุณนายอร่ามศรี...เศรษฐินีใหญ่ผะหน เมื่อสารวัตรคำรณซกมัดไซกเลือดซ่งไซฆ่าดาร์ณ...ลูกสะใภ้ของเธอนมาถอ...

“ดาร์ณเป็นนางงามตระดนานในการประกวดเมอืบทแฉวคะ” คุณนายบอกสารวัตร

“หิริญลูกชายของดิฉันหลงรักเธอเสมอ”

“หิริญพาดาร์ณมาที่บ้าน” คุณนายอร่ามศรีกล่าวด้วยนาเสยงอินแสดงฮาการเหนอยหน่ายทอแท้ “แกบอกว่าแกรักเธอนตั้งไค้ และขอความเห็นชอบของดิฉันในการแต่งงานดิฉันปฏิเสธโดยปัจจุบันทันด่วน ดิฉันกลัว แต่หิริญและดิฉันใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก...” คุณนายร้องไห้สะอึกสะอื้นและนั่งฮงพุดไม้ออกไปซวครุหน่ง

“คนวางหน่งทงสองคนกือพยพกนมาที่บ้านดิฉัน” คุณนายอร่ามศรีเล่าเรื่องต่อไป “ดิฉันเข้าใจว่าทงสองคนคงไม่ประกอบพิชิตมรสอย่างใด เพราะดาร์ณกิตวคนเคยงไม่มญาติพนงเลย ทงชอบทำอะไรตามอำเภอใจอยู่ด้วย ดิฉันรู้สึกเสียดใจมาก แต่ดิฉันพยายามไม่แสดงออกให้เธอเห็น ดิฉันปล่าบ้านให้เขาทงสองคนหลังหน่ง อยู่ตดกับบ้านของดิฉัน”

18/04/2565

“ดาร์ณไม่มแกใจที่จะเบนมตวแกกิตดิฉันเลย ดิฉันมุงหวังที่จะสอนเธอให้ทำครว เขยบักถกรอยและทำบ้านให้เป็นบ้านอันแท้จริงสำหรับหิริญ แต่เธอดูซาเขนเป็นไม่เบอไม่เมากับดิฉัน”

“คุณตาริณฉวยมิตได้ตรงเข้าทำร้ายคุณ เมื่อดคุณตตายเชอททำดาายหิรัญ เธอว่า เธอจะมาเอานาตาล แต่เธอพยายามที่จะฆ่าตคุณ ไม่ใช่ตคุณกชวตเธอจะปลิดปลงลงไป”

สารวัตรหยบมตขนมมาพิจารณาอกรวาระหนงเหมือนมอะไรสกคใจ มดเล่นนมองแลเห็นรอยแบงเประอยหดตามมดอย่างชัดเจน บนตามมดเล่นนขงมรอยนวมอของทงคารณและคุณนายอร่ามศรี

“คุณนายกำลังทำขนมบั้งอยู่หรือครึ้ม ? สารวัตรถาม

“คะ” คุณนายอร่ามศรีตอบ

“คุณตาริณฉนตมือซ้ายใช้หรือไม่ ?”

“อ่า...คะ”

สารวัตรทราบได้อย่างไรว่า คุณนายอร่ามศรีไม่ได้ขยแ่งมดจากมือของตาริณตามทีเธออ้าง ร่องรอยอันใดทีจะบอกสารวัตรว่า หญิงสาวถูกฆาตกรรมโดยเจตนา ไม่ใช่ถูกฆ่าโดยการป้องกันตัวเอง หลังจากเขาทำร้ายแม่ฝัวของเธอ ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบดังเช่นสารวัตร โปรดส่งคำเฉลยพร้อมทงเหตุผลไปร่วมสนุกกับเราที่ “นักสืบสมัครเล่น” นสพ.

คำเฉลย

ตาริณถูกฆ่าตายภายหลังที่คณนายอร่ามศรีแยงมด ออกมาจากมือของเธอ รอยนวมอของเธอทพบบนตามมด จะต้องเป็นรอยเปอน ไม่ใช่รอยแบงจนเห็นได้ชัด ดังที่สารวัตรได้พบ นัยอมพิสูจน์ในที่สุดได้ว่า คณนายอร่ามศรี กด่ามเท็จ เธอจึงแทงตาริณโดยเจตนา แล้วถรอยนวมอของหญิงสาวผู้ตาย บนตามมด

คณนายอร่ามศรี ขอมรับสารภาพว่าโมโหเต็มที เพราะความอวดดีของตาริณ และความแ่ใจเห็ดเกินกว่า บุตรชายของเธอกำลังถูกกระทำให้เสื่อมทราม เธอจึงกระทำการฆาตกรรมหญิงสาวโดยเจตนา

สำหรับรายชื่อผู้ ทตอบได้ถูกตองและมีเหตุผลพอสมควร ก็มี....

คดีล่องครบรอบวันวิवाห์

นิคม และ รัญจวน...สองสามีภรรยาเดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อฉลองวันครบรอบบั้นทหาแห่งการสมรสของเขาทั้งสอง แต่การทะเลาะวิวาทกันทำให้การมาเที่ยวต้องหมดสนุกกลางวันทกกล่าวนนคมพารัญจวนออกสนุกสนานกับการช้อปปิ้งเพื่อพยายามที่จะทำให้เธอสงบสตาอารมณ์ลง ห่อของหลายห่อคงจะช่วยได้แน่นอนในการแสดงตนว่าไม่อยู่ในเวลาที่เหตุเกิดชน เมื่อเวลาอันควรได้มาถึง เขาคิดในใจพลางยิ้มอย่างมีความสุข

เย็นวันนั้นเวลา ๑๗.๓๐ น. สรวัดร์คำรณถูกเรียกตัวมาที่ห้องของนิคมในโรงแรม ที่ซึ่งรัญจวนนอนตายอยู่ เธอถูกให้ดมยาสลบจนขาดใจ ห้องมีร่องรอยการค้นร่นต่อคู่อย่างน่ากลัว เด็กวัยใช้ประจำโรงแรมผู้พบเธอบอกว่า เขานำเสื้อผาของนิคมที่ซักรีดมาส่ง “ผมเคาะประตู แต่ไม่มีใครมาเปิดรับ” เขากล่าวต่อไปว่า “ตั้งนั้นผมจึงเปิดประตูเข้าไปในห้อง และพบคุณนายที่นั่น”

เวลา ๑๗.๐๐ น. นิคมกลับมาพบสรวัดร์คำรณอยู่ในห้อง เขาบอกว่าเขาไปเยี่ยมเพื่อนร่วมโรงเรียนผู้ซึ่งรัญจวนไม่ชอบ เธอจึงไม่ได้ไปด้วย “ผมกลับมาเพื่อพาเธอไปรับประทานอาหารเย็น”

เขาอธิบายเพิ่มเติม เขาดูเหมือนจะเสียใจอย่างสุดซึ้งในการตายของเธอสรวัดร์ตั้งเกตุเห็นรอยแผลขีดเป็นทางบนใบหน้าของนิคม นิคมอ้างว่า เขาทำมีดโกนบาดขณะกำลังโกนหนวดในเช้าวันนั้น

สรวัดร์คำรณทราบว่าการฆาตกรรมได้กระทำโดยเด็กวัยใช้ประจำโรงแรม หรือโดยนิคมแต่ไม่แน่นอนใจว่าใครคือฆาตกรสรวัดร์จึงได้ตรวจดูภายในห้องอีกครั้ง ทันใดนั้นปัญหาที่คลี่คลายออก สรวัดร์หันมาและขมอไปที่ฆาตกรพลางกล่าวว่า “คุณกล่าวเท็จ ผมขอจับกุมตัวคุณเพื่อสอบปากคำต่อไป”

สรวัดร์คำรณจับกุมตัวใครผู้ ซึ่งเป็นฆาตกร

ถ้าคุณทราบ โปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเรา เช่นเคยที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สารวัตรคำรณจับกุมตัวนิคมเพื่อสอบปากคำเกี่ยวกับการตายของภรรยาของเขา เหตุที่สารวัตรตัดสินใจที่จะจับกุมตัวนิคมก็เพราะ สารวัตรสังเกตเห็นมีดโกนไฟฟ้าบนโต๊ะที่แสดงให้ว่าเขาถ่างเห็ด เมื่อเขาบอกว่าเขาทำมีดโกนบาดขณะโกนหนวดในเช้าวันนั้น โดยเหตุที่นิคมจะไม่ต้องถ่างเห็ด นอกเสียจากเขาเกี่ยวข้องกับ การตายของภรรยาของเขา สารวัตรเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลว่า เขาจับกุมคนร้ายไม่ผิดตัว

จากการสอบสวนอย่างเข้มงวดในที่สถานี ได้ยอมจำนนและรับสารภาพว่า เขาได้ให้ภรรยาของเขาตามยาสลบจนสิ้นใจ เขาบอกว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ เขาและภรรยาเผลอระแวงระแวงกันบ่อยครั้งที่สุด และการเดินทางเข้ากรุงเทพ ก็เพื่อประสานรอยร้าวฉานให้หมดไป แต่กลับไม่มีอะไรดีขึ้น ยิ่งกว่านั้น ทรัพย์จนไม่ตกลงที่จะหย่าขาดกับเขา นิคมรับว่าเขาจะฆ่าเธอ

คดีฆาตกรรมในกาสิโน

สารวัตรคำรณแวะไปเยือนสถานกาสิโน “เกือกม้าทองคำ” ในระหว่างการสืบสวนคดีฆาตกรรมนอกเหนือไปจากเสียงหมอนอนนำตนเดินของวงล้อรูเล็ตแล้ว สารวัตรได้ยินการถกเถียงกันอย่างเคร่งเครียดเกี่ยวกับการตายในห้องเครื่องหยอดเงินเสียงโชค โดยปกติวิสัยการตายโดยปัจจุบันทันด่วนอยู่เสมอ เขารีบรุดไปยังที่เกิดเหตุและพบร่างของวลิต ผู้มั่งคั่ง... ลูก้าประจำของกาสิโนผู้กลายเป็นศพไปแล้ว

ภาพที่เห็นดูเหมือนจะแจ่มชัด ตามที่ กำพลเจ้าของกาสิโนอธิบาย “คุณจิลตีผู้มา
สังสารจะต้องเป็นโรคหัวใจ “เขาคาดคะเน” เมื่อแก่ถูกรางวัลแจ๊คพ็อตจากเครื่องหยอดเงิน
เสียงไซค แกล้งตื่นเต้นมากเกินไป ทุเงินเหรียญทองหมดที่ร่วงหล่นกระจัดกระจายบนที่ครบ”
สารวัตรตำรวจใช้สายตาอันแหลมคมตรวจดูทุกเกิดเหตุ แต่ยังไม่เป็นทีพอใจ

วิญจวน ภรรยาของवलตวรงค์ให้สะอึกสะอื้น ขณะที่เธอกำลัง “คิดค้นไม่เคยเล่นการ
พนัน คิดค้นเกลี้ยกล่อมเสียจริง ๆ และหวังผลทำให้เราสมใจคิดค้น...”

กำพลสอดขนกกลางคืน “เขาอยู่แต่ลำพังในหลอน เวลาเพิ่งหวนคืน และมีผู้เดินขาประ
จายอยู่เพียงสองสามคนเท่านั้นตามทางถนน

สารวัตรตำรวจซัก “มีใครบ้างใหม่ในนี้ที่เกลี้ยกล่อมวัลต?”

กำพลตอบทันทีว่า ฮือมครีบ พนักงานสาวประจำโต๊ะรูเล็ตนั้นไงครีบ”

สารวัตรตำรวจเดินกลับไปยังโต๊ะรูเล็ต เพื่อสอบถามเธอ

วัลตแสดงอาการไม่พึงพอใจ “ถูกแล้วคะ คิดค้นเกลี้ยกล่อมเขา” เธอกำลัง “คิดค้นเป็น
พนักงานอยู่ที่นี่ และเมามาแหะโถมคิดค้นอย่างไม่สุภาพ ๆ คิดค้นจิตใจที่เขาดาย แต่ไม่ใช่เพราะ
โรคหัวใจหรือคะ คิดค้นทราบว่าเขารอบคอบดีดียบ่อย ๆ ที่นเราเป็นนักพนันกันทั้งนั้น ดังนั้นคิดค้น
กล้าพนันได้ว่า หัวใจเขาหยุดเพราะแพ้กการคิดค้นมากกว่า”

สารวัตรพยักหน้าช้าอย่าง ใช้ความคิด

ร่องรอยอันใดที่สะกิดใจสารวัตร และใครคือผู้ที่สารวัตรจับกุมตัว ขอให้สังเกตภาพ
ประกอบอย่างพิถีพิถันหน่อยพิจารณา ถ้าคุณ ๆ ทราบ โปรดส่งคำอธิบายพร้อมเหตุผลประกอบไปยัง
“นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย...

ร่องรอยที่สะกิดใจสารวัตรตำรวจก็คือ การจัดแถวของหน้าปัทม์เครื่องหยอดเงินแถวรูป
ภาพที่ปรากฏอยู่มีรูปไม่เหมือนกันครบทุกรูป นนยอมทำให้วัลตได้รวยเงินจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น
แต่ตามที่ใคร ๆ (ยกเว้นฆาตกร) ทราบว่าเครื่องหยอดเงินใดก็ตามต้องมีแถวสามแถวโดยมี

รูปภาพเหมือนกันแต่ละแถวก่อนที่รางวัลแจ๊คพ็อตจะจ่ายเป็นเงินเหรียญร่วงพรูลงมา รัญจวนจึงถูกสงสัยเนื่องจากเธอพูดว่าเธอไม่เคยเล่นการพนัน เพราะแน่นอนจะไม่มีผู้เดินประจำ เจ้าขอหรือพนักงานกาสิโนคนใดทำผิดพลาดเช่นนั้นเป็นอันขาด

ตำรวจตรวจคนรัญจวนและเธอสารภาพในที่สุดว่า การเสียการพนันของสามเือนทำให้ฐานะของครอบครัวต้องทรุดโทรมลงถึงขั้นที่เธอคิดว่า เธอต้องจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป

มาตรการในครัว

ที่ครัว "เย็นเตจแมน" ๖ แยกราชประสงค์ บุญลา... ผู้อำนวยการบริษัทประกันชีวิตชื่อดังมาพบกับ อัญญาณ ภรรยาผู้แยกกันอยู่ของเขาเพื่อต้มและหารอกัน เขาพยายามที่จะชักชวนให้เธอหย่ากับเขาอย่างเงียบ ๆ

อัญญาณปฏิเสธ "คิดหรือว่าฉันจะปล่อยให้แม่เลขาณการณไร้ค่าของคุณได้คุณไป" เธอกล่าว "เราแยกกันอยู่หนึ่งปีแล้วขณะนั้น แต่ให้ถึงสิบปีฉันก็ไม่ยอมหย่ากับคุณ...."

วันต่อมาบุญลาบอกกับจิตใจ...เลขาณการณของเขาว่า อัญญาณกล่าวอย่างไร "เธอว่าเธอไม่ยอม" เขากล่าว "มีทางเดียวเท่านั้นที่จะแก้ปัญหานี้"

หนึ่งสัปดาห์ต่อมา ตำรวจตำรวจได้รับโทรศัพท์จากบุญลาตามตัวตำรวจไปที่ห้องเขาของอัญญาณ บุญลาบอกภรรยาผู้แยกกันอยู่ของเขาสนลมหายใจเสียแล้ว... เธอกำลังแก๊งสตรีช

ที่ห้องเขา บุญลาบอกตำรวจว่าเขามาเพื่อให้เขคเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือนแก่อัญญาณ "ผมเคาะประตู แต่ไม่มีใครเปิดให้ ดังนั้นผมจึงลองบิดลูกบิดประตู ปรากฏว่าเปิดได้ ผมเดินเข้าไปข้างใน คำนึงแก๊งปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่ง ผมเปิดหน้าต่างทุกบาน และพยายามช่วยชีวิตเธอ แต่ไม่ได้ผลอย่างใด" เขาพูด "เธอตายสนิท ดังนั้น ผมจึงโทรศัพท์ตามท่านตำรวจมาทันที"

ขณะที่ตำรวจศพผู้ตาย บุญลากกล่าว "เคราะห์ร้ายเหลือเกิน" เขากล่าวต๋ยไป "เธอเพิ่งย้ายมาที่นี่ ผมเข้าใจว่า เธอคงต้องสตูดพร้อมลง ในขณะที่กำลังจุดไฟเตา เธอคงจะตายเพราะการหกต้ม และควันแก๊งนั้นแหละครับ"

“นั่นเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่คุณมองข้ามความจริงไปอย่างหนึ่ง ซึ่งจะตัดสินว่าคุณกระทำการฆาตกรรม”

เขามองข้ามสิ่งใดไป ? ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำตอบพร้อมเหตุผลประกอบไปยัง “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สิ่งที่บุญล้อมองข้ามไป (ภาพ ๑ และ ภาพ ๒) ก็คือเตาในห้องเช่าใหม่ ใช้กระแสไฟฟ้า ไม่ใช่แก๊ส เพราะฉะนั้น ในขณะที่อนุญาตศพมดงมดต ค้อนแก๊สย่อมจะไม่คงอยู่ในห้องเช่า และทำให้เธอตายตามทีบุญลาอาจ ชวขณะหนึ่งสาวตรีไม่เข้าใจว่า ทำไมบุญลาจึงกระทำผิดพลาดอย่างเห็นอยู่ โทษโทเช่นนั้น แต่แล้วสาวตรีก็ระลึกได้ว่า สองสามีภรรยาแยกกันอยู่เป็นเวลานานกว่าหนึ่งปี ในระหว่างนั้นอนุญาตได้ย้ายมาอยู่ห้องเช่าใหม่ ดังนั้นบุญลาจึงไม่เคยคุ้นกับเรื่องเตา

เมื่อเผชิญกับความผิดของเขา บุญล่ายอมรับว่าเขากระทำการฆาตกรรมภรรยาของเขา เพื่อจะแต่งงานกับเลขานุการใหม่ ในการรู้เรื่องเช่น เขาเผอิญเรื่องแก๊สซึ่งใช้กับเตาที่บ้าน ซึ่งเขาและอนุญาตเคยอาศัยอยู่

สำหรับคราวนี้ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดตอบได้ตรง ๆ ตามคำเฉลยเลย

คดีฆาตกรรมนักดาราศาสตร์

“คุณจะต้องจ่าย หรือมีคะแนน” ลุติดา เตือน ลินอู...ผู้รับเหมา “จำไว้คุณสุนทร พิสูจน์ได้ว่า คุณ โกงเกี่ยวกับสัญญาสร้างสะพานนั้น เพียงพดคำเดียวกับคุณจรรยา...”

ลินอู โกรธจัด “บอกหัวหน้าของคุณ ผมจะจ่ายเงินที่เรียกให้เต็มที่”

ลลิตากล่าว “รอไว้จายที่บ้านคุณดีกว่า คำนวณเวลา ๒๓ น.” แต่สินธุ์ยังหนักแน่น
แม้การเปิดเผยหมายถึงความหายนะ

สินธุ์นั้น สารวัตรกำรณตรวจร่างอันปราศจากชีวิตของสินธุ์ ที่ทางคฤหาสน์ของเขา
พบกระจกแตกละเอียดอยู่ในกรอบปากกาที่แตกหัก หนังสือเกี่ยวกับดาราศาสตร์ และภาพถ่าย
ของ จริยา คู่หมั้น ผู้วิจัยทรัพย์สินของเขา ภายในคฤหาสน์ สารวัตรซักถามสุนทรและลลิตา “เรา
มาหาคุณสินธุ์ เมื่อ ๒๓ น.” สุนทรแรมต้น “เราขึ้นไปบนบนเพื่อดูดาว ประมาณ ๑๐ นาที
ต่อมาร่างของเขากก็กระแทกกับพ่นชนล้าง”

สารวัตรเดินนำหน้าชนับได้ เปิดกลอนประตูหลัง และก้าวออกสู่ภายนอก

บนคาน้ำมีกลองดูดาวติดแน่น บนโต๊ะใกล้ ๆ มีกระดาษบันทึกหนึ่งวางอยู่ ขณะที่ลลิตา
เดินดูผ่านกลองดูดาว สุนทรกล่าวว่า “ขณะที่ดำน่าอยู่ในบริเวณนี้ โดยไม่มีแว่นตา ไม่ใช่
เรื่องแปลกประหลาดอะไรเลยที่สินธุ์ ตกลงไป”

สารวัตรหยิบกระดาษแผ่นหนึ่ง มีบันทึกจากสินธุ์ ถึงจริยาตอนหนึ่งมีข้อความดังนี้
“ถ้าคุณไม่เชื่อผม ชีวิตก็ไม่มีค่าอีกต่อไป ผมไม่เคยเป็นคนฉลาด แต่ผมคิดว่าผมควรจะทำตัวตาย
สินธุ์”

กดับมายังห้องรับแขกสารวัตรถาม

“คุณทั้งสองขึ้นไปขึ้นบนหรือแต่ต้องร่างผู้ตาย หรือสิ่งใดนอกจากโทรศัพท์หรือเปล่า?”

สุนทรตอบว่าเปล่า ?

สารวัตรซักว่า “คุณสินธุ์ อยู่แต่ลำพังหรือครับ ?

สุนทรพนักหน้า....

“ผมขอจับกุมตัวคุณทั้งสองคนในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรม” สารวัตรกล่าว

เสียงดัง และกรากเข้าประตูรอบตัว

สารวัตรทราบได้อย่างไรว่า การตายของสินธุ์ ไม่ได้เป็นทั้งอุบัติเหตุและอัตวินิบาตกรรม
และทราบด้วยว่า สุนทรเป็นฆาตกร ?

คดีโจรล้างโจร

เกือบจะทันใดที่ออกจากรถ จ้ารุญ นัดตมกับ ลัดดา แฟนสาวของ ดำรง
 จ้ารุญ: อ้ายเพื่อนนักหกดหลังของคุณทำให้ผมต้องระแวกเซ็กเซ็กเสียห่าบ คุณช่วยบอกมันด้วยว่า
 ผมออกมาแล้วและผมกำลังจะมาเอาเงินส่วนแบ่ง และถ้าจะให้ดีขอให้มาก ๆ ด้วย
 หนังสือปลัดหัดต่อมาจ้ารุญถูกพบฆ่าตาย โทรมพิศลลิตกับจากผู้ไม่บอกนาม แจงที่ซ่อน
 ของดำรง ให้สารวัตรตำรวจทราบ สารวัตรตำรวจกตกรังอยู่ตง ๒๐ นาทีกว่าจะเปิดประตูได้

“เชิญข้างในครับ ท่านสารวัตร” ดำรงร้องบอก “ผมอยู่ในนี้ ไม่ได้ออกไปข้างนอก
 กว่าหนังสือปลัดหัดมาแล้ว แฟนของผมบอกว่า มีมอับนคนหนังสือกำลังตามหาผม ดั่งนั้นผมจึงเปิด
 ประตูเข้าไป ต้องขอโทษด้วยครับ”

สารวัตรให้ดำรงดูหนังสือพิมพ์ฉบับหลังเรื่องฆาตกรรมจ้ารุญ

ดำรง: ผมเพิ่งทราบเรื่องนแหละครับ ผมไม่ได้ออกพ้นประตูห้องมานานเลยจนกระทั่งท่านสารวัตร
 มาถึง ไม่มีใครอยู่ไหน และผมก็ไม่ได้เปิดประตูเลย แต่ผมตั้งใจจ้ารุญตายเสียได้มันก็เรื่องเก่า ๆ
 นนแหละครับ เขาออกมาเพื่อแก้แค้นผม

สารวัตร: ผมจะตรวจดูให้ทวดสักหน่อย

ดำรง: เชิญเลยครับท่านสารวัตร

กลับจากการตรวจดูครัวซึ่งเก็บตุนเสบียงอาหารไว้พอกินไปได้เป็นสัปดาห์ สารวัตรจับ
 ได้ว่า ดำรงพยายามที่จะซ่อนบนพวกไว้ในแจกัน “มีใบอนุญาตหรือเปล่า?” สารวัตรถาม
 “มีครับ ท่านสารวัตร สมจำเข็นต้องมียันไว้เพื่อป้องกันตัว”

สารวัตร: คุณไม่จำเป็นต้องไขมันออกแล้ว.... ผมขอจับกุมตัวคุณในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรม
 จ้ารุญ

ด้วยเหตุผลอย่างไรสารวัตรจึงจับกุมตัวดำรง

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำตอบพร้อมเหตุผลไปยัง “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

คำร้องอ้างว่า เขาไม่ได้ออกจากห้องเขาเป็นเวลานานกว่าหนึ่งสัปดาห์ และไม่มีใครเข้ามาในห้องตลอดระยะเวลาหนึ่ง แต่ถาที่เขาอ้างเป็นความจริงแล้ว ดอกกหลาบบนโต๊ะ ย่อมจะไม่สดชื่นอยู่อย่างแน่นหนา เมื่อเผชิญกับขดมดพลาดเช่นนี้ ในที่สุดโจรสก็ยอมรับสารภาพว่าเขาได้ฆ่าจำรูญ เพราะจำรูญพยายามติดตามสังหารเขา ไทรศพัทธ์ลี้ภัยจากหมู่บ้านบอกนามถึงสารวัตร ไทรมาจากลี้ภัย ผู้ซึ่งโกรธแค้นดำรงเพราะเขาชอบไปเที่ยวออกสัมพันธ์กับหญิงอื่น การปรับปรับยืนยันของเธอช่วยส่งเขาเข้าไปใช้เวลาตลอดชีวิตอยู่ในเรือนจำ

สำหรับคุณ ๆ ที่ตอบได้ถูกต้องและมีเหตุผลในคราวนี้ ไม่มีเลย

มาตรการในสถานี ไทรทัศน์

สารวัตรคำรณบรรดไปยังสถานีไทรทัศน์เมื่อ ๑๓..... พระโขนง เพื่อสอบสวนการตายของ เจตศักดิ์ ผู้จัดการสถานีไทรทัศน์แห่งนี้ สารวัตรได้พบกับ มาลี ภรรยาของเจตศักดิ์ และกรรมกร คารว ท.ว สาวชอกของทั้งสองคนตกใจมากจนทำอะไรไม่ถูก แต่หลังจากนั้นลูกคูกรรมกรวิกรมสติได้และเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

“เราทำงานอยู่จนตึกค่ะ” เธอกล่าว “ขณะที่คุณมาลีได้มาถึงคุณเจตบอกกับเธอสั่งเรื่องของเราและขอให้เธอหย่ากับเขา “กรรมกรกล่าวต่อ” เธอตกลงที่จะหย่า ตัดสินใจกลับไปทห้องแต่งตัวของคุณเพื่อผลิตเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวจะกลับบ้าน.... เธอและคุณเจตต่างพูด ไทรศพัทธ์ ทตพุด ขณะนั้น....”

ทันใดนั้นมาลีก็พูดสอซันมาทันทีว่า “ไม่จริงค่ะ.... เขาจะไม่แต่งงานกับเธอ ไม่แต่งงาน”

กรรมกรจึงกล่าวต่อไปอย่างเนือย ๆ ว่า “ขณะที่ตึกนั้นเปิดประตูห้องแต่งตัวของตึกมันออกมา ตึกนั้นแลเห็นเธอจวนแต่งที่หลังคุณเจตขณะที่กำลังพูด ไทรศพัทธ์ เมื่อตึกนั้นมาเรียงร่างคุณเจตก็ปรากฏว่าเขาตายเสียแล้ว”

ในห้องแต่งตัว มาดกลับระงับสติไม่ได้อีก เธอร้องออกมาว่า “ดิฉันไม่ได้ทำ” แล้ว
กรรณการให้สะอึกสะอื้นเมื่อสารวัตรคำถามออกมาว่า “คุณเจตคึกคิดประกันชีวิตไว้หรือเปล่าครับ?”
กรรณการได้ตอบแทนมาลว่า “ประกันไว้ด้วยค่ะ เท่าที่ดิฉันทราบเป็นเงินสองแสนห้าหมื่นบาท”

“โอ้...ดิฉันไม่ได้ทำมาลคร่ำครวญออกมาอีก “ดิฉันไม่อาจทำร้ายแม่แต่ปลายนิ้วก้อย
ของคุณเจต ดิฉันรักเขามาก และเขาก็รักดิฉัน ผู้หญิงคนนั้นกล่าวเท็จค่ะ ดิฉันไม่ได้ละจากตู้
โทรศัพท์มา” สารวัตรพยักหน้าแต่ไม่ได้กล่าวว่ทำอะไร

ทั้งหมดกลับมาขงทฤษฎีการฆาตกรรม สารวัตรจึงเอ่ยถามขึ้นมา “มีใครอยู่กับคุณ
มาลไหม เมื่อตอนที่คุณเห็นเธอ คุณกรรณการครับ”

“ไม่ค่ะ” กรรณการตอบทันที “เพราะตึกแถวทุกคนกลับบ้านไปหมด”

สารวัตรหันมาถามมาลว่า “คุณมาลครับ. คุณเห็นตู้ โทรศัพท์หรือเปล่า?”

มาลขกษาเซตหน้าจนขบนาตาแล้วกล่าวว่า “ไม่ค่ะ ตู้ติดจากตู้ไปเสียใช้การไม่ได้

ดิฉันจึงไปโทรศัพท์ที่ห้องโถงชั้นล่าง”

“อ่า...” สารวัตรเอ่ยออกมาพาดงหันหน้ามาทางกรรณการ “คุณกรรณการ

ครับผมขอจับกุมตัวคุณเดี๋ยวนี้”

ร่องรอยอันใดที่ทำให้สารวัตรทราบว่า กรรณการเป็นสุมาเจตคึกคิด?

ถ้าคุณทราบ และเป็นผู้นางซึ่งมีความสามารถในด้านสืบสวนตั้งเช่นสารวัตรเหมือนดิฉัน

โปรดส่งคำเฉลยของคุณไปพร้อมด้วยเหตุผลประกอบ เพื่อร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นักสืบ
สมัครเล่น”

คำเฉลย

ในขณะที่สารวัตรคำถามสังเกตว่าตามมิตยมนออกมาจากรางदानขายของเจตคึกคิดหรือตาม
ที่ติดกับฝาผนังของตู้ โทรศัพท์ สารวัตรไม่ทราบว่ากรรณการเป็นฆาตกร จนกระทั่งเธออ้างว่าเธอ
ได้เห็นมาลใช้มิตแท่งเจตคึกคิด และแล้วจึงกลับไปยังตู้ โทรศัพท์ที่มาลพูด เมื่อสารวัตรได้ตรวจดู

ตำแหน่งแห่งที่ของบาดแผลเป็นครึ่งที่สองตามที่กรรณการ์อธิบาย สารวัตรตระหนักได้ในใจว่า คำบอกเล่าของกรรณการ์เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าบุคคลในตู้ โทรศัพท์ย่อมจะโผล่ร่างด้านขวาของเขา ไม่ใช่ด้านซ้ายออกมาสู่การจ้องแห่งของมืด สารวัตรยืนยันความจริงข้อนี้กับกรรณการ์ ซึ่งทำให้เธอยอมรับสารภาพในที่สุด

เธอกล่าวว่า เธอจ้องแห่งเจตคตตหน้าตู้ โทรศัพท์ แล้วขณะที่เธอลงมาลงเธอผลักเขาเข้าไปข้างใน การที่เธอสังหารเขาก็คงเพราะเธอบอกเธอว่า เขาจะหย่ากับมาลีแต่จะไม่แต่งงานกับเธอ ด้วยความโกรธจัด เธอจึงแทงเขาด้วยลวดสปริง เธอถูกจำคุกตลอดชีวิต

สำหรับปริศนาคราวนี้ผู้ให้เหตุผลได้ถูกต้องน้อยรายเต็มที่ แต่เราก็ได้จดหนังสือส่งมาเป็นอันนันทนาการแล้ว

คดีสมณสมรณะ

คดีแปลกประหลาดมากที่สุดคดีหนึ่งในบรรดานันทกเหตุการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมของสารวัตรกรรณการ์คือคดีกลับของสาวสวยหน้าผมพุดด...มาลี

ข้อแรกทีเดียวมีสภาพอันน่าอัศจรรย์ของความเจ็บไข้ ซึ่งครอบคลุมตัวเธอ มีความผอมแห้งลงของเธอ และมีอาการเป็นลมอันหาสาเหตุไม่ได้ ซึ่งจะทำให้ชีวิตของเธอดับผลอยลง

บรรดานายแพทย์ต่างลงมติในวินิจฉัยว่าเป็นอันมาก มาลีเคยเป็นหญิงสาวปกติมีสุขภาพดีมาตลอด และแล้วอย่างแปลกประหลาดและอธิบายไม่ได้เกิดขึ้น เธอเริ่มมีปฏิกิริยาอันน่าสนเท่ห์ ไม่เหมือนอาการของนายแพทย์ทั้งหลายที่เคยประสบมาแต่ก่อน

ภายหลังการตรวจหลายครั้งหลายครัง นายแพทย์ต่างลงความเห็นว่า เธอเจ็บป่วยเพราะสารเคมีอันเป็นพิษบางชนิด แต่นันทาให้ทุกสิ่งดูเหมือนจะกลับยังเช่น เพราะถึงแม้มาลีทำงานอยู่ในโรงงานเคมี แต่เธอเป็นพนักงานพิมพ์ดีด และไม่เคยเกี่ยวข้องกับห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์หรือสารเคมีแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นเธอเป็นคนเดียวเท่านั้นในที่ทำงานของเธอผู้ซึ่งมีเรื่องเจ็บป่วยเช่นนี้

มาดึน่าส่งสารพยายามทนทำงานเท่าที่เธอสามารถ และนั่นดูเหมือนเป็นข้อสำคัญมากที่สุด เป็นที่เห็นได้ชัดแจ่มแจ้งว่าด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เธอกำลังไตร่ตรองอยู่มากขึ้น และมากขึ้นในร่างกายของเธอ แม้ความจริงที่ว่า ขณะนั้นการเผ่าสังเกตเธอเป็นประจำ ขณะที่เธอทำงานและแม้แต่ขณะที่เธอเดินไปตามเฉลียงของโรงงานเพื่อมาหาหรือออกจากที่ทำงานของเธอ

เป็นการเหลือเชื่อที่จะเป็นเช่นนั้น แต่การวางยาพิษก็ยังคงดำเนินต่อไป และในที่สุดมาดึก็ต้องยอมแพ้เลิกงานของเธอ และลากลับบ้านขณะที่เธออ่อนเจ็บผอมแห้งและตาลักโหล นายแพทย์ประจำตัวกลัวว่าอาการจะทรุดหนักลงอีก

สาวสวยมาดึจะต้องตายเป็นแน่แท้ ถ้าไม่เป็นเพราะพฤติกรรมอันธรรมดากที่ไม่มีผู้ใดสามารถเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าว่า มีข้อผิดพลาดอย่างไรในคดีกลดบน

พนักงานพิมพ์ดีดสองคน ในที่ทำงาน ของมาดึจะต้องทำงานล่วงเวลาในคืนวันหนึ่งแน่นอนไม่ต้องสงสัย ไม่ครบคน เพราะว่ามีมาดึผู้ขยันขันแข็งไม่สามารถมาที่นั่นได้ต่อไป อย่างไรก็ตามที่ห้องทำงานอยู่จนกระทั่งเที่ยงคืนและเมื่อเริ่มจะมืดมืด เธอทั้งสองได้พบกับปรากฏการณ์อันน่ามหัศจรรย์....

ทั้งสองเห็นอะไรหรือคุณ ๆ ทราบเรื่องราวไหม ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบสาเหตุแห่งการให้สารมิพิษแก่มาดึ และนำไปสู่การจับกุมตัวฆาตกรหรือไม่ ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

เครื่องพิมพ์ดีด....เครื่องพิมพ์ดีดของมาดึเริ่มเรืองแสง และยังคงเปล่งความดังกังวาน เป็นอักษรเครื่องพิมพ์ดีดทั้งสองแสงเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น

แฉ่วเรเดียม.... ใครคนหนึ่งได้แฉ่วเรเดียมมีพิษอันน่ากลัวมองไม่เห็น ในเวลากลางวันก็เข้าไปในร่างกายของเธอโดยทางปลายนิ้วสัมผัสกับแบนพิมพ์ดีดอักษร

เมื่อบรรดานายแพทย์ได้รับเรื่องรอยใหม่ พวกเขาได้เริ่มต้นรักษามาลเพื่อแก้พรายษ
ของแรวเดียม และเธอก็เริ่มมีอาการดีขึ้น แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า ใครจะทำแผนการนี้ อันเดิมอน
เป็นของปีศาจร้ายทรงน ? ใครคือผู้ที่พยายามคว่ำชีวิตมาดีโดยอาศัยปลายนิ้วมือของเธอ ?

ฆาตกรปรากฏว่าเป็นคนงานห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ชื่อ ชจร เขาตกอยู่ในหลุมรัก
สาวนักพิมพ์ตมูมเด่นท้อย่างบาคลง แต่มาดีปฏิเสธที่จะตามใจเขา เมื่อปรากฏชัดว่า เธอไม่
อาลัยไยดีในตัวเขาแล้ว เขาจึงตัดสินใจที่จะต้องจัดการตามความพยายามของเขา

ภายหลังการรักษาอย่างกินเวลานาน แต่ได้ผลในที่สุดมาดีก็หายเจ็บ และชจรก็ถูกล้าง
เข้าคุกไป

ปริศนากรรมวิธีสักว่าค่อนข้างยากไปหน่อย โดยไม่มีผู้ใดตอบได้ถูกต้องเลย

คดีกะโหลกศีรษะ

จรัญ...ผู้ช่วยของวิชา...นักประดิษฐ์นามกระเดื่องปฏิเสธที่จะช่วยเหลือ นวลอนงค์ ตาม
แผนการนี้ของเธอ เธอจึงตั้งตนร้องไห้สะอึกสะอื้น

“ถ้าคุณรักฉันจริง คุณต้องเอาสูตรประดิษฐ์เหล่านี้มาให้ฉัน” เธอคาดคะเน

ในที่สุดจรัญตกลงที่จะช่วยเธอ นวลอนงค์ยินดีเป็นล้นพ้น เธออธิบายให้จรัญทราบ
ถึงแผนการนี้ของเธอ ที่จะทำการโจรกรรมและจะขายสูตรสิ่งประดิษฐ์ของวิชา....

หลายวันต่อมา สารวัตรตำรวจได้รับแจ้งทางโทรศัพท์ให้มาตรวจดูมรณะกรรมลึกลับ
ของวิชา

ผู้ตายนอนอยู่บนพรมห้องนั่งเล่น ข้างกายเขามีกะโหลกศีรษะหนึ่งหัวแปรงทาสีตกอยู่ใน
กองสีทาสี และกระป๋องสีทาสี

นวลอนงค์กล่าวแก่สารวัตรตำรวจ “เนื่องจากเป็นวันอาทิตย์ ดังนั้น เราจึงแวะมาเยี่ยม
เยียนคุณวิชาและสนทนาอยู่กับเขาในตอนบ่าย”

จรัญเล่าต่อ “เขากำลังหาสิ่งอยู่ในห้องในขณะที่ภรรยาของเขาไปนอกบ้าน เขาคิดว่า
เขาชอบการสมาคมครับ”

นวลอนงค์กล่าว “ในขณะที่เขากำลังทำงาน เราน่าอยู่ใกล้ ๆ ค่ะ สนทนาและดื่ม
กินเล็กน้อย ทันใดนั้นเองกะไดอันแบบบางได้ตกลง และตกคู่บมาทพบนห้อง”

“คุณทั้งสองแต่ละต้องสิ่งใดหรือเปล่า” สรวัตถถาม

นวลอนงค์ตอบ “เราพยายามที่จะช่วยชีวิตเขา แต่ไม่ได้ผลประการใด”

จรัญเล่าต่อไปอีก “ผมเอนำในแก้วรดเพื่อที่เขาฟื้น ในขั้นแรกผมนึกว่าเขาหลับ
ไป แต่เมื่อนวลอนงค์คลำชีพจรของเขา ก็หาไม่พบ ผมจึงลงดูบ้างปรากฏว่าเขาตายเสียแล้ว
ดังนั้น เราจึงโทรศัพท์แจ้งท่านสรวัตถทันที”

สรวัตถกล่าว “คุณพูดเท็จเหตุการณ์มิได้เป็นไปอย่างที่คุณเล่า ผมขอจับตัวคุณทั้ง
สองในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรม”

เหตุใดสรวัตถจึงจับกุมสองหนุ่มสาวในข้อหาฐานกระทำฆาตกรรม

ถ้าคุณ ๆ ทราบดังเช่นสรวัตถคารณเหมือนกัน โปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผล
ประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สรวัตถคารณจับกุมจรัญและนวลอนงค์ในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรมวิชา เพราะ
สรวัตถสังเกตเห็นว่า แปรงทาสีใกล้ร่างผู้ตาย แปรงทาสีอื่นเดียวกันในห้อง ไม่มีสีบนผนัง
แปรงด้านบนเลย เพราะฉะนั้น วิชาย่อมไม่ได้ไขแปรงนั้นทาสีตามที่สองหนุ่มสาวอ้าง เนื่องจาก
ทั้งสองคนไม่มีเหตุผลอย่างใดที่จะกล่าวเท็จ นอกจากเขาทั้งสองเกี่ยวข้องกับกาตาย สรวัตถจึง
ตั้งข้อหาคนทั้งสอง

คนทั้งสองปฏิเสธข้อชกกล่าวหา อย่างไรก็ตามการสอบสวนต่อมาทำให้เรื่องโจรกรรม
สูตรสิ่งประติษฐ์เผยออกมาเมื่อถึงตอนนั้น นวลอนงค์หมัดทำและยอมรับสารภาพ เธอบอกว่าวิชา

ได้พบว่าเกิดการโจรกรรมและสงสัยจรัญ รอยปลอบวมที่สาววัดพบบนศีรษะวิชาเกิดจากการถูกตี มีใช้จากการตกจากบันได วิชาถูกฆ่าเมื่อเชากำลังเปลี่ยนแปรงทาสี และด้วยความตื่นตกใจ จรัญ ขวางแปรงทาสีอันเก่าทิ้งออกไป ซึ่งความผิดพลาดข้อนี้ทำให้ทั้งสองคนต้องจนมุม

คดีทรากศพนั่งรถยนต์

ณ ห้องเช่าของ บังอร ซึ่งมงานปาร์ตี้ช้อปปิ้ง ๆ ขณะที่แทนอดทนนักโทษ สหายาย ถึงแผน การณ์สำหรับอนาคตของเขา เดชฤทธิ์, วารุณและบังอร ยิ้มอย่างมีความสุข

“ดีแล้วคะแทน” บังอรกล่าว “ถ้าคุณขัดข้องสิ่งใดขอให้เดชและดิฉันได้มีโอกาสช่วยเหลือที่บ้านของเรา...”

รอยยิ้มบนใบหน้าของแทนซัดเผือดลง ทันใดนั้นเขาก็ตระหนักในใจว่าเขาได้สูญเสีย บังอรไปแล้ว เพราะเธอตัดสินใจที่จะแต่งงานกับเดชฤทธิ์

แทนและเดชฤทธิ์ออกจากห้องเช่าในเวลาอีก ๑๕ นาทีต่อมา

เวลา ๐๓.๕๐ น. สาววัดคาร์ณได้รับโทรศัพท์แจ้งจากตำรวจทางหลวง ๖ ขอให้เขา ไปช่วยสอบสวนเหตุรถยนต์ถูกรถชน สาววัดพบแทนและเดชฤทธิ์ ๖ บนบาทวิถี แทนถึงแก่ความ ตาย ส่วนเดชฤทธิ์ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย สาววัดคาร์ณถอดหมวกของแทนออก และได้พบบาดแผลลึกเป็นทางยาวที่หน้าผากภายในหมวกของแทนสาววัดพบอีกษรย่อ สจ.

วันต่อมาสาววัดเรียกบังอรมาไปยังที่ทำงานของเขาเพื่อเริ่มต้นการสอบสวน เธอบอก สาววัดถึงงานปาร์ตี้ ซึ่งเธอจัดขึ้นและถามว่า “แทนถึงแก่ความตายโดยทันทีหรือคะ?”

“ครับ” สาววัดพยักหน้ารับ เขามอบบาดแผลลึกที่ศีรษะทางข้างกึ่งหลังทั้งสองข้าง ทันใดนั้นบังอรก็เปรยขึ้นว่า “แทนผู้นำสงสาร”

สาววัดจึงถามบังอรว่า “คุณคงทราบว่าเขามีสวนเกี่ยวข้องกับกิจการปล้นธนาคาร เมื่อ ๑๐ ปีก่อน เขาบอกคุณหรือเปล่าว่า เขาขออนเงินที่ปล้นได้แปดแสนกว่าบาทไว้ที่ไหน?”

“เปล่าค่ะ เขาไม่เคยพูดถึงเลยนะคะ”

สารวัตรไปพบเดชฤทธิและบังอรในทันทีที่เดชฤทธิออกจากโรงพยาบาลสารวัตรซักถาม
เขาว่า "คุณอยู่ที่ไหนในระหว่างเวลาที่คุณออกจากห้องเช่าของคุณบังอร เมื่อ ๐๒.๓๐ น. ถึง
เวลาที่เกิดอุบัติเหตุในเวลาอีกหนึ่งชั่วโมงต่อมา ?

"เราขับรถไปแต่ลำพัง"

"ถ้าเช่นนั้นคุณก็ขับรถไปกับคนนะสิ ผมขอจับกุมตัวคุณ"

ร้องรอยอันได้ทีพิสูจน์ได้จา สารวัตรเข้าใจถูก

ถ้าคุณทราบดังเช่นสารวัตรเหมือนกัน โปรดส่งค่าเฉลี่ยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบ
ร่วมส่งกับเราเช่นเคยที่ "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

สารวัตรตัดสินใจว่าเป็นฆาตกรรมเมื่อเขาสังเกตเห็นว่าแทนมีบาดแผลลึกเป็นทางยาวที่
หน้าผาก ถึงกระนั้นหมวกของสารวัตรพบผู้ตายสวมอยู่ก็ไม่มรอยขาดเลย ด้วยเหตุนี้สารวัตรจึง
ทราบว่ แทนถูกฆ่าตายก่อนเกิด "อุบัติเหตุ" เมื่อเดชฤทธิยอมรับว่าเขาอยู่แต่ลำพังกับแทนก่อน
เกิดอุบัติเหตุ สารวัตรจึงทราบทันทีว่า เขาได้พบตัวฆาตกรแล้ว

เดชฤทธิสารภาพในเวลาต่อมาว่า และระบอบังอรว่าเป็นผู้สมรู้ร่วมคิด เขากล่าวว่า
เขาได้มอมเหล้าแทนจนกระทั่งแทนมีเมามาบอกเขาว่า "เงินที่ปล้นได้ ๘ แตนกว่าบาทซ่อนอยู่ที่
ไหน ? เขายอมรับว่า เขาได้พันแทนที่ศีรษะด้วยขวานและอย่างไม่ได้ใช้ความคิดรวมหมวกให้มู
ตายมันนนเป็นของเพื่อนของเขาเองผู้ซึ่งใจชอกช้ำขรยย่อว่า "ส.จ."

อุบัติเหตุถูกแกล้งทำให้เกิดชนเพื่ออำพรางฆาตกรรม เดชฤทธิถูกประหารชีวิต บังอรถูก
จำคุกมีกำหนด ๒๐ ปี

คดีฆาตกรรมในสถานวิทย์

สารวัตรคำรวจจึงถามว่า "มีประตูของประตูเท่านั้นใช้ไหมครับในห้องซ้อมสังนี้ ?"

"ใช่ครับ...มีสองประตูเท่านั้น" สุรินทร์รับคำกับสารวัตร

สุรินทร์, ฉานและดาราละครวิทย์สาว ฐริยา มาเผชิญหน้ากับสารวัตรอีกครั้ง ดาราก

ละครวิทยุสาวจริยาบอกกับสารวัตรว่า "เขามองเรื่องทุกซ์ โลก และไม่น่าประหลาดใจอย่างใด
สุรินทร์ลอบลักภรรยาของเขา"

สุรินทร์จึงสอดขึ้น "คุณทำไม...."

ฉับพลันนั่นเองความแฉกแฉกแวดขึ้นมา "หยุดนะคะคุณทั้งสอง" แล้วหันมาอธิบายกับ
สารวัตรต่อไป "เกษมศักดิ์อยู่แต่ลำพังในห้องซ้อมสังละครวิทยุ เก็บเสียงแก้ไขการพูดในบางตอน
ให้ตนตามคำสั่งของตนค่ะ"

ขณะที่พูดกันอยู่นั้น สารวัตรตรววจศรพิทเรื่องของเธอของเกษมศักดิ์ ซึ่งหล่นอยู่บนพนักของ
มืรอยเลือดที่แผ่นล่าง ความจริงกล่าวต่อไปว่า "ดิฉันบอกเขาว่า ดิฉันจะกลับมากายใน ๒๐ นาที
ดิฉันลงไปห้องโถง และทันใดก่อนที่ดิฉันจะถึงประตู ดิฉันได้ยินเสียงปืน ดิฉันจึงวิ่งไปที่
ห้องซ้อมสัง เขาซ่อนอยู่ที่นั่นแต่ลำพังเท่านั้น โอ...มันน่ากลัวเหลือเกิน"

สารวัตรพยักหน้ารับแล้วจึงเอ่ยปากว่า "คุณสุรินทร์และคุณจริยาอยู่ที่ไหนตลอดเวลา
ที่คุณเกษมศักดิ์ซ้อมละคร?"

"ในห้องส่งกระจายเสียงซึ่งอยู่ติดกันค่ะ" ความนี้กล่าวกับสารวัตร

"งั้นก็ไม่ใช้การฆ่าตัวตายแน่ ที่จริงคือฆาตกรรม และผมจะต้องขอจับกุมตัวฆาตกร

ณ บัดนี้ สารวัตรกล่าวอย่างเฉียบขาด

ใครคือผู้ที่สารวัตรจับกุมตัว?

ถ้าคุณทราบ โปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราที่ "นักสืบ
สมัครเล่น"

คำเฉลย

สารวัตรจับกุมตัวความเมื่อเธอกล่าวว่า เธอได้ยินเสียงปืนจากห้องโถงสารวัตรทราบ
ได้พบตัวฆาตกรแล้ว เพราะห้องซ้อมสังละครวิทยุเก็บเสียงได้ เธอจึงแสดงตัวของเธอลงมา
เอง ยิ่งกว่านั้นถ้าเกษมศักดิ์ขังตัวเอง เมื่อกำลังซ้อมละคร ศรพิทเรื่องย่อจะไม่หล่นลงมา
เป็นกองอย่างเรียบร้อย และรอยเลือดจากบาดแผลย่อมจะไม่อยู่ที่แผ่นล่างๆ ของศรพิทอย่าง
แน่นอน

สารวัตรซึกไซร์ได้เรียงจากความผิดพลาดของวาณิอย่างรวดเร็วจึง และเธอยอมรับโดย
สิ้นเชิง สารภาพว่าเกษมศักดิ์ทราบเรื่องฮอดดาวในอดีตของเธอและขู่เอาเงินเธอโดยถ้าไม่ให้จะเผย
ความหลังจรรยาภักย์กับสตรีนทรผู้ซึ่งมีเรื่องรัก ๆ ใคร่กับภรรยาของเกษมศักดิ์
คราวนั้นเช่นกัน ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเฉลยตรงคำถามและมีเหตุผลดี

คดีฆาตกรรมที่ชายหาด

เมื่อต้นเดือนเมษายนก่อน สารวัตรตำรวจพบ หาญ ทรานชายหนึ่งสอพิมพ์ในสถาน
รถไฟหัวลำโพง และได้รับคำชักชวนให้ไปพักผ่อนวันสุดสัปดาห์ที่ชายหาดหัวหิน ภาพพจน์ของ
ชายหาดสีทองและท้องฟ้าแจ่มกระจ่าง ประกอบกับจะได้พักผ่อนสมองบ้าง เป็นสิ่งเพียงพอที่จะ
จูงใจให้สารวัตรยอมรับ ขณะที่อยู่บนรถไฟ หาญบอกสารวัตรว่า พล และ วนิดา ภรรยาของ
พลจะมาคอยรับที่สถานี "พลพาเลขาธุการณของเขามาด้วยเพื่อเป็นเพื่อนกับผม" เขาบอกกับ
สารวัตร

เมื่อรถไฟมาถึงสถานี วนิดาได้มารอรับ และนำเขาทั้งสองไปยังชายหาด ทนทางสองเห็น
กลุ่มคนมุงกันอยู่หน้าห้องกระโจมชายหาด ซึ่งเกสรเลขาธุการของพลใช้เป็นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ภายใน
ในห้องนั้นเห็นพลและนายแพทย์ประจำห้องฉุกเฉินกำลังพยายามผายปอดเกสร สารวัตรสังเกตเห็นว่า
ห้องกระโจมนั้นว่างเปล่า เว้นเสียจากโต๊ะเก้าอี้กระเป๋าคือ ชุดชั้นในและรองเท้าของเกสร

"น่ากลัวเหลือเกินครับ" พลกล่าว "เป็นเวลาหนึ่งปีแล้วที่เกสรและผมไม่ได้หยงงาน
มาพักผ่อนตากอากาศ เขาวนเรือดัดสันใจที่จะมา ผมบอกหาญให้มาด้วย และเรามาโดยมิได้
นำเขาของอนมาจากเลขาธุการคนเดียว ผมเข้าใจว่า เธออนตากแดดมากเกินไป เมื่อกระทบเข้า
กับนาทะเลที่เย็น เธอจึงเป็นตะคริว"

พลกล่าวต่อ "เธอคงจะกลับมาอย่างฝังไม้ได้ และจนกว่าตายก่อนผมจะช่วยเธอทัน"
นายแพทย์เห็นพ้องด้วยว่า การตายเกิดจากการจมน้ำตาย แต่สารวัตรนึกได้ถึงบางสิ่ง
บางอย่างในทันทีที่เขาได้เห็นจากร่างกายของเกสร ซึ่งทำให้เขาสงสัยเรื่องราวของพล สารวัตร
จึงเขาจับกุมตัว ในข้อหาฐานสงสัยว่าจะกระทำการ ฆาตกรรม

ร่องรอยอันทำให้สารวัตรตำรวจสงสัยเรื่องราวของพล

ถ้าคุณทราบโปรดส่งคำเฉลย

พร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปวันสนุกกับเราเช่นเคย

ที่ "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

ตำรวจตำรวจคนส่งสัยเรื่องราวของพล เมอเชานกถึงรอยต่างขาวของสายโยงเดือบน

หลังของเกสรี การปรากฏเห็นอยู่อย่างแน่ชัดว่า รอยนั้นเกิดขึ้นจากการไปตากอากาศเมื่อเร็ว ๆ นี้ ในเสื้อผาอกแบบหนึ่ง โดยที่พลกล่าวว่าเป็นการหยุดงานมาพักตากอากาศครั้งแรกของเกสรี หลังจากไม่ได้มาตงบหนึ่งแล้ว และว่าเธอได้นำเสื้อผามาเพียงชุดเดียวเท่านั้นในวันนั้น ทำให้ตำรวจเกิดสงสัย

จากการสอบถาม พลยอมรับว่า เขากลดเจอมรณาตาย เพราะเธอเชื่อว่าเธอจะบอกภรรยา

ของเขาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่หวางเธอกับเขา นอกเสียจากว่าเขาจะยอมจ่ายเงินให้เธอ เพื่อให้เรื่องเงียบ เมอเขาปฏิเสธ เธอเชื่อว่าจะไปหาญาติในทันทีภรรยาของเขาใกล้จากสถานีรถไฟ ด้วยความตกใจกลัว พลทำที่ตกลงที่จะจ่ายเงินให้ โดยล่อเกสรีไปที่ชายทะเล แล้วกดเธอจนมรณาตาย รอยถูกแดดเผาหรือรอยก่อนเกิดจากการแอบไปเที่ยวตากอากาศที่ชายหาดพัทยาเมอกลางเดือนมีนาคม

พลถูกจำคุกตลอดชีวิต

สำหรับผู้ที่เฉลยปัญหาได้ถูกต้องในคราวนี้ ปรากฏว่าไม่มีเลย น่าเสียดายมาก

คดีฆาตกรรมข้างเขียน

ระยัม... ..ข้างเขียนชื่อตังพบนางแบบ รุจี ผู้ซึ่งพักอาศัยอยู่ที่อาคารให้เช่าแห่งเดียวกัน และข้างเธอนั่งเป็นนางแบบให้วาดภาพ

ในระหว่างการนั่งวาดภาพเขาได้สนิทสนมคุ้นเคยกับเธอและ "ลูกปลุกนึ่ง" ของเธอ ทั้งสองคนมีความจริงมิใช่ญาติกันเลยหากแต่เป็นสามีภริยากัน

ระยัมให้สองคนยืมเงินเพื่อใช้ทุนการพนัน แต่แล้วเขากทราบบว่า ทั้งสองคนสมคบกันต้มเขาเสียสูกและทวงเงินคืน

18/04/2565

ต่อมาสารวัตรตำรวจได้รับแจ้งมาตรวจดูการตายของระยัย เขาตรวจดูสภาพร่างกาย
ของระยัย สังเกตกระเป๋าเดินทางของเขา

จากนั้นนนิคมเล่าเรื่องนทเวตชนว่า “ระยัยบอกฉันว่า ‘ระยัยมีเรื่องกลุ้มใจอะไรบางอย่างฉัน
มีคนโทรศพท์มาถึงเขาที่เครื่องของรุจ คุณระยัยบอกว่าเขาจะต้องไปปรึกษาใครโดยด่วนเขามีใ
ว่าไปทำไม’”

รุจเล่าเรื่องต่อ “ประมาณครึ่งชั่วโมงต่อมา เขามักดกริ่งที่ประตูห้องของฉันเพื่อกล่าว
ลา นิคมและฉันเดินไปที่หอบันไดกับเขา เขาก้าวลงบันไดเมื่อชายคนหนึ่งซึ่งปรากฏตัวชนทเซ่ง
บันไดยงมาถึงเขา แล้วหันกลับและวิ่งหนี บันคงจะมีเครื่องเก็บเสียง”

นิคมพยักหน้า “ใช่ครับ มีเสียงดังนตเตยจเท่านั้น เสียงดังพบ

สารวัตรตำรวจกล่าว “โปรดเล่าเหตุการณ์แท้จริงที่เกิดขึ้นดีกว่า”

รุจเล่า “คุณระยัยทิ้งกระเป๋าเดินทางและล้มลงที่ชนบันได โดยไม่มีเสียงดังเขาตาย
โดยทันที”

สารวัตรถาม “คุณแต่ต้องสิ่งใดหรือเปล่า”

นิคมตอบ “เราเพียงแต่พยายามจับหจจเขาแล้วเราก็โทรศพท์แจ้งท่านสารวัตร”

รุจกล่าวเสริม “เรามีใถูกตองส่งใไดนออกจากน”

สารวัตรตัดบท “ผมขอจับกุมตัวคุณทั้งสองในข้อหากระทำการฆาตกรรม”

ร้องรอยอันใที่พิสูจน์ว่าเรื่องราวททั้งสองคนเล่าไไเป็นความจริง

ถ้าคุณ ๆ ทราบไปรดส่งคำเจดยพร้อมเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นัก
สืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

ร้องรอยที่พิสูจน์ว่าเรื่องราวททั้งสองคนเล่าไไเป็นความจริง คือ สภาพกระเป๋าเดินทาง
ของผู้ชาย ผู้ตาย สารวัตรพบจ่า รุจและนิคมกล่าวเท็จ เมื่อทั้งสองคนบอกว่าไไแต่ต้องสิ่งใ

ถ้าระยะห่างระหว่างกระเป๋าเดินทางลงบนชั้นบนใต้ เมื่อเขาถูกลอยตามทริบอช กระเป๋าเดินทางจะตึงตึง
อยู่ห่างจากกัน แต่สารวัตรเห็นมันตึงอยู่ติดกัน

ข้อขัดแย้งระหว่างความจริงและเรื่องทศบแต่งชนทำให้จุดของยอมรับสารภาพ เรอบอก
ว่าเมื่อระยะห่างระหว่างเธอและนิคมีได้เป็นญาติกันจริง ทราบว่าคนทั้งสองดื่มเขาเสียสักระยะหนึ่ง
เงินที่ให้ทั้งสองคนยอมไปคืนทันที

“คุณระยะห่างบอกว่า จะเปิดเผยเรื่องนี้ในวงสังคม” ระบุชื่อบอกเรื่องยอมจะทำให้เราต้อง
สองเสียหายในตำแหน่งงานของเรา ฉะนั้นเราจึงตัดสินใจสั่งทหารเขาและแต่งเรื่องขึ้น”

เหยื่อมาตกรรม

องค์อว ตั้งประกาศแจ้งความกระเป๋าล้อหายให้เสมือนโรงพิมพ์ “ติดฉันทับต้องได้
มันกลับคืน” เรอบอกเขา ในกระเป๋ามีรายชื่อและที่อยู่ลูกค้าของดิฉัน และดิฉันจะต้องระมัดระวัง
ให้มากขนาดช่วย นี่เป็นครั้งแรกที่ดิฉันทำกระเป๋าใบนี้หายในรอบหนึ่งปี” เธอถูกริบคืนหลังกลับ
บ้านอะไรพิมพ์พม่าเมื่อเดินออกไป

ใบเสร็จรับเงินค่าเช่า

วันที่ 28 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2510
ได้รับเงินค่าเช่าห้องหรือบ้านเลขที่ 281 ตำบล คลองตัน ซอยสวัสดิ์
ประจำเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2510
เป็นจำนวนเงิน 350 บาท - สตางค์
จาก น.ส. องค์อว พันธุวงศ์ ไว้เสร็จแล้ว
(เชื้อชือ) ตำราญ ผู้รับเงิน

สารวัตรคำวินิจฉัยสอบถามปากคำละออศรีเกี่ยวกับการตายของเพื่อนร่วมห้องของเธอ
สารวัตร : “ทำไมคุณเข้าใจว่าเบญจมาศมีไต่เบือหน้ายต่อชีวิต”

ละออสตรี : “แน่นอนคะจะเป็นการฆ่าตัวตายไปไม่ได้เป็นอันขาด เมื่อวานนี่คือวันที่ ๑ ธันวาคม เธอทำงานหนักและกำลังมีอาการมึนตึ่มมากทีเดียว แลดูเหนื่อยจนหนักกลับมามีบ้านและ...และพบเธอมีลูกปิ่นมั่งอยู่ในสมองเสียแล้ว”

สาววัดตรวจจุดตึงของในกระเป๋าทิ้งตกอยู่บนพนักของข้างวางเบญจมาศ จึงถาม ละออสตรีว่า “คุณแต่ละต้องส่งไปบ้างหรือเปล่า ?”

“เพียงแต่บทความเท่านั้นคะ” ละออสตรีตอบสาววัด

ในกระเป๋าทิ้งสาววัดพบใบเสร็จรับเงินค่าเช่าบ้าน ซึ่งระบุตำบลที่อยู่ของผู้เป็นเจ้าของ สาววัดขอให้ละออสตรีรวมไปกับเช่ายังที่อยู่ของบ้านเช่า ซึ่งประทับตราอย่างชัดเจนและที่อยู่ค่าเช่ากร แสดงมีไว้ด้านหลังใบเสร็จแล้วไปยังบ้านเช่าขององค์อร

ที่บ้านเช่าขององค์อร สาววัดแจ้งเรื่องพบกระเป๋าทิ้งของเธอให้ทราบ

องค์อร “ใครก็ตามผู้พบมันและทิ้งไว้ที่นั่นคือฆาตกร เป็นความไม่ระมัดระวังอย่างมากที่ ไม่มกระเป๋าทิ้งมามากกว่าสองอาทิตย์แล้ว”

สาววัด : การฆาตกรรมคุณเบญจมาศเป็นรายที่ห้า คู่เหมือนจะเป็นการฆ่าโดยไม่มีสาเหตุใน ระยะเวลาห้าเดือนที่ผ่านมา คุณ....”

เขากล่าวต่อหน้าละออสตรีและองค์อร “...คือฆาตกร”

ใครคือผู้ที่สาววัดกล่าวหา ? ถ้าคุณ ๆ ทราบดังเช่นสาววัดเหมือนกัน โปรดส่งคำ เฉลยพร้อมทั้งเหตุผลไปร่วมสนุกกับเราที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คดีหมิ่นมัจจุราช

ตำนานและคู่หมั้นของเขา มาลินี เล่าให้สาววัดคำรณทราบถึงเรื่องราวอันนำไปสู่การ สิ้นชีพของ ภรรยา “เธอหลงรักผมมาหลายปีแล้ว” เขากล่าว “เมื่อวานนี้ภรรยาและ ผมออกไปเที่ยวเดินเล่น และผมบอกเธอว่า ผมจะแต่งงานกับมาลินี เธอจึงให้ใหญ่และขู่ว่าจะ ฆ่าตัวตาย ผมจึงจากเธอมา และไม่มีใครเห็นแม้แต่เงาของเธอนับแต่นั้นมา”

สาววัดคำรณ พร้อมกับอำนาจและมาลินีไปยังสถานที่ ซึ่งเขาเห็นภรรยาเป็น
ครั้งสุดท้าย สาววัดเอ่ยถามขึ้น “คุณทั้งสองหมั่นกันมานานเท่าไรแล้ว ?” หนุ่มสาวมองดูตา
กัน

“สองเดือนค่ะ” มาลินีตอบ

สาววัดถามต่อไป “คุณมิได้ห้ามปรามในการที่เขาไปมาหาสู่คุณภรรยาหรือครับ ?”

มาลินีหัวเราะว่าแรง “ไม่เลยคะ ! คุณอำนาจอาจจะเป็นคนเจ้าชู้ แต่ฉันทราบดีว่า
เขารักฉันจริง”

สาววัดถามอีกว่า ภรรยาแต่งงานด้วยอย่างไร ซึ่งอำนาจก็โต้แย้งให้สาววัดทราบ
ณ ททางพอประมาณจากที่ซึ่งอำนาจบอกว่า เขาจากภรรยาไปมาหาสู่สาววัดพบบ่อน้ำ
ร้างไม่ใช่แล้วบ่อน้ำหนึ่ง เขาตรงรี่ไปที่บ่อและเปิดฝาบ่อดู เมื่อสาววัดส่องไฟฉายลงไป
ในบ่ออันมืดมิด สาววัดเห็นร่างภรรยานอนตายอยู่ทุกกันบ่อซึ่งแห้งผาก อำนาจไปตามคนมา
ช่วยเหลือ และนำร่างภรรยาขึ้นมา สาววัดตรวจดูร่างอย่างถึถวน

สาววัดขอให้อำนาจได้อธิบายรูปพรรณของสรีระเพศซึ่งภรรยาสรวมได้ อำนาจ
บอก “ผมจำไม่ได้ครับ”

สาววัดถาม “เหตุใดคุณจึงคิดว่าเธออยู่ใกล้บ่อน้ำ ?”

อำนาจตอบ “ก็เพื่อฆ่าตัวตาย”

สายตาของสาววัดเป็นประกายกล้าแข็ง “นี่ไม่ใช่การฆ่าตัวตาย” สาววัดกล่าว
เสียงดัง “เธอถูกฆ่าตาย ผมขอจับตัวคุณเดี๋ยวนี้”

ว่องว่องอันใดที่บังซัดว่าเป็นฆาตกรรม ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นัก
สืบสมักรเล่น”

คำเฉลย

สาววัดคำรณแน่ใจว่าภรรยาถูกฆ่าตาย เมื่อเธอค้นพบร่างของเธอที่บ่อน้ำร้าง
วอยท์ทำให้สาววัดนึกคิดถกถ้อ สภาพของฝาบ่อเปิด เขาต้องยกมกขึ้น ถ้าภรรยาตกลงไปโดย

อุปเหตุหรือเรื่องชาติตาย บอจะต้องเปิดอยู่ เนื่องจากบ่อนางตั้งอยู่ในห้องไม่มีผู้สัญจรไปมา
สารวัตรทราบว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีผู้มาปิดฝาบ่อ

จากการสอบปากคำอำนาจยอมรับสารภาพ เขามองว่ากรรมกรที่รู้ว่าจะไปหามาเงิน
และบอกกับเธอว่า เขาเป็นนักค้าผู้หญิงมั่งเงิน ซึ่งการแต่งงานกับเธอก็เพื่อเงินมากกว่า มิใช่
ความรัก

แผนการณ์ของอำนาจจะสมฤทธิผลเป็นอย่างดี ถ้าไม่พลาดพลั้งเสียเพราะความเลิน
เล่อเขาถูกจำคุกตลอดชีวิต

พิเลียงจำเบน

วันขึ้นปีใหม่ ๒๕๑๑ นักสืบสมัครเล่นขอผ่อนสมองคุณ ๆ โดยพักเรื่องช้า ๆ แงง ๆ
กันไว้สักครึ่งและเพื่อเป็นการ ส.ค.ส. แต่คุณ ๆ ผู้ติดตามคดีนี้ "ยอดนักสืบ" ตลอดมาขอ
เสนอบริศนาเบาสมอง ซึ่งมีบรรยากาศสดชื่นไม่เคร่งเครียดเหมาะกับเทศกาลปีใหม่ที่เพิ่งฉลอง
กันมาแล้วไม่กี่วัน ทว่าก็ไม่พบนยอดตำรวจตัวจริงเป็นขวัญใจของทุกคนแล้ว...

"แต่พ่ไม่อยากลุกขึ้นหน้าหนาวออก พ่ไม่อยากออกไปข้างนอก" สารวัตรคำวนผู้พัก
พ้นจากบาดแผลถูกกระสุนปืนอยู่ที่บ้านน้องสาวของเขาบอกกับน้องสาว

"แต่พ่จะต้องออกกำลังบ้างนะคะ" ตรวชนยิ้มพลางขอเรื่อง "ลุกขึ้นเถิดคะ"
สารวัตรลุกขึ้นยืนอย่างไม่เต็มใจ ตรวชนจึงกล่าวต่อ พ่เอายายเป็นใส่รถเข็นออก
ไปเดินเล่นชั้คะ แล้วจูงเจ้าตูบไปด้วย"

"อะไรกัน พี่นะหรือ ? พี่นี่! ตรวชน พยอนเพลย...พ่ สารวัตรแม่จะเป็นคนรัก
หลานสาวของเขาอยู่มากก็ตาม แตกมันสยกล่วงการเลียงเด็กอยู่ดีที่หน้อยตามวิสัยชายโสด

สารวัตร...พิเลียงจำเบนพยายามอุ้มยายเป็นลงใส่ในรถเข็นของแก ขณะตรวชน
ตะโกนสั่ง "อย่าลืมให้ยายเป็นชงน้ำหนกนะคะ" พอดึกกับหนูแม่ร้องจาและเตะถีบรถ สุนัขเล่า

ก็อดคงสารวัตรกลุ่มใจเหลือประมาณ พลังมันออกมาว่า “สมมติความอะไรเกิดขึ้น คุณคงไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรแน่ คุณอ่อนเพลีย เด็กและหมา โอ้เอ๊ย...”

สารวัตรเซ็นรภพลังจูงสุนัขพลังสาปแช่งพิมพ์ “ตำรวจนี่ไม่มีวันพักผ่อนกับใครเขาบ้างเลยนี่...”

“สวัสดีปีใหม่ครับ ท่านสารวัตร” สิบตำรวจตรีแซมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเดินเข้ามาทักขึ้น “สมไม่ทราบว่าคุณสารวัตรมเต็ก เห็นว่ายังโสด” สิบตำรวจตรีจอมทะเล้นว่าพลางกลืนหัวเราะ สารวัตรตะคอกอย่างไม่โหดสับไปว่า “เฮ้ย...อย่าขำนะ เดียวโดนตี”

สารวัตรรู้สึกแล้ว ความยุ่งยากเมื่อพบเครื่องชั่ง ทุกครั้งที่สารวัตรอุ้มหนูแบบไทยขึ้นบนเครื่องชั่งแกกชดชนโดยกระโดดหรือคลานหนึกลงไปแกกเหมือนจะกลิ้งมัน ทำอย่างไรละ เขาจำเป็นต้องชั่งน้ำหนักแก เขาหวังว่าไม่มีใครเฝ้าดูเขาอยู่ก็พยายามชั่งครึ่งหนึ่ง

ในที่สุดเขาหลอกกลิ้งให้หนูแบบขึ้นบนเครื่องชั่งได้โดยไม่ทำยุ่งยาก แต่พอเขาจะตุนน้ำหนักตัวของแก สุนัขเจ้ากรรมก็กระโดดชน สารวัตรเตรียมที่จะขอมยกทรงขาจากกลับบ้านเสียแล้ว ก็พอดีเขาเกิดความคิดอย่างหนึ่งขึ้น

ทั้งสามจะชั่งน้ำหนักรวมกันทั้งหมด สารวัตรไม่ทราบน้ำหนักตัวของเขาเอง หรือของหนูแบบและแม่ของเจ้าสุนัขตัวนั้นตัวสารวัตรเองก็ไม่ได้ชั่งน้ำหนักหลายปีมาแล้ว เขามองตัวเลขเครื่องชั่งน้ำหนัก ปรากฏว่าน้ำหนักทั้งหมดรวมกันเป็น ๒๒๑ ปอนด์ (บั้งเซ็ญเครื่องชั่งน้ำหนักมีชนิดวัดเป็นปอนด์เสียด้วย) แต่จะมีประโยชน์อย่างไรถ้าไม่ทราบน้ำหนักของหนูแบบ

การทดสอบน้ำหนักอย่างอื่นเป็นผลสำเร็จ ด้วยความเบื่อบานใจแก่ปัญหาได้สำเร็จ สารวัตรเปิดหมวกของเขาด้วยความกล้าเกินความจริง ใ้กับ หลุยส์สาวเพื่อนบ้านที่เดินสวนทางมา หลุยส์สาวผู้หนักขมรับแถมองคูดุด้วยความสนใจ เขาขังพันขมให้กับเธออีกครั้ง

จากนั้นเขาเขียนข้อความแจ้งการชั่งน้ำหนักตัวไปให้ตำรวจนี้ทราบโดยฝากตำรวจให้รีบไปส่ง ซึ่งแน่นอนมันจะต้องเป็นปัญหาตำรวจนี้ต้องงงไปบ้าง แต่สารวัตรก็อดทนเป็นการแก้เผ็ดของเขาต่อตำรวจนี้จากนั้นเขาก็เอาหนูแบบ สุนัขและรถเข็นขึ้นรถไปเยี่ยมบ้านมาลาทสาร

ข้อความที่สารวัตรเขียนไปให้ตำรวจนี้ของสาวของเขาพนมมดงน

๔๘๐
ตวรรษที่หก

น้องพยายามเสกไฟพ้อออกจากบ้าน เพื่อให้ยายแบนชิงนาหนักควเรยบรอยแฉว น
คือนาหนักควของแก่นาหนักควของพเฮง ของยายแบน และสุนัขหมาควรวมกันเป็น ๒๒๒
ปอนด์ ยายแบนและพรวมกันมีน้ำหนักมากกว่าสุนัข ๒๓๓ ปอนด์ สุนัขมีน้ำหนักควน้อยกว่า
ยายแบน ๗๐ เพอร์เซ็นต์เพราะฉะนั้นเธอยอมควรนาหนักของยายแบนแล้วมิใช่หรือที่จะไปถู
ลักสองสามชั่วโมงอาหารกลางวันไม่ต้องรอ

รักเห็นเคย
กำรณ

คุณ ๆ เล่ากริบ ท่านทราบหรือยังว่า หนูแบน สารวัตรกำรณ และสุนัขเจ้ากรรม
ตัวนั้น แต่ละรายมีน้ำหนักควเท่าใดบ้าง ถ้าคุณทราบแล้วโปรดส่งคำตอบไปที่ "นักสืบสมัคร
เล่น"

คำเฉลย

แบนมีน้ำหนักคว ๓๐ ปอนด์ สารวัตรกำรณมีน้ำหนัก ๑๘๓ ปอนด์ สุนัขหนัก ๘
ปอนด์ รวมตงสุนัข ๒๒๒ ปอนด์

ขานตาคลอสลักลับ

พิเศษสุดแต่แฟนยอด "นักสืบ" เนื่องในวันวาระ เทศกาลคริสต์มาสและเถลิงศกใหม่
๒๕๑๒ ขอขอบคุณ ๆ ึ่งมีความเจริญสุขีตลอดปีใหม่นี้โดยทั่วกัน....

ไม่เป็นการบ่อยครั้งนักที่สารวัตรใหญ่ผู้ขอเสยงจะมีความยุ่งยากใจ ในการชควความแตก
ต่างระหว่างคนและหุ่นยนต์ แต่เช่นเดียวกับลูกค่านับหมื่น ๆ คน สารวัตรกำรณของ "นครไทย
เบองหลังชาว" ก็พบควความยุ่งยากใจเช่นนั้นด้วย

เมื่อทางสรรพสินค้า “แมนฮัตตัน” ย้านการคาราซประตงค์เปิดหน้าร้านซึ่งตบแต่ง
เป็นพิเศษต้อนรับเทศกาลคริสต์มาส สารวัตรและลูกค้าอื่น ๆ พบสองชานตาคกรอสผ่าแฉัดเตรียม
อยู่พร้อมสรรพ ผู้คนทั้งหลายได้รับแจ้งว่า ชานตากรอสเป็นหุ่นปลอมตัวหนึ่ง และอีกคนหนึ่ง
เป็นคนจริง ๆ หนึ่งในสองชานตาคกรอสจะเดินไปจนทวห้องนั่งเล่น อีกหนึ่งนั้นจะปรากฏตัวอยู่
ที่ข้างเตาผิงเท่านั้น ห้าง “แมนฮัตตัน” ได้ประกาศให้รางวัลแก่ประชาชนที่มาอุดหนุนผู้ซึ่งชตัว
ได้ถูกว่าชานตาคกรอสตัวไหนเป็นตัวจริง ๆ

สารวัตรเผ่าตุการแสดงทั้งหมด และยอมรับว่าเขางงันไป แต่ในการเดินอีกรอบหนึ่ง
ต่อมา สายตาอันแหลมคมของเขาได้พบข้อพิรุณอันนำไปสู่การคลี่คลายปริศนา

“ผมใช้ทฤษฎีที่ว่าด้วยความเพียรและมีเหตุผล คุณสามารถคลี่คลายปริศนาอะไรก็ได้”
เขาสรุป

สารวัตรตรวจดูปมสำคัญในปริศนาชานตาคกรอส เขาทราบว่าชานตาคกรอสคนหนึ่งเป็น
คนจริง อีกตัวหนึ่งเป็นหุ่นยนต์ เขาทราบด้วยว่าหนึ่งในสองชานตาคกรอสเท่านั้นที่ออกจากเตาผิง
และเข้ามาในห้อง เขาพยายามที่จะค้นว่าชานตาคกรอสไหนเป็นคนจริง

สารวัตรพยายามค้นหามุมเหมาะๆ ค้นหาความลึกลับโดยก้าวไปยืนอยู่เบื้องหลังเก้าอี้
ของคุณพ่อ... หัวหน้าครอบครวซึ่งนอนหลับอยู่ ชานตาคกรอสเดินตรวจดูห้องนั่งเล่นโดยมิได้สังเกตเห็นสารวัตร

เมื่อชานตาคกรอสหันหลังให้สารวัตร คุณแม่สารวัตรคิดว่าท่าทางของเขาต้องการขจัดเงลา
แต่เป็นเพียงการเดาของใครก็ตามที่ว่า ชายแก่จวนหนวดขาวเป็นตัวปลอมหรือไม่

ชานตาคกรอสมองตุ่สตัวเจียงของครอบครวและก้มลงตบหัวมันเบา แต่ไม่พิศุจน์อะไร
ได้เป็นที่ทราบกันว่าสุนัขเป็นหุ่นยนต์ และมีนกระดิกหาง

ที่เตาผิงชานตาคกรอสหยุดอยู่ชั่วครู่ โบกมือโบกมือให้สุนัขเจียบและจากไป สารวัตร
สนใจใจไม่น้อย เขาตกลงที่จะรอดูการแสดงอีกครึ่งหนึ่ง

การเดินทางทั้งสองดำเนินต่อไป สารวัตรรอจนกระทั่งชานตาคกรอสมาถึงจุดนี้ จะตะ
โกน หยุดคุณเป็นชานตาคกรอสตัวจริง”

ร่องรอยอะไรทำให้สาววัตรทราบได้เช่นนั้น!

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำตอบพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

ร่องรอยที่ทำให้สาววัตรทราบได้ก็คือ ชานตาคอสสเปลี่ยนมือ (เขาใช้มือข้างขวา ในการแสดงเที่ยวแรก และใช้มือข้างซ้าย ในเที่ยวที่สอง นี่แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนจริง ๆ ส่วนหุ่นยนต์นั้นจะต้องทำตามแบบอย่างกลไกที่ตั้งเอาไว้ทุกครั้งเสมอไป เป็นที่น่าเสียดายที่ปริศนาคราวนี้ไม่ปรากฏว่ามีใครตอบได้ถูกต้องเลย

ว้ายร้ายเฮโรอิน

สาววัตรคำนวณได้รับโทรศัพท์แจ้งจากโรงพยาบาลตำรวจเมื่อเวลา ๑๕.๓๗ น. ว่ามีหญิงสาวผู้หนึ่งสลบไสลไม่ได้สติซึ่งไม่ทราบว่าเป็นใครคนหนึ่งเพื่อเรียกชื่อสาววัตร สาววัตรคำนวณฉวยหมวกแล้วรีบรุดเดินทางไปโรงพยาบาลตำรวจทันที สาววัตรคิดว่าจะเป็นฉนวนตายลับสาวของเธอซึ่งพยายามหาทางทำลายแกงคเคาเฮโรอิน แกงคใหญ่แกงคหนึ่ง สาววัตรคาดการณ์ถูกแต่แกงคทำเป็นจำเธอไม่ได้

สาววัตรพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ซึ่งเห็นหญิงสาวล้มลง “ครั้งแรกผมนึกว่าเธอเมาเหล้า” เขาบอกกับสาววัตร “แต่เมื่อผมไม่สามารถปลุกเธอให้ตื่นได้ ผมจึงเรียกรถพยาบาล” สาววัตรถามว่า “มีพยานอื่นอีกหรือไม่?” เจ้าหน้าที่ตำรวจบอกว่า “เท่าที่เขาทราบไม่มีเลย” สาววัตรพบกับคนขับรถพยาบาลและพบว่าไม่มีใครมีข่าวใดใหม่ที่จะแจ้ง

18104/2565

ดาววัตรรอรรรณาให้ฟัง เขาตกลงใจอย่างเอาจริงที่จะค้นหาผู้ทำร้ายเธอ ดาววัตรรอรรรณา
จากนายแพทย์ผู้ทำการรักษาพรรณาน่า ครึ่งแรกเธอถูกตัดศีรษะลงแล้วถูกฉีดยาอันตราย ซึ่ง
ยังมีได้พิสูจน์ว่าเป็นยาชนิดใด “นั่นเสียจากว่า เธอจะกลับฟื้นคืนสติ”

นางพยาบาลกล่าว “ดิฉันคิดว่าเราจะต้องเรียกเธอว่า หญิงสาวผู้ปราศจากชื่อไปพลาง
ก่อน

ในวันหนึ่ง เวรณาได้ตื่นชีวิต เมื่อดาววัตรออกจากห้องของเธอ ชายคนหนึ่งเข้ามา
มาเลี้ยงเคียงเขา “ผมชื่ออตุลย์” เขาแนะนำตัวเอง “ผมจะขอเข้าไปเยี่ยมคุณพรรณาน่าได้ไหมครับ
เพื่อนผมบอกว่าเธออยู่ที่นั่น...” ดาววัตรจับอตุลย์ได้ในทันทีทั้งสองต่อสู้กันเป็นพลวงที่สุดดาว-
วัตรมีชัยสามารถพิชิตอตุลย์ได้อย่างรวดเร็ว จากกระเป๋าเสื้อของชายหนุ่ม ดาววัตรวิ่งได้เข็ม
ฉีดยา “ผมขอควบคุมตัวคุณไปสอบสวน” ดาววัตรบอก

เหตุใดดาววัตรจึงสงสัยอตุลย์

ถ้าคุณ ๆ มีความสามารถทราบได้ดังเช่นดาววัตรคำนวณเหมือนกัน โปรดส่งคำเฉลย
พร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

ดาววัตรกักตัวอตุลย์ไว้ เพราะเขาทราบว่า อตุลย์พวกพ้องอยู่ในคตน์ ขอสงสัยคือ
อตุลย์ไม่มีทางจะรู้ว่า เวรณาอยู่ที่โรงพยาบาลตำรวจ นอกเสียจากว่าเขาและเพื่อนของเขาจะอยู่
ในสถานที่เกิดเหตุ เพราะเธอสลบไม่ได้สติ เมื่อถูกพบและดาววัตรเท่านั้นที่ทราบชื่อของเธอ
ถ้าอตุลย์หรือเพื่อนของเขา รู้จักเธอ และไม่เกี่ยวข้องกับกันทำร้าย เขาจะต้องอยู่ช่วยเหลือเธอ

จากการสอบสวนอย่างเข้มงวด อตุลย์ยอมรับว่า เขาค้นพบว่าหญิงสาวเป็นสายลับ
ของตำรวจ และสั่งให้สมนสองคนของเขาสังหารเธอ ทั้งสองสะกดรอยรอกจนกระทั่งเธอไปยังชอก
ตกเปลี่ยว แล้วคนหนึ่งจับเธอไว้และอีกคนหนึ่งฉีดยาพิษอย่างไวก็ตามอตุลย์ก็กลัวว่าเธอจะ

พี่ นนยอมหมายถึงความหายนะมาสู่เขา ดังนั้นเขาจึงมาที่โรงพยาบาล เพื่อพยายามจะฉดยา
อีกเข็มหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ตายอย่างแน่นอน

อคตย์และผู้สมรู้ร่วมคิดถูกประหารชีวิต เหล่าร้ายในแก๊งคัทเทิลอยู่ถูกจำคุกกันคนละ
หลายปี

คดีฆาตกรรมเที่ยงคืน

ตกใจตื่นด้วยเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน จีราภา ตลบผ้าห่มนอนไปข้างกายติดกัน
แล้ววิ่งปราดไปยังห้องนอนของเพื่อนสาวของเธอซึ่งอยู่ติดกัน

หญิงสาวสองคนอาศัยอยู่ในห้องชุดของอาคารให้เช่าหลังหนึ่ง บนถนนสายเปลี่ยว
ชานกรุง

“มีคนร้ายที่ในห้องโถง” อัญญาวัลละล้าระลึกลับอก “เร็วเข้า ไทรศัพท์แจ่งตำรวจ
โดยเร็วรีบเข้าซิเธอ”

จีราภาวิ่งกลับไปยังห้องของเธอ และไทรศัพท์แจ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเรื่องชายคนร้าย
สารวัตรคำรณมาถึง พบอัญญาวัลละล้าระลึกลับอกอยู่แล้วด้วยความระทึกใจ

“เสียงร้องของเพื่อนคิดฉันทำให้คิดฉันตกใจตื่นคะ” เธอบอกกับสารวัตร “คิดฉันวิ่ง
ไปยังห้องของเธอ พบเธอกำลังอยู่บนเตียงนอน”

“ตอนนั้นจีราภากำลังไทรศัพท์แจ่งตำรวจ” อัญญาวัลละล้าระลึกลับอก “ทันทีนั้นชาย
สวมหน้ากากคนหนึ่งปรากฏตัวฉันทประตู่ห้อง และยิงเธอ คิดฉันร้องกรีดและยืนตัวแข็งอยู่ด้วย
ความกลัว ก่อนที่คิดฉันจะทำอะไรมันก็วิ่งลงบันไดไปและหายไปจากอาคาร”

“แล้วบนนั้นเล่าครับ ฯ” สารวัตรถามเธอ

“คิดฉันพบอยู่ใกล้เตียง คนร้ายคงทำตกไว้” อัญญาวัลละล้าระลึกลับอกตอบ
สารวัตรถามอัญญาวัลละล้าระลึกลับอกและเพื่อนชายของเธอ คือสัจจะผู้ซึ่งเธอตามตัวมา

“คุณนั้นคุณอยู่ที่ไหน ?” สารวัตรถามสัจจะ

“อยู่ที่โรงภาพยนตร์ครับ ท่านสาววัด” เขาตอบ

“เวลาเท่าใดครับ ? ที่คนร้ายปรากฏขึ้น” สาววัดซักต่อ

ผมจำเป็นต้องขอจับกุมตัวคุณครับ คุณอัญญาณีในข้อหาฐานกระทำการฆาตกรรม
เพื่อนของคุณ

อะไรทำให้สาววัดมั่นใจเช่นนั้น ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบดังเช่นสาววัดคำรณเหมือนกัน โปรดส่งคำเฉลยของคุณพร้อมเหตุผล
ประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

เรื่องเท็จของอัญญาณีไม่บังเกิดผล เพราะร่องรอยบางอย่าง อัญญาณีบอกว่าเธอวิ่ง
เข้าไปในห้องของเพื่อนของเธอ พบเธอกำลังอยู่บนเตียงโทรศัพท์แจ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เมื่อ
สาววัดมาถึงจิราภรณ์ลงมายืนอยู่บนผ้าห่ม ซึ่งตระลบไปทางซ้าย เพราะฉะนั้นสาววัดจึงทราบ
ว่าจิราภรณ์หลุดออกมาทางด้านขวาของเตียง ไม่ใช่ทางด้านซ้าย ที่ซึ่งมีโทรศัพท์วางอยู่ ไม่มี
ใครซึ่งอารมณ์ร้อนจะเหวี่ยงผ้าห่มไปทางซ้ายและตามข้ามมานั่งอยู่บนผ้าห่มเช่นนั้น ในขณะที่พูด
โทรศัพท์

ต่อมาอัญญาณีขอมสารภาพว่าเธอได้ฆ่าเพื่อนรักของเธอ ผู้ซึ่งเธอบอกว่ากำลังพยายาม
ขงหนีมันส์จะไปจากเธอ

สำหรับผู้ตอบได้ถูกต้องและมีเหตุผลในคราวนี้ไม่มีเลย

คดีเล่าให้มาตกรรม

ภายในบาร์ใกล้ที่พักซึ่งสองหนุ่มสาวอาศัยอยู่ บังอรตมาชิกสาวของแก๊งค์วายร้าย
แก๊งค์หนิงพยายามชักชวนนักสืบอุ้มให้ยุติการสืบสวนสอบสวนของเขาเสีย

“ดิฉันเป็นห่วงชีวิตเราสองคน” เธอกล่าว “ถ้าเหล่าร้ายทราบว่าดิฉันเป็นนักสืบ ก่า
ลิ่งสืบสวนเรื่องราวของพวกเขา ชีวิตเราทั้งสองก็จะต้องปิดฉากลง”

ด้วยริมฝีปากอันเม้มแน่นอย่างใช้ความคิด สรวัดร์ตรวจดูปืนและของปืนที่ไหลตกครึ่ง
หนึ่ง ขณะที่เขากำลังได้สวนปากคำต่อไป

ในที่สุดสรวัดร์หันมาถาม “คุณหงหลาย เห็นว่าเรื่องที่เคยถูกขโมยไปเป็นความจริง
หรือไม่ ?

บั้งอรดังเงใจอยู่เป็นคู่ และเห็นด้วยกับคนอื่น ๆ

สรวัดร์กล่าว “คุณหงหลายกล่าวเท็จ นคือฆาตกรรม”

ร่องรอยอันใดที่ทำให้แผนทกล่าวอ้างว่าเป็นการต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเอง ของเหล่าร้าย
ต้องเป็นหมัน ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่
“นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สรวัดร์สังเกตเห็นเงาเงาของอุตมกลัดกระดุม ฉนั้นเมื่อเคยถูกขโมยไปว่า อุตม
กระซอกปืนออกมาจากของหนึ่งที่ไหลสรวัดร์พบว่า เคยถูกขโมยไปเพราะปืนในของปืนที่ไหล
จะชักออกมาไม่ได้ โดยมีได้แกะกระดุมเงาเงาของอุตมขโมยไม่มีเวลาที่จะกลัดกระดุมเงา
ใหม่

นอกจากนั้นความคิดเรื่องการจับกุมเหล่าร้ายของนักสืบเป็นเรื่องไม่จริง เนื่องจากผู้บริ-
สุทธิขโมยไม่มีเหตุผลอย่างใดที่จะกล่าวเท็จสรวัดร์สันนิษฐานว่า เรื่องราวทั้งหมดถูกขึ้นโดยเหล่า
ร้าย ที่จริงอุตมถูกฆ่าตาย

บั้งอรสารภาพหมดสิ้นเมื่อแน่ใจว่าได้รับความคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เชื่อว่า
เคยถูกวางแผนฆาตกรรมและให้ม้วนเป็นตัวแทนจัดการสังหารเธอกล่าวว่าเหตุผลในการยิงก็คือ

เดชฤทธิทราบว่าคุณคือใคร และเรื่องราวที่สัมผัสพบแสดงว่าเดชฤทธิเป็นฆาตกร แม้ละเรื่องทุกชิ้น
ไม่เป็นความจริง แต่คงจะน่าเชื่อ ถ้ามันจนและเดชฤทธิไม่ได้กระตุ่มเสื้อของคุณ ความผิดพลาด
นี้ทำให้ทั้งสองต้องจนมุม

คดีรื่องรอยฆาตกรรม

ขณะที่ จีราพร ทำผมให้ กมลลา เธอบอกหุ่นส่วนของเธอสว่า อรุณกิจจำหน้าเครื่อง
สำอางของเธอทั้งสองกำลังตกอยู่ในอันตรายอย่างร้ายแรง

“ฉันตกลงกับลุงกำจรไม่สำเร็จ” เธอกล่าว “ตั้งนั้นแกลงจะมาทนนในคนน เพื่อเรียกรื่อง
ให้เราใช้เงินคืนและยกเลิกสัญญาของเรา”

“กมลลาบอก น้ากลัวเหลือเกินเราจะล้มละลายลงได้ง่าย ๆ”
จีราพรเห็นพ้องด้วย....

หลังจากได้รับโทรศัพท์แจ้งในคืนวันนั้น สรวัดตรคำรุดไปยังอาคารแห่งหนึ่ง ณ ที่
ทำงาน “ไทยบำรุง” เขาพบเด็ก...เจ้าหน้าที่ประจำลิฟท์ขงตมเหล่าพอมัน ๆ กำลังประจำหน้า
ที่อยู่

สรวัดตรส่งเขาไปยังชั้นที่เจตทขงกมลลากำลังคอยอยู่

“ลุงกำจรคะ...แกตกลงไปทางของลิฟท์” เธอร้องบอก
ทุกคนออกจากที่ทำงานไปยังลิฟท์

สรวัดตรเปิดประตูลิฟท์ ร่างของกำจรนอนอยู่บนหลังคาลิฟท์ที่พนชนด้านล่างสุด

“จีราพรออกไปข้างนอกเมื่อ ๒๒.๓๐ น.” กมลลาอธิบาย “ลุงกำจรนายทุนของเรา
แวะมาหา เมื่อเวลาประมาณ ๒๒.๕๕ น. เมื่อนแกออกไปใน ๓๕ นาทีต่อมา ดิฉันไปที่ประตู
ที่นใดนั้นแกร้องลน ดิฉันเห็นแกตกไป ดิฉันจึงรีบวิ่งกลับเข้าไปในที่ทำงาน”

สรวัดตรตอบปากคำจีราพรและเด็ก

บรรลอปฏิสัยการกล่าวหาทั้งหมดของพัตราว เธอคาดคะเนอีก ผลที่สุดทั้งสองคนก็จะ
เลาะกัน

ต่อมาในวันเดียวกันนั้น เมื่อพัตราวกลับมายังห้องถ่ายรูปของบรรลือเพื่อถ่ายภาพหน้า
ปกเพิ่มเติม เธอพบมาลินีสองอยู่ในอ้อมกอดของช่างภาพ ความสงสัยของเธอได้รับการยืนยัน
พัตราวเห็นเข้าเล่นงานคู่หนุ่มสาว เธอได้มาลินีให้ออกไปจากห้องถ่ายรูปและบอกบรรลือว่า ถ้าเขา
บังอาจไปหานักเต้นรำปลายเท้าอีกจะมีเรื่องเด็ดร้อนร้ายแรง

หนึ่งชั่วโมงต่อมาพัตราวโทรศัพท์แจ้งสารวัตรคำรณอย่างรีบร้อน เมื่อสารวัตรมาถึง
เขาพบบรรลือนอนอยู่บนพื้นห้องถ่ายรูปของเขา กล้องถ่ายรูปของบรรลือตกอยู่ข้างกายเขา ตาม
ของพัตราวแทบจะหลุดหัวใจ

พัตราวอธิบายควมมาดาของเธอหน้า “คุณบรรลือกำลังทดลองการถ่ายรูปแบบหน้าปกเพื่อ
นำเสนอดต่อบรรณาธิการ ซึ่งดิฉันจะต้องจ้วงแทงตรงไปยังเขาและกล้องถ่ายรูป”

พัตราวหยุดไปครู่หนึ่งแล้วกล่าวต่อ “เขาให้สัญญาณดิฉัน ดิฉันมองอะไรไม่เห็น เพราะ
แสงไฟแฟลชเข้าตา และจ้วงแทงลึกเกินไป ดิ...ดิฉัน” เธอเริ่มตนร้องไห้สะอึกสะอื้น

สารวัตรตรวจดูร่องรอยต่าง ๆ ต่อไปในที่สุดก็กล่าว “คุณฆ่าคุณบรรลือถูกแล้ว แต่
มิใช่อุบัติเหตุอย่างที่คิดว่า คุณจะต้องอธิบายในเรื่องนี้”

ร่องรอยอันใดที่ทำให้สารวัตรแน่ใจว่าพัตราวกระทำการฆาตกรรม ?

ถ้าคุณผู้ใดทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่
“นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

ช่างภาพกับนักพันดาบ สารวัตรคำรณแน่ใจว่า พัทราวกระทำการฆาตกรรม เมื่อสารวัตร
สังเกตเห็นว่าไม่มีหลอดแฟลชที่กล้องถ่ายรูป หรือตกอยู่ที่ใกล้ร่างผู้ตายบนพื้นห้อง

ณนั้นสารวัตรจึงทราบว่า พัทราวกล่าวเท็จ เมื่อเธอบอกว่า เธอฆ่าบรรลือโดยอุบัติเหตุ
เมื่อไฟแฟลชสว่างพบเข้าตา ทำให้เธอมองอะไรไม่เห็นและจ้วงแทงไปข้างหน้าลึกมากเกินไป พัทราว
ไม่มีเหตุผลอย่างใดที่จะกล่าวเท็จ นอกจากว่าเธอได้สังหารบรรลือ

เมื่อเผชิญกับข้อเท็จจริงเหล่านี้ พตราชันแค้นแค้นด้วยยอมรับสารภาพ เธอยอมรับว่า เธอได้ขโมยทรัพย์สิน ด้วยความโกรธจัดเพราะหึงหวงโดยใช้อาวุธ ซึ่งเธอคิดว่าที่สุดคือดาบ และด้วยความตกใจ เธอแต่งฉากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเร่งร้อน เพื่อให้การฆาตกรรมมองดูเหมือนอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามด้วยความตื่นเต้น เธอลมหายใจเฉียดคำคัญ ในขณะที่ติดหลอดไฟแฟลชไว้ที่กล้องถ่ายรูป

คดีเพชรมัจจุราช

ในขณะที่ทรงรถยนต์ไปกับนายอำเภอ ดำรง สารวัตรคำรณได้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ เมื่อสารวัตรและนายอำเภอมาถึงยังที่เกิดเหตุ แทน และ นันทา กำลังลงจากรถพอดี มนตรนอนอยู่เบื้องหลังรถของเขาทรมถน เขาตายสนิทศีรษะบิ่นฝังอยู่ที่หัวใจ “ผมยิงเขาเองครับ” แทนบอก “นี่คือปืนของผม” แทนเล่าต่อ “เรากำลังกลับจากเพชรบุรีมุ่งเข้ากรุงเทพฯ เจ้าหมอนในรถป้ายทะเบียน ร.บ. จอดอยู่ข้างทาง เพราะยางแบน เขา กำลังเหยาะยางอะไหล่ออกจากช่องเก็บของท้ายรถ เขาทำสัญญาณให้เราช่วยเหลือ ฉะนั้นเราจึง จอดรถข้างหลังเขา ทันใดนั้นเขาก็กระชากปืนพกขึ้นมาชี้เอาเงินและเพชรของเรา และออกคำสั่งให้เราลงจากรถ

นันทาพยักหน้ารับรอง “ดังนั้นแทนจึงยิงเขา”

“คุณทำงานอยู่ที่ไหน?” สารวัตรซัก

“ที่ไนท์คลับที่ชื่อพร จังหวัดเพชรบุรีค่ะ” นันทาตอบ

“เคยเห็นชายคนนั้นมาก่อนหรือเปล่า?” สารวัตรถาม

“เปล่าค่ะ” นันทาตอบ พร้อมกับแทนก็เสริมว่า “ผมก็เช่นเดียวกันครับ”

นันทาจึงเสริมต่อไปอีกว่า “เรื่องเกิดขึ้นก่อนหน้าท่านสารวัตรมาถึงที่นั่นเล็กน้อย เราไม่มีโอกาสแน่ที่จะลงจากรถ”

“คุณช่วยหรือ?” สารวัตรหันไปถามแทน

“เป็นดั่งที่เธอกำลังนินทาและคร่ำ” แทนรับคำ

สารวัตรตรวจดูร่างของมนตรีผู้ตาย พบข้อเพชรที่ยังมีได้เจียรนัย ๓ ท่อ

“เขาคงจะต้องเป็นผู้ร้ายขโมยเพชร” นันทากล่าว

สารวัตรขอให้ นันทา และ แทน เจ้าเรื่องวางทเกิดชนอีกครั้งหนึ่ง

“คุณออกจากไนท์คลับเมื่อเวลาเท่าใด?” สารวัตรถามคนทั้งสอง

แทนบอกว่า “ประมาณ ๐๑.๐๕ ครึ่ง”

“ไปโรงพักเถิด” สารวัตรสรุป

ร่องรอยอะไรทำให้สารวัตรสงสัย นันทา และ แทน ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนทนากับเราเช่นเคยที่

“นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สารวัตรเริ่มสงสัยว่า แทนไม่ได้เข้ามาตมตเพื่อของกันตัวเอง เมื่อนันทากล่าว “เราไม่มีโอกาสแม่ที่จะลงจากรถ” ถ้าข้อนี้เป็นความจริง แทนย่อมไม่มีทางทราบว่า รถยนต์ของมนตรีติดป้ายทะเบียน ร.บ. เพราะช่องเก็บของท้ายรถเปิดอยู่ และแผ่นป้ายทะเบียนรถถูกบัง

นันทาสารภาพว่า พนักงานไนท์คลับบอกสองหนุ่มสาวว่า มนตรีพกเพชรที่ยังมีได้เจียรนัย เมื่อเขาออกจากไนท์คลับ เธอและแทนติดตามเขาไปที่ทางเปลี่ยวสองหนุ่มสาวพยายามจะจู่เขา มนตรีควักปืนขึ้นมา แทนตกใจจึงยิงเขาก่อนที่สองหนุ่มสาวจะหยิบเขาเพชรก็ให้เห็นไฟหน้ารถตรงเข้ามาใกล้ สองคนเพิ่งเข้ามาในรถ เมื่อสารวัตรและนายอำเภอมาถึง

คดีเล่ห์หนักตกเบ็ด

ในห้องรับประทานอาหารส่วนตัวที่สโมสร “สุภาพบุรุษ” อำนาจ บอก ชูศรี ว่า เขากำลังวางแผนที่จะกระทำฆาตกรรมภรรยาของเขา

“เมื่อ นวลละออ ถูกกำจัดออกไปแล้วผมก็จะได้รับมรดกของเธอ” เขา โฉให้ชูศรีฟัง แล้ว คุณกับผมก็จะได้ไปนั่งและแต่งงานกันเลย”

ชูศรียิ้มระรื่นแต่ไม่วายติงว่า “แล้วแผนการณ์ที่คุณคิดไว้จะเป็นทราบทุกประการ ไหมคะ ?”

“คอยดูแล้วกันสิ...” อ๋านางเน้นหนักแน่น “คอยดูแล้วกัน”

เย็นวันรุ่งขึ้น ชูศรีได้รับเชิญไปร่วมสังสรรค์ที่คฤหาสน์ของสองสามีภริยาตั้งกล่าว นวลละออให้เชิดตลกระต้ายบนตึกแผ่นหนัง

“นี่เป็นจดหมายที่จะเอาชีวิตฉบับที่สองที่ติดคุณได้รับในรอบสัปดาห์” นวลละออแจ้งให้ เธอฟังอย่างมีไมโท “ใครคนหนังกงพยายามที่จะคิดฆ่าตัวฉัน”

“แต่ผมไม่เชื่อหรอก” อ๋านางหัวเราะเยาะ “บางทีจะเป็นการแกล้งขวยเขินเล่นก็ได้ นะ... พรุ่งนี้เราไปตกปลาด้วยกัน ให้สนุกแล้วดื่มเรื่องทั้งหมดเสียดีกว่า”

เขาตรู่วันรุ่งขึ้น สารวัตรตำรวจเรียกตัวมาที่กรมทางหลวงอินเปลลาเปลียวริมทะเลเพื่อ ตรวจสอบการตายของนวลละออ

อ๋านางเล่าเหตุการณ์ว่า “มีชายคนหนึ่ง ในรถเก๋งสีเขียบบังคับผมด้วยปืนให้เลี้ยวรถ ลงจากถนนเมื่อผมหยุดรถ เขารีบกระโดดลงออกมา ค้างปืนพกยิงไปที่นวลละออ ผมตกใจ รีบหนี โดยกระโดดออกทางข้างรถแล้ววิ่งไป โทรศัพทแจ้งเหตุให้สารวัตรทราบทันที”

สารวัตรปราดเข้าไปตรวจดูรอยเบรคซึ่งอ๋านางบอกว่า เขาถูกบังคับให้เลี้ยวรถลงจาก ทางหลวง ก็พบว่ารถของอ๋านางเป็นรถอเมริกันพวงมาลัยอยู่ซ้าย แล้วกล่าวว่า “รถของ คุณมีรอยเบรคยาวประมาณ ๕๐ หากก่อนที่คุณจะหยุดได้ ขอโทษเถอะครับ คุณขับมาด้วยความเร็วประมาณเท่าใด ?”

“ห้าสิบไมล์ต่อ ชม. ครับ” อ๋านางตอบเร็วปรือ

“นั่นไปกันเถอะ... ไปกองบัญชาการสอบสวนดีกว่า... แล้วเราจะได้รู้เรื่องละเอียด

กว่าน

ทำไมสารวัตรจึงเชิญอ๋านางไปกองบัญชาการ ฯ ?

ถ้าคุณผู้ใดทราบเหตุผลข้อนี้ และขอหาที่starvationบรณคุณอำนาจโปรดส่งคำเฉลย
พร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

starvationบรณคุณอำนาจ เมื่อstarvationเห็นคนเบ็ดเตล็ดติดอยู่ทางซ้ายรถของอำนาจ
ด้วยคนเบ็ดเตล็ดขวางประตูรถอยู่ ย่อมเป็นไปได้ที่อำนาจจะหนีออกจากรถทางด้านคนขับตามที่
เขาอ้าง (รถอำนาจเป็นรถอเมริกันพวงมาลัยอยู่ข้างซ้าย) นี่ย่อมหมายความว่าอำนาจกลัวเหตุ
เกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งนำไปสู่ฆาตกรรมของนวลละออ

ที่กองบัญชาการตำรวจอำนาจปฏิเสธการกระทำผิด แต่ไม่สามารถให้คำอธิบายจนเป็น
ที่พอใจได้ว่าเขาออกจากรถได้อย่างไร ภายหลังการสอบสวนอย่างยืดยาว เขายอมรับในที่สุดว่า
เขาได้ฆ่านวลละออเพราะประสงค์มรดกของเธอ เขากล่าวว่าเขาต้องการเงินใช้หนี้การพนันของ
เขา แต่งานกับชูศรีแล้วไปนั่งเพื่อพักผ่อนอยู่คนเดียว เขายอมรับว่าเขาได้ส่งจดหมายมาสู่จะเอา
ชีวิตไปยังนวลละออโดยหวังจะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคิดว่า ผู้ฆาตกรรมนวลละออได้ประกอบอาชญา
กรรมขึ้น

อำนาจถูกพิจารณาลงโทษความผิดที่ได้กระทำการฆาตกรรมในชั้นอุกฤษฏ์ คือ ประหาร
ชีวิตให้ตายตกไปตามกัน

เป็นที่น่าเสียดายว่าปริศนาครั้งนี้ไม่มีผู้ใดตอบได้ถูกต้องเลย

มี้อูราชบนทางหลวง

หลังจากได้รับโทรศัพท์ด่วนแจ้งเหตุร้ายจากกำธร starvationบรณคุณอำนาจและนายแพทย์บรรจบ
รีบรุดมายังสถานที่ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองนครปฐม ๒๕ กิโลเมตร อันเป็นสถานที่ซึ่งรถพ่วงของ
กำธรจอดอยู่ข้างถนนอันคดเคี้ยวและขรุขระแยกจากทางหลวงเพชรเกษม

ครูหนึ่งต่อมา กำนธปรากฏตัวขึ้นและอย่างตบตะบอง ตงตนเล่าให้สารวัตรฟังถึงเรื่องราว ซึ่งทำให้ภรรยาของเขาถึงแก่กรรม

กำธเรียกกมลลาออกมาจากรถ และแนะนำว่า เธอคือลูกพี่ลูกน้องของภรรยาเขา

“เรากำลังเดินทางไปหัวหิน” เขากล่าว “กมลลาและผมอยู่ในรถยนต์ ส่วน อำไพ ภรรยาผมอยู่ในรถพ่วง เธอเจ็บข้อศอกแตกและต้องรับประทานยาเป็นประจำ ผมขับรถค่อนข้างเร็ว เพื่อไปยังที่พกจจรถพ่วง และเมื่อ ๑๑.๓๐ น. เรากลับมาหยุดลงตรงที่นั่น และผมพบเธอถึงแก่กรรม เสียแล้ว ผมจึงโทรศัพทแจ้งที่งานสารวัตรจาก ปมนามันริมทางหลวง”

ภายในรถพ่วง สารวัตรดำเนินการได้ส่งต่อไป อำไพนอนตายอยู่บนที่นอนซึ่งกำธ บอกว่า เขาพบเธอจากการตรวจรถพ่วงปรากฏว่า เธอถูกวางยาพิษและสิ้นชีพมาแล้วไม่นานเกิน กว่าเวลา ๑๑.๐๐ น. มีรอยบาดแผลเล็กน้อยที่ใบหน้าและร่างกายของเธอ นอกจากนี้ยังพบ ยาขนานต่าง ๆ ๕ ขวด และวิสกี้ ๑ ขวด กมลลาและกำธบอกสารวัตรว่าเขาทั้งสองมิได้แตะต้อง สิ่งใดในรถพ่วงเลย

สารวัตรสอบถามกมลลาและกำธต่อไป “คุณผ่านนครปฐมมาหรือ ?”

“ผ่านเมื่อเวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. ครับ” กำธบอกกับสารวัตร

“ทางถนนที่ท่านสารวัตรขับรถผ่านมานั้นแหละ” กำธบอก

“คุณคนใดคนหนึ่งอยู่ในรถพ่วงหลังจากเวลา ๑๐.๓๐ น. หรือเปล่า ?” สารวัตรซักต่อ

“ดิฉันไม่ได้เข้าไปจนกระทั่งคุณกำธพบศพอำไพ” กมลลาเป็นฝ่ายตอบ

สารวัตรจึง โพล่งออกมาว่า “คุณกล่าวเท็จ ผมขอจับกุมตัวคุณทั้งสองในข้อหาฐาน กระทำการฆาตกรรม”

ร้องรอยฮันไต่พิสูจน์ความจริงข้อนี้ ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่

“นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สารวัตรสังเกตเห็นว่าร่างของอำไพนอนอยู่บนที่นอนในรถพ่วงตามทัก้ารถอธิบาย ยิ่งกว่านั้นสารวัตรยังนึกได้ว่าถ้ารถกล่าววว่า เขาขับเร็วและถนนขรุขระคงเคียวสารวัตรทราบว่ถ้าอำไพถึงแกกรรมระหว่างการเดินทางตามทัก้ารถ และกมลลาอย่าง ร่างของเธอจะต้องถูกเหวี่ยงตกจากที่นอนเสีย ๆ ในระหว่างการขับที่เร็ว และกระแทกกระทั้น เมื่อทั้งสองคนปฏิเสธว่ามีได้แต่ต้องร่างผู้ตาย สารวัตรทราบว่สารวัตรทราบว่ทั้งสองคนกล่าวเท็จและสงสัยทันทีว่เป็นฆาตกรรม ข้อสงสัยของสารวัตรถูกต้องถ้ารถยอมรับสารภาพว่กมลลาพิ้วพัว อยู่ด้วยและ กล่าวว่เขาแอบได้ยาพิษในขวดยาของภรรยาของเขา

คดีบันทึกมรณะ

เจริญชัย-เจ้าของบริษัท “เจริญชัยสรรพสินค้า” ได้คู่แข่งชั้นของเขา มนตรี ออกจากที่ทำงานของบริษัท

“ผมจะไม่มอบธุรกิจของผมให้คุณเป็นอันขาด คุณมนตรี” เขากล่าว

“คุณไม่มีทางเลือก” มนตรีแย้ง คุณสูญเสียเงินทองของคุณได้ขายสต็อกของคุณในบริษัทไปบ้างแล้ว คุณจะต้องขายมากขึ้นอีก

“ออกไปจากห้องของผมเดี๋ยวนี้” เจริญชัยตวาด

ที่คดีหาคนของมาลินี แม่หม้ายผู้มั่งคั่งเจริญชัยเร่งรัดให้เธอแต่งงานเร็วกว่กำหนดเดิมที่คนทั้งสองเคยกระการเอาไว้

“เราแต่งงานกันพรุ่งนี้เถิด” เขาว่

มาลินีเฮงใจถาม “แต่ทำไมจะเร็ววันล่ะคะคุณชัย คิดันจ้กได้ว่เราจะวันไว้ในเดือนกันยายนนี่มิใช่หรือคะ ?”

เขาตอบอย่างไม่ตรงคำตาม “มันสำคัญสำหรับผมมาก”

แต่มาลินีคงไม่รีบเร่งอย่างใด....

เขาตรึงรุ่งชน สารวัตรคำรณถูกตามตัวไปยังที่ห้องทำงานของบริษัท เจริญชัย
สรรพสินค้า โดยเลขานุการวินของเจริญชัยเป็นผู้แจ้งมาและกล่าวว่

“คุณเจริญชัย นอนตายด้วยปืนกระบอกนี้ เมื่อคุณเขามาเพื่อทำงานเขาก็นั่นคะท่านสาร-
วัตร” เธออธิบายต่อ คณิน

คำเฉลย

สารวัตรคำรณจับกุมตัวสุลาลีในข้อหากระทำการฆาตกรรม หลักฐานการตายของ
เจริญชัยปรากฏชัดแก่สารวัตรคำรณ ในขณะที่เมื่อเขาอ่านดังที่เรียกกันว่า “บันทึกตาย” ซึ่ง
เข้าใจกันว่า เจริญชัยพิมพ์ดีดและทิ้งไว้บนโต๊ะบันทึกนเองยืนยันตัวคนฆ่า เพราะที่มุมกระดาษ
เบื้องล่างข้างซ้ายสมุดอักษรย่อ “SL” ด้วยความเคยชินอย่างอธิบายไม่ได้ เลขานุการวินผู้
สามารถเฉลยพิมพ์ชื่อย่อของทรยศต่อเธอลงไป

เป็นที่ประจักษ์ว่าถ้าเจริญชัยพิมพ์บันทึกนั้น เลขานุการวินของเขาคงไม่พิมพ์ชื่อย่อลง
เช่นนั้น สุนัขขอมรับการกระทำผิด เธอตกหลุมรักเจริญชัย และทิ้งสาอาฆาต เมื่อเธอทราบว่า
เขามองแผนการที่จะแต่งงานกับหญิงคนอื่น เธอถูกไต่สวนดำเนินคดี และถูกลงโทษจำคุกตลอด
ชีวิต

เป็นที่น่าเสียดายปริศนาครั้งนี้ไม่มีผู้ใดตอบได้ถูกต้องและมีเหตุผลเลย

คดีพรานปีศาจ

วิศวกรหนุ่ม จรัญ พบเลขานุการวินสาว กมลศรี และบอกเธอว่า จรัญฯ พี่สาวต่าง
มารดาของเขาสงสัยเขาทั้งสองในการโจรกรรมเพิ่มความลับสุดยอดของ “บริษัทเครื่องจักรกลนำ
สมัย” นี้ ซึ่งทั้งสองคนประจำทำงานอยู่

“ผมเชื่อแน่ว่า เธอทราบว่าเราแอบขโมยแบบพิมพ์เขียวเครื่องคอมพิวเตอร์แบบใหม่
ล่าสุดมาได้” เขากล่าว

กมลศรีแนะนำ “เราต้องหาทางกำจัดเสีย”

สองหนุ่มสาววางแผนที่จะพาจรียาไปท่องเที่ยวล่าสัตว์....

หนังสือป่าหัดต่อมาสารวัตรตำรวจผู้ไปพักผ่อนตากอากาศอยู่ใกล้ ๆ ถูกตามตัวให้มาสอบสวนการตายของจรียา สารวัตรได้รับแจ้งว่า เธอถูกยิงโดยอุบัติเหตุจากพรานผู้ซึ่งไม่ปรากฏตัว

“กระท่อมที่เราพักมองไม่ค่อยเห็น จากทางหลวงบนตงชั้นนั้น” จรัญบอก “พรานจะต้องคิดว่าเธอเป็นนาง มีปืนขึ้นไปบนทางหลวง แต่ไม่เห็นผู้ใดเลย

กมลศรีกล่าวว่า มีเสียงปืนยิงสองนัด

สารวัตรถามว่า “คุณเห็นเธอล้มลงไหม?”

กมลศรี “เห็นค่ะ เธอนอนยันทันกลางตากล้าคลุมโต๊ะผืนนั้น เธอล้มลงบนพนัก”

สารวัตรพบกระสุนปืนนัดหนึ่งฝังอยู่ในร่างของจรียา และมีรูสองรูที่ผ้าคลุมโต๊ะ สารวัตรถามว่า เสียงยิงสองนัดดังเร็วติดต่อกันหรือเปล่า และได้รับคำตอบว่าเสียงหยุดไปครู่หนึ่ง

สารวัตรจึงไปที่ทางหลวงแล้วกลับมา และเริ่มขึ้นคำถาม “ทำไมผ้าคลุมโต๊ะจึงได้เป๋ยก?”

“ผมทำโต๊ะนั้นล้มโดยบังเอิญ และทำขวดเหล้าแตก” จรัญบอก

“งั้น คุณเคลื่อนย้ายสิ่งใดบนหรือภายนอกบ้างหรือเปล่า?”

สารวัตรซัก

“เปล่าเลยครับ” จรัญกล่าว พร้อมกับเสียงของ กมลศรี เสริมว่า “คิดนึกไม่เช่นนั้น”

สารวัตรจึงโพล่งออกมาทันทีว่า

“คุณกล่าวเท็จ นี่เป็นการฆาตกรรม”

สารวัตรทราบได้อย่างไรว่า เขาทั้งสองกล่าวเท็จ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำตอบพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่

“นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

ตำรวจตำรวจถามว่า จริณและกมลศรีกลัวเท็จ และความตายของจริยามิใช่อุบัติเหตุ แต่เป็นฆาตกรรม เมื่อตำรวจสังเกตเห็นลักษณะที่ผิดปกติขณะไขว่เขวอยู่บนราวกับลักษณะที่ศพนอนอยู่ ถ้าจริยานอนอยู่และกำลังตากผ้าคลุมโต๊ะบนราวในลักษณะตามที่กมลศรีบอก ขอบผ้าคลุมโต๊ะจะต้องขยักด้านหนึ่ง กมลศรีกล่าวว่าจริยา "ล้มลงบนพนัก" และทั้งกมลศรีและจริยาปฏิเสธว่าไม่ได้เคลื่อนไหวสิ่งใด ดังนั้นตำรวจจึงแน่ใจว่าทั้งสองกลัวเท็จ เนื่องจากไม่มีเหตุผลอย่างใดสำหรับเขาทั้งสองที่จะต้องกลัวเท็จ นอกจากนี้จะป้องกันตัวเอง ตำรวจจึงทราบว่าเขาทั้งสองเกี่ยวข้องกับในการฆาตกรรม

จากการสอบสวนอย่างหนักจริยยอมรับว่า เขายิงจริยาเพื่อป้องกันไม่ให้เธอรายงานพฤติกรรมของเขาและกมลศรี

คดีนักเลงมาหน้ามด

ขณะที่ นิภาจ่ายเงินตามใบเสร็จรับเงินของเธอที่โรงแรม "เวียงสุวรรณ" สถิตย์เดินตรงมาที่เคาน์เตอร์

นิภาจึงบอกกับเขาว่า "มากับดิฉัน และว่าลา เจริญ ก่อนที่เขาและดิฉันจะออกจากโรงแรมไป"

"ขอใบเสร็จคุณนิภา" ผมกำลังจะขึ้นไปข้างบน เจริญโทรศัพทถึงผมสองครั้งจากห้องของคุณ ให้ผมมาหาเขา เขาเสียมาไม่เป็นเงินมากไซ้ และฟังดูรู้สึกหมดอาลัยตายอยาก"

สักครู่ต่อมา ตำรวจตำรวจมาถึงที่โรงแรม และเริ่มสอบสวนการตายของเจริญ นิภาบอกว่า เธอใช้เวลาบ่ายอยู่ที่โรงภาพยนตร์ และเสด็จถึงตอนที่เธอพบสถิตย์ที่ห้องโถงของโรงแรม

"เมื่อเรามาถึงพบเจริญยังตัวตาย เขาเสียพนันไปหลายหมื่นอีก และดิฉันจะทิ้งเขาไปโดยไม่กลับมามีอีก"

ขณะที่สารวัตรตรวจดูใบเสร็จรับเงินของโรงแรม สารวัตรถามนิภาว่า เธอชำระเงินตามใบเสร็จของโรงแรมเมื่อเวลาเท่าใด

“เมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. เห็นจะได้ค่ะ”

สารวัตรจึงหันไปตามสติสัยว่า “วันนี้คุณเห็นคุณเจริญบ้างหรือเปล่า ?”

“ไม่เห็นครับ” สติสัยกล่าว “แต่เขาโทรศพัดถึงผมสองครั้งในวันนั้น จากในห้องในโรงแรม รู้สึกว่าเขาทุกข์ใจมากครับ”

“น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่เขามีไต่ขังตัวตาย” สารวัตรกล่าวโดยเร็ว “นี่คือการฆาตกรรมชัด ๆ”

สารวัตรเรียกเด็กรับใช้ในโรงแรมมาสอบสวน “เธอเอาเหล้ามาให้คุณเจริญเมื่อเวลาเท่าใด ?”

“เวลา ๑๔.๔๐ น. ครับ”

“แล้วคุณนิภา...คุณออกจากห้องไปเมื่อเวลาเท่าใด ?”

“เวลา ๑๓.๒๐ น. ค่ะ”

สารวัตรทราบว่าเจริญมิได้ออกจากห้องของเขาในวันนั้น และเขาถูกยิงตายด้วยปืนของเขาเอง จึงหันไปกล่าวกับบุคคลทั้งสองว่า “คุณจะต้องถูกจับกุมตัวเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ใครคือผู้ที่สารวัตรจับกุมตัวในระหว่างคนทั้งสอง คือนิภาและสติสัย ?

ถ้าคุณผู้ใดทราบ โปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ “นักสืบสมัครเล่น”

คำเฉลย

สารวัตรจับกุมตัวสติสัยในข้อหากระทำการฆาตกรรมเจริญ เพราะเมื่อสติสัยบอกสารวัตรว่า เจริญได้โทรศพัดถึงเขาสองครั้งจากห้องในโรงแรม สารวัตรจึงสงสัยสติสัย จาก

การตรวจสอบดูใบเสร็จรับเงินของโรงแรม สารวัตรได้สังเกตเห็นว่าไม่มีค่าพูดโทรศัพท์ ของตนเอง ดูเหมือนเป็นหลักฐานที่ดูไม่สลักสำคัญอะไรนัก แต่นั่นแหละเป็นหลักฐานอันเพียงพอที่จะส่งสถิติฯ เข้าแทนประหาร

ภายหลังการสอบสวนอย่างหนัก ในที่สุดสถิติฯยอมรับสารภาพว่า เขาได้มาหาเจริญ เมื่อมายังเมืองครั้งนั้น เจริญบอก "มาตจเค็ง" ให้เขา สถิติฯรีบกลับ และเอาเงินที่เก็บสะสมไว้ทั้งหมดไปแทงมาตจที่เจริญบอกให้ เมื่อมาไม่ชนะ สถิติฯกลับมาโรงแรมและต่อว่าเจริญ ที่บอกมาช่วย ๆ แก่เขา จากนั้นก็เกิดทะเลาะกันอย่างรุนแรง และสถิติฯได้ฆ่าเจริญด้วยความโมโหหน้ามืด....

คดีอุกฉกรรจ์การพนัน

นักสืบเอกชน ประพันธ์ ชูจะเปิดเผยความลับของหนุ่มสุทิน "ภรรยาของคุณจ้างผมให้ สืบสวนและผมสืบจนได้เรื่องราวแล้ว" เขากล่าว "ทีนี้ถ้าคุณไม่จ่ายค่าปิดปาก ผมจะไปหาคุณ จริยา และบอกเธอว่า คุณได้ผลลาภทรัพย์ส่วนใหญ่ของเธอไปในการเล่นการพนัน"

สุทินได้ "แต่คงจะไม่ก่อนที่มันจะเปิดโปงความเหลวไหลชั่วร้ายของแก"

ต่อมาประพันธ์ มายังที่ทำงานของสารวัตรคำรณ "ผมออกจากบ้านของคุณสุทินโดย เขาใส่กุญแจมือติดกับผม" เขากล่าว "ในคืนใดนั้นชายคนหนึ่งเอาปืนรันทหลังผมและบังคับผมให้ไปที่รถยนต์ สุทินคืนตัวผมด้วยการควานหาลูกกุญแจมือ เมื่อเขาไม่พบ เขาเล่นงานจนผมสลบ ผมมาฟื้นในตรอกแห่งหนึ่ง กุญแจมือได้ถูกไขออก"

ขณะที่ประพันธ์เล่าเรื่อง โทรศัพท์ของสารวัตรได้ดังขึ้น จริยาได้แจ้งให้สารวัตรทราบ อย่างเด่นชัดว่า สามของเธอถูกฆ่าตาย เมื่อทั้งสองคนมาถึงที่บ้าน จริยาพาทั้งสองไปยังห้องนอน คิฉินพบเขาในสภาพเช่นเมื่อคิฉินเลิกงานกลับมาถึงบ้าน คิฉินเป็นแคชเชียร์อยู่ที่นั่น "สารวัตร

คะ" เธอบอก "ขณะนั้นเป็นเวลา ๐๕.๓๐ น." จริยานยืนยันว่าเป็นพวกโกดว้างผู้ตายนั้นเป็นปืน
ของเธอดีมีใบอนุญาตถูกต้อง

ในห้องนั่งเล่น สารวัตรขอให้ประพันธ์อธิบายรูปร่างหน้าตาของชายคนที่บังคับให้เขาเข้าไป
ในรถ ประพันธ์ตอบ "เขาได้หน้ากากครับ" สารวัตรจึงถามว่า "คนขับหน้าตาเป็นอย่างไร?"

"ไม่ทราบครับ" ประพันธ์ตอบ "ผมนั่งอยู่ตรงหลังเขาพอดี และเขาก็ระวังไม่ให้ผม
เห็นหน้าเขา"

"เวลาเท่าใดในขณะนั้น" สารวัตรซักทันควัน "และรถยนต์เป็นรถชนิดใด?"

"เวลา ๐๓.๑๕ น. ครับ" ประพันธ์ตอบ "รถนั้นดูเหมือนจะเป็นรถอเมริกันพวงมาลัย
ซ้าย"

"คุณกล่าวเท็จ" สารวัตรร้อง

อะไรทำให้สารวัตรเชื่อเช่นนั้น ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลไป
ร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่ นสพ. นครไทยเบื่องหลังข่าวถึง "นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

สารวัตรตำหนิทราบว่า ประพันธ์กล่าวเท็จ เมื่อประพันธ์กล่าวว่าเขาไม่สามารถ
อธิบายรูปร่างหน้าตาของคนขับรถยนต์ ซึ่งตามที่เขาอ้างว่าเขาถูกลักพา เพราะว่าเขาอยู่ข้าง
หลังพอดีกับคนขับซึ่งระวังตัวไม่ยอมหันหน้ามา สารวัตรสังเกตว่า ประพันธ์ถูกใส่กุญแจมือติด
กับสตัน โดยขอมือข้างซ้ายของประพันธ์ เพราะฉะนั้น ย่อมเป็นไปได้สำหรับเขาที่จะนั่งข้าง
หลังตรงกับคนขับ เพราะรถที่นั่งเป็นรถอเมริกัน พวงมาลัยซ้าย การใส่กุญแจมือในลักษณะ
เช่นนั้น สตันจะต้องนั่งอยู่ทางซ้ายมือของประพันธ์

การมองข้ามความจริงข้อนี้ไปจึงผลให้ประพันธ์ต้องรับโทษในเรือนจำ เขายอมรับสาร-
ภาพว่าเขาสังหารสตันเพื่อให้เรื่องฮอตว้าวหูเขาเงินเงียบลง หวังให้จรรยาหรือพวกทเดินการพนัน
กับสตันถูกลงโทษ

คดีศาลอาญาคลุ่มหน้า

อำนาจแยกประจำบ้านของจาร์ต และ วารุณี พยายามชักจูงใจให้วารุณีตระหนักว่าเธอและสามีของเธอเข้ากันไม่ได้ เขาบอกเธอว่าเขามีแผนการวันที่จะกำจัดจาร์ตเสียแล้วทั้งสองจะได้แต่งงานกัน

“ด้วยกตตศพทการกลวณของผม ซึ่งเบนนททรากนญทวไป และขอเสียงของเขาในการเป็นนงแกลงดิคนเลน จะเป็นแผนการณอนวเศษต” เขากล่าว “สิ่งทงทมคทผมตองการกคอกการรวมมือควขเลกนอย”

คนต่อมา สารวัตรคำรณถูกตามตัวมาเพื่อสอบสวนในการที่จาร์ตถูกยิง ซึ่งเขากล่าวว่าเป็นอุบัติเหตุ

อำนาจอธิบายเรื่องราวที่เกิดขึ้น

“ผมตกใจตื่นขึ้นด้วยการปรากฏตัวของบิศาจ” เขากล่าว “ด้วยความฉุนเฉียวปราศจากยั้งคิด ผมคว้าปืนไรฟอลเวอร์ของผมและเดินไกลไปทันที ก่อนที่คุณวารุณีจะตะโกนบอกผมว่านั่นคือคุณจาร์ต”

“ดิฉันขอรับรองเขาแล้วไม่ให้เล่นบ้า ๆ เช่นนั้น วารุณีกล่าวพลางร้องไห้สะอึกสะอื้น สารวัตรสังเกตเห็นร่องรอยกระสุนที่หน้าผากเบื้องบนตาซ้ายของจาร์ตและอีกที่หนึ่งที่ขาปุทนอน สารวัตรตรวจดูร่างผู้ตายอีกครั้งแล้วหันมาทวงถาม

“มีแขกคนอื่นมาคางคนอีกไหมครับ?” สารวัตรถาม

“ไม่มีค่ะ.... นอกจากคุณอำนาจ” วารุณีตอบ

สารวัตรตรวจดูปืนไรฟอลเวอร์ของอำนาจ

“ผมมีใบอนุญาตเรียบร้อยแล้วครับ” อำนาจอธิบาย “ผมถูกขู่จะเอาชีวิตหลายครั้งจึงพกไว้ป้องกันตัวอยู่เสมอ”

สารวัตรตรวจดูร่องรอยกระสุนที่ขาปุทนอนอีกครั้งหนึ่ง... ร่องรอยอยู่สูงกว่าขอบล่างของผ้าสองนิ้ว สารวัตรสังเกตเห็นว่าร่องรอยกระสุนรังเดียวเท่านั้นของบนทกยิง

“คุณจาร์ตทำให้ผมใจเสีย โดยเล่าเรื่องให้ฟังก่อนที่เราจะเข้านอน” อำนาจเสริม

แต่สารวัตรแย้งว่า "คุณสามารถยิงปืนได้สองนัดจากรังกระสุนเดียวหรือ" เขาหันไป
ยังอำนาจและกล่าวว่า "ผมขอจับกุมตัวคุณให้ข้อหาฆาตกรรมมิใช่อุบัติเหตุ"

สารวัตรมีเหตุผลและหลักฐานอย่างไรในการจับกุม ?

ถ้าคุณผู้ใดทราบ โปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่
"นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

สายตาดำนั้นข้างสังเกตของสารวัตรพบว่า ในขณะที่รอยบาดแผลถูกกระสุนปืนอยู่เหนือ
ตาข้างซ้ายของจาร์ส รอยกระสุนบนตมำปุตนอนซึ่งคลุมหน้าเขามต และหอยมาทหน้าอกของเขา
กลบอยู่สูง ๒ นิ้ว เหนือขอบล่าง ขอนสารวัตรว่าจาร์สมิได้ถูกยิงในขณะที่กำลังคลุมผ้าปุตนอน
และอำนาจกับวารณักกล่าวเท็จ หงบอึกว่าจาร์สถูกฆ่าตายด้วยความจริงใจ ถ้าจาร์สถูกยิงเหนือ
นัยน์ตาในขณะที่กำลังคลุมผ้าปุตนอน ลูกกระสุนบนนัยมจะสูงกว่า ๒ นิ้ว จากขอบผ้ามาก

อาชญากรรมนี้ได้ถูกวางแผนอย่างมีเล่ห์กล โดยอาศัยชื่อเสียง ในการเป็นนักแก๊งด็อกคน
เล่นของจาร์ส และกิตติศัพท์การเป็นคนกลัวผีของอำนาจ จาร์สถูกล่อมาที่ห้องของอำนาจและ
ถูกยิง แล้วจากรังกระสุนบนของบนนิ้วอวดเวอร์กระบอกเดียวกัน อำนาจยิงบนอีกนัทหนึ่งทะลุผ้า
ปุตนอน ในการกระทำเช่นนั้น เขากระทำผิดพลาดไปเพียงไกลรวมผ้าปุตนอนมากเกินไป
เป็นที่น่าเสียดายว่าควานไม่มีใครตอบได้ถูกต้องเลย

คดีเกิลโอเบนหนอน

โดยหน้าตางทมิเบคอยู่ วอลดก แอบดูการ ไต่เถียงระหว่าง บนลือ พอดคาเพอร์พดอยนายจ้าง
ของเขา และ กำพล บตรขายของบนลือ
18/04/... นนพมพแบ่งคเคองไม่ได้ กำพลตอบเขาตองการเงนหนิงแสนบาทเพือลงทุนในธุรกิจ
ของเขาเอง และนนคอกความประสงค์ของเขา

บันลือได้ว่า "ฉันไม่ให้แกตอก ฉันรู้ว่าแกเอาไปเล่นการพนันหมด"

วัลลภไปหาเกษร... แฟนสาวของเขา ทราบว่าเธอต้องการแหวนเพชร เขาไม่มีเงินพอเกษรแนะนำให้เขา วัลลภยืมเงินจากบันลือ

"เขาชอบคุณมากจึงยอมให้คุณอยู่ในบ้านของเขา เขาคงไม่ขัดขืนอย่างใดหรอก ถ้าคุณรักคุณ คุณคงจะซื้อแหวนเพชรให้ฉันได้"

วันรุ่งขึ้น สารวัตรถูกตามตัวโดยพ่อค้าเพชรพลอย มายังที่พักของบันลือ

"เมื่อคืนนี้เวลาใดไม่ปรกกฎ" บันลือบอก "ตู้เซฟในห้องสมุดของผมถูกเปิดและเพชรที่ยังมีได้เจียรนยมีมูลค่าหนึ่งแสนบาทถูกขโมยไป ทั้งบุตรชายของผมและวัลลภคนในบ้านผมทราบรหัสลับ เขาจะเป็นใครก็ตามผมต้องการตัวผู้กระทำผิด"

ไม่มีร่องรอยนิ้วมือที่ตู้เซฟ แต่สารวัตรแอบได้ยินกำพลและวัลลภกำลังวุ่นวายกันและกัน กำพล บอกว่าวัลลภมักต้องการเงินไปบำเรอผู้หญิงเสมอ

วัลลภ "ผมมองดูทางรูปกุญแจ และเห็นคุณกำพลเอาเพชรออกจากตู้เซฟ"

"ถูกแล้ว...." สารวัตรพนันหน้าว่าบันลือ "คุณวัลลภเอามาคืนเสียโดยเร็ว คุณเข้โมยมันไปเอง"

สารวัตรคำรณทราบได้อย่างไร ?

ถ้าคุณ ๆ ทราบโปรดส่งคำเฉลยพร้อมด้วยเหตุผลประกอบไปร่วมสนุกกับเราเช่นเคยที่

"นักสืบสมัครเล่น"

คำเฉลย

สารวัตรคำรณทราบว่าวัลลภพูดไม่จริง เมื่อวัลลภกล่าวว่าเขาแอบดูทางรูปกุญแจ และเห็นกำพลในขณะที่กำลังเอาเพชรที่ยังมีได้เจียรนยออกจากตู้เซฟ เพราะสารวัตรได้ตรวจดูประตูห้องสมุดเรียบร้อยแล้ว และสารวัตรทราบอยู่แล้วว่าเป็นกุญแจแบบที่ไม่มีรูปกุญแจ

ด้วยเหตุนี้สารวัตรจึงทราบว่า วัลลภกล่าวเท็จและเขาเป็นคนร้ายอย่างไม่ต้องสงสัย จากการได้สวนอย่างยัดยาววัลลภจำนนและยอมรับสารภาพว่า เขาเอาเพชรที่หายไปเพื่อไปขายแล้วซื้อแหวนเพชรให้เกษร บันลือซึ่งชอบวัลลภอย่างแท้จริงปฏิเสธที่จะเอาความเมื่อวัลลภนำเพชรที่หายไปมาคืน

18/04/2565

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์วามินทร์ ตระกาศเจ้าเจ็ด สีพระยา พระนคร โทร. 30037 นายยี่สุน แซ่เฮง ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา